PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO DO PROJEKTU PLANU OGÓLNEGO GMINY DREZDENKO

Opracowanie:

mgr inż. Katarzyna Milczarek

mgr inż. arch. Agata Marciniak

mgr inż. arch. Aldona Cieśla

mgr inż. Sonia Stasik

26 lutego 2026 r. /
aktualizacja maj 2026 r. oraz lipiec 2026 r. (po konsultacjach)

SPIS TREŚCI

1. WPROWADZENIE 4
1.1. Przedmiot i cel opracowania, podstawy prawne 4
1.2. Wykorzystane materiały i metody pracy 5
2. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU 7
2.1. Cel opracowania projektu planu 7
2.2. Informacje zawarte w projekcie planu 7
3. INFORMACJE O POWIĄZANIACH PROJEKTU PLANU Z INNYMI DOKUMENTAMI 8
4. CHARAKTERYSTYKA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO 16
4.1. Zasoby i walory środowiska przyrodniczego 16
4.1.1. Położenie obszaru objętego projektem planu 16
4.1.2. Ukształtowanie terenu 18
4.1.3. Budowa geologiczna, surowce naturalne 20
4.1.4. Wody powierzchniowe 21
4.1.5. Wody podziemne 25
4.1.6. Gleby 27
4.1.7. Klimat lokalny 28
4.1.8. Formy ochrony przyrody 29
4.1.9. Szata roślinna, świat zwierząt 37
4.1.10. Zabytki oraz inne kulturowe obszary chronione 40
4.2. Stan jakości środowiska 42
4.2.1. Stan jakości powietrza 42
4.2.2. Stan jakości wód 44
4.2.3. Klimat akustyczny 48
4.2.4. Elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące 52
4.2.5. Gospodarka odpadami 52
5. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU 53
6. ANALIZA I OCENA POTENCJALNYCH ZMIAN STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU 53
7. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA PROJEKTU PLANU 54
8. PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIA USTALEŃ PROJEKTU PLANU NA ŚRODOWISKO PRZYRODNICZE 59
8.1. Przewidywane znaczące oddziaływanie na formy ochrony przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru 59
8.2. Przewidywane znaczące oddziaływanie na środowisko i poszczególne jego elementy, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy 66
8.2.1. Oddziaływanie na powierzchnię ziemi 66
8.2.2. Oddziaływanie na krajobraz 68
8.2.3. Oddziaływanie na powietrze i klimat 69
8.2.4. Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne 72
8.2.5. Oddziaływanie na rośliny, zwierzęta i różnorodność biologiczną 76
8.2.6. Oddziaływanie na ludzi i klimat akustyczny 78
8.2.7. Oddziaływanie na zabytki i dobra materialne 82
8.2.8. Oddziaływanie na zasoby naturalne 83
8.2.9. Skutki oddziaływania projektu planu na całokształt środowiska przyrodniczego. 83

9. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU 85
10. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA 85
11. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO 86
12. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU 86
13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM 86

1. WPROWADZENIE

1.1. Przedmiot i cel opracowania, podstawy prawne

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko projektu planu ogólnego gminy Drezdenko, zwanego w dalszej części opracowania „projektem planu". Projekt planu sporządzany jest na podstawie uchwały Nr XCI/570/2024 Rady Miejskiej w Drezdenku z dnia 6 lutego 2024 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia planu ogólnego dla obszaru gminy Drezdenko.

Podstawę prawną do wykonania niniejszej prognozy oddziaływania na środowisko stanowią:

- ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2026 r. poz. 670),
- ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2026 r. poz. 530),
- uzgodnienia zakresu i stopnia szczegółowości informacji wymaganych z prognozie oddziaływania na środowisko z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Drezdenku, z których wynika, że prognozę należy opracować w pełnym zakresie zgodnie z art. 51 ust. 2 oraz art. 52 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Zgodnie z art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, prognoza oddziaływania na środowisko zawiera:

- informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzenia,
- informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym,
- oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do prognozy,
- datę sporządzenia prognozy, imię, nazwisko i podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów - imię, nazwisko i podpis kierującego tym zespołem oraz imiona, nazwiska i podpisy członków zespołu autorów.

Ponadto prognoza określa, analizuje i ocenia:

- istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
- stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
- cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
- przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę,

powietrze, powierzchnię ziemi, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.

Prognoza przedstawia również:

- rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,
- biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Zgodnie z art. 52 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, informacje zawarte w prognozie zostały opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu oraz etapu przyjęcia tego dokumentu w procesie opracowywania projektów dokumentów powiązanych z tym dokumentem.

Głównym celem sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko jest identyfikacja i ocena najbardziej prawdopodobnych środowiskowych skutków realizacji ustaleń projektu planu oraz wynikających z niej form zagospodarowania terenów. Prognoza określa wzajemne relacje pomiędzy rozwiązaniami przyjętymi w projekcie planu a uwarunkowaniami środowiska przyrodniczego, aspektami gospodarczymi i społecznymi, zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju. Wskazano również możliwości rozwiązań eliminujących lub ograniczających szkodliwe oddziaływanie na środowisko, mogących wynikać z realizacji ustaleń projektu planu oraz sformułowano propozycje innych, niż przedstawionych w projekcie, ustaleń sprzyjających ochronie środowiska.

1.2. Wykorzystane materiały i metody pracy

W prognozie uwzględniono wymagania aktów prawnych związanych z ochroną środowiska i innych przepisów szczególnych. Przy opracowaniu niniejszej prognozy wykorzystano następujące materiały:

1) Dokumenty, inne dostępne opracowania:

- Program ochrony środowiska dla Gminy Drezdenko na lata 2023-2027 z perspektywą do roku 2031, przyjęty uchwałą Nr LXVI/430/2022 Rady Miejskiej w Drezdenku z dnia 29 września 2022 r.,
- Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, przyjęty rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r. (Dz. U. z 2023 r. poz. 335),
- Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030, Ministerstwo Środowiska, Warszawa, październik, 2013 r.,
- Bednarek, R. [red.], Strategiczna ocena oddziaływania na środowisko w planowaniu przestrzennym, 2012 r.,
- Gumiński R., 1951, Meteorologia i klimatologia dla rolników, Państwowe Wydawnictwo Rolnicze i Leśne. Warszawa,
- Kondracki J., 2002, Geografia Polski. Mezoregiony fizyczno-geograficzne. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa,
- Matuszkiewicz J. M., 2008, Regionalizacja geobotaniczna Polski. IGiPZ PAN, Warszawa,
- Mikołajków J., Sadurski A. red. Informator PSH. Główne Zbiorniki Wód w Polsce, Państwowy Instytut Geologiczny, Warszawa, 2017 r.,

- Paczyński B. red., 1995, Atlas Hydrogeologiczny Polski, Państwowy Instytut Geologiczny, Warszawa,
- Różycki S., Ochrona środowiska przed polami elektromagnetycznymi. Informator dla administracji samorządowej, Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska Warszawa 2011;

2) Materiały kartograficzne:
- Mapa hydrograficzna w skali 1:50 000,
- Mapa topograficzna w skali 1:10 000;

3) Strony internetowe:
- https://gios.gov.pl,
- https://powietrze.gios.gov.pl,
- https://geologia.pgi.gov.pl/mapy,
- https://geoportal.pgi.gov.pl/portal/page/portal/SOPO/Wyszukaj3,
- https://zabytek.pl/pl,
- https://mapy.zabytek.gov.pl/nid,
- https://www.apgw.gov.pl,
- https://crfop.gdos.gov.pl,
- https://www.gov.pl/web/gddkia,
- https://mapy.geoportal.gov.pl,
- https://www.google.pl/maps,
- https://sip.gison.pl/drezdenko,
- https://dane.gov.pl.

Powyższe materiały oraz informacje przekazane przez Urząd Miejski w Drezdenku pozwoliły rozpoznać stan środowiska, jego użytkowanie, podatność na degradację oraz możliwości podniesienia jego kondycji. Analizy i oceny stanu środowiska na terenie miasta dokonano w oparciu o wyniki monitoringu przeprowadzonego przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska oraz kierując się syntezą dokumentów regionalnych i lokalnych odnoszących się bezpośrednio i pośrednio do ochrony środowiska, przyrody oraz zdrowia i życia ludzi. W przypadku braku wyników pomiarów jakości danego komponentu środowiska, przytoczono dane odnoszące się do terenu położonego najbliżej obszaru opracowania.

Prognozę oddziaływania na środowisko sporządzono przy zastosowaniu metody opisowej, polegającej na charakterystyce istniejących zasobów środowiska oraz łączeniu w całość posiadanej wiedzy o dotychczasowych mechanizmach funkcjonowania środowiska i wskazaniu, jakie potencjalne skutki mogą wystąpić w środowisku w wyniku realizacji ustaleń projektu planu. Skonfrontowano zaproponowane rozwiązania z istniejącymi uwarunkowaniami przyrodniczymi. Oceniono potencjalne zagrożenie środowiska oraz wpływ skutków realizacji ustaleń projektu planu na jego funkcjonowanie. Zwrócono uwagę na ewentualne niepożądane konsekwencje, proponując sposoby ich zminimalizowania. Prognozę oddziaływania na poszczególne komponenty środowiska przedstawiono za pomocą techniki listy identyfikacyjnej, w zakresie, jaki umożliwia obecny stan dostępnej informacji o środowisku oraz w dostosowaniu do stopnia szczegółowości ustaleń projektu planu.

Prognoza może stanowić punkt wyjścia do przyszłych ocen oddziaływania pojedynczych przedsięwzięć.

2. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

2.1. Cel opracowania projektu planu

Przystąpienie do sporządzenia planu ogólnego gminy podyktowane jest zmianą ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, która weszła w życie 24 września 2023 r. Zgodnie z tą zmianą studia uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin zachowują moc do dnia wejścia w życie planu ogólnego gminy w danej gminie, jednak nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2026 r. Ustawa wprowadza w jego miejsce nowy akt planowania przestrzennego w postaci planu ogólnego.
Plan ogólny to dokument planowania przestrzennego stanowiący akt prawa miejscowego w zakresie ustalania przeznaczenia terenu, określenia sposobu zagospodarowania i warunków zabudowy w sporządzanych miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz stanowiący podstawę do wydawania decyzji o warunkach zabudowy.
Nieuchwalenie planu ogólnego w terminie ustalonym w nowelizacji, a tym samym niewyznaczenie obszarów uzupełnienia zabudowy, skutkować będzie utratą przez gminę po 30 czerwca 2026 r., możliwości wydawania decyzji o warunkach zabudowy oraz sporządzenia planów miejscowych, w tym zintegrowanych planów inwestycyjnych.
Celem opracowania planu ogólnego jest zatem zapewnienie ciągłości prowadzenia polityki przestrzennej i zrównoważonego rozwoju gminy Drezdenko.
Granice sporządzenia planu ogólnego obejmują obszar całej gminy Drezdenko, z wyłączeniem terenów zamkniętych, innych niż ustalane przez ministra właściwego do spraw transportu.

2.2. Informacje zawarte w projekcie planu

Zgodnie z art. 13a ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w planie ogólnym określa się: strefy planistyczne i gminne standardy urbanistyczne. Ponadto można określić: obszary uzupełnienia zabudowy i obszary zabudowy śródmiejskiej. Ustalenia planu ogólnego formułuje się w oparciu o uwarunkowania rozwoju przestrzennego gminy, w szczególności te określone w art. 13b ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.
W projekcie planu ogólnego wyznaczony został obszar uzupełnienia zabudowy (OUZ) w oparciu o założenia rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii w sprawie sposobu wyznaczania obszaru uzupełnienia zabudowy w planie ogólnym gminy (Dz. U. z 2024 r. poz. 729). W gminie Drezdenko ruch budowlany odbywa się zarówno za pośrednictwem planów miejscowych, jak i za pośrednictwem decyzji o warunkach zabudowy. Ze względu na to, że nie cały obszar gminy jest pokryty planami miejscowymi, wyznaczenie obszaru uzupełnienia zabudowy było konieczne, aby ruch budowalny mógł być kontynuowany.
W ramach działań mających na celu umożliwienie racjonalnego gospodarowania przestrzenią oraz przeciwdziałaniu powstawania rozproszonej zabudowy, w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zostały określone zasady wyznaczania stref umożliwiających realizację zabudowy mieszkaniowej. W celu wyznaczenia nowych stref wielofunkcyjnych z zabudową mieszkaniową (wielorodzinną i jednorodzinną) lub stref wielofunkcyjnych z zabudową zagrodową, konieczne jest określenie zapotrzebowania na nową zabudowę mieszkaniową w gminie oraz chłonności terenów niezabudowanych, umożliwiających realizację zabudowy mieszkaniowej w obowiązujących miejscowych planach oraz lukach w zabudowie.
Wielkość zapotrzebowania na nową zabudowę mieszkaniową wyliczono na podstawie wzoru zawartego w rozporządzeniu Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 8 grudnia 2023 r. w sprawie projektu planu ogólnego gminy, dokumentowania prac planistycznych w zakresie tego planu oraz wydawania z niego wypisów i wyrysów (Dz. U. z 2023 r. poz. 2758 ze zm.).
W dalszej kolejności obliczono chłonność terenów niezabudowanych, wskazującą jakie możliwości przyjęcia nowych mieszkańców posiadają obszary, dla których obowiązują miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego oraz wyznaczone obszary uzupełnienia zabudowy na terenie gminy.

W granicach OUZ wyznaczone zostały luki w ramach terenów, dla których możliwa jest realizacja funkcji mieszkaniowej. Następnie przypisane zostały uśrednione wartości gęstości zaludnienia w zależności od rodzaju funkcji mieszkaniowej (jednorodzinna, wielorodzinna) oraz odpowiednie wskaźniki korygujące w odniesieniu do dopuszczonych innych przeznaczeń (usługi, drogi, infrastruktura techniczna, zieleń). W tym przypadku oparto się na wskaźnikach wynikających z zagospodarowania sąsiednich nieruchomości, zakładając kontynuację takiego zagospodarowania w lukach w zabudowie.
W granicach obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego wyznaczone zostały luki w ramach terenów, na których możliwa jest realizacja funkcji mieszkaniowej. Następnie przypisane zostały uśrednione wartości gęstości zaludnienia w zależności od rodzaju funkcji mieszkaniowej (jednorodzinna, wielorodzinna) oraz odpowiednie wskaźniki korygujące w odniesieniu do dopuszczonych innych przeznaczeń (usługi, drogi, infrastruktura techniczna, zieleń). Oparto się na ustaleniach obowiązujących planów miejscowych.
Z zestawienia wartości zapotrzebowania na nową zabudowę mieszkaniową wynika że nie ma możliwości wyznaczenia w planie ogólnym stref planistycznych dla nowej zabudowy mieszkaniowej poza granicami obowiązujących planów miejscowych i poza granicami obszaru uzupełnienia zabudowy.
W projekcie planu wyznaczono następujące typy stref planistycznych, przewidzianych w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, tj.: strefa wielofunkcyjna z zabudową mieszkaniową wielorodzinną (SW), strefa wielofunkcyjna z zabudową mieszkaniową jednorodzinną (SJ), strefa wielofunkcyjna z zabudową zagrodową (SZ), strefa usługowa (SU), strefa handlu wielkopowierzchniowego (SH), strefa gospodarcza (SP), strefa produkcji rolniczej (SR), strefa infrastrukturalna (SI), strefa zieleni i rekreacji (SN), strefa cmentarzy (SC), strefa górnictwa (SG), strefa otwarta (SO) i strefa komunikacji (SK).
Dla ustalenia parametrów określonych w gminnych standardach urbanistycznych wzięto pod uwagę w pierwszej kolejności parametry obowiązujących planów miejscowych, dokumentów planistycznych wyższego rzędu, a także parametry zabudowy wynikające z inwentaryzacji urbanistycznej, w tym z danych wysokościowych pochodzących z numerycznego modelu terenu oraz numerycznego modelu pokrycia terenu (NMT oraz NMPT).
Ustalenie wskaźników zabudowy w planie ogólnym oraz profilu funkcjonalnego strefy planistycznej nie determinuje wprost parametrów oraz funkcji, które dany teren będzie posiadał w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Wskazanie poszczególnych funkcji w profilu funkcjonalnym podstawowym i dodatkowym danej strefy planistycznej determinuje jedynie maksymalny katalog dopuszczalnych przeznaczeń lub funkcji terenu, które w danej strefie mogą być zastosowane przy opracowaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub wydawaniu warunków zabudowy. Podobnie parametry zabudowy ustalone w projekcie planu mają charakter graniczny (maksymalny, bądź minimalny, w zależności od wybranego wskaźnika).
W granicach gminy Drezdenko wyznaczono obszar zabudowy śródmiejskiej. Dotyczy on głównie obszaru miasta o historycznych uwarunkowaniach w ramach zabytkowego układu urbanistycznego. Obejmuje przede wszystkim zabudowę otaczającą zabytkowy układ urbanistyczny miasta Drezdenka. Zasięg wyznaczonego w planie ogólnym obszaru zabudowy śródmiejskiej jest szerszy i obejmuje kwartały zabudowy ograniczone ulicami: Orlikową, Krakowską, Boczną, Kościuszki, Poniatowskiego, Zamkową, Żeromskiego, Marszałkowską i Wiejską.

3. INFORMACJE O POWIĄZANIACH PROJEKTU PLANU Z INNYMI DOKUMENTAMI

Zgodnie z art. 13b ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustalenia planu ogólnego określa się, uwzględniając uwarunkowania rozwoju przestrzennego gminy. Projekt planu uwzględnia stan gminy, politykę przestrzenną określoną w strategii rozwoju gminy, jak i ustalenia planu zagospodarowania przestrzennego województwa, a ponadto znajdujące się na obszarze gminy formy ochrony przyrody, objęte

ochroną zabytki, a także rekomendacje i wnioski zawarte w audycie krajobrazowym. Merytoryczna spójność planu ogólnego z innymi dokumentami pozwala na realizację zawartych w nich rozwiązań.
Przy sporządzaniu projektu planu uwzględniono treść dokumentów określających strategiczne, generalne cele rozwoju i kształtowania przestrzeni, takich jak:

- Plan zagospodarowania przestrzennego województwa lubuskiego, przyjęty uchwałą Nr XLIV/667/18 Sejmiku Województwa Lubuskiego z dnia 23 kwietnia 2018 r. (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 2 maja 2018 r. poz. 1163),
- Audyt krajobrazowy województwa lubuskiego, przyjęty uchwałą Nr V/66/24 Sejmiku Województwa Lubuskiego z dnia 28 października 2024 r.,
- Opracowanie ekofizjograficzne gminy Drezdenko, sporządzone w maju 2025 r.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa lubuskiego
Zasadniczym celem wielokierunkowej polityki przestrzennej państwa oraz regionu jest harmonijny i zrównoważony rozwój całego terytorium. Ten sam cel uznaje się za podstawowy dla zagospodarowania przestrzennego województwa lubuskiego. Zakłada się, że człowiek i przyroda oraz funkcjonalne, przestrzenne, techniczne i społeczne struktury gminne tworzą jeden złożony, współzależny i współdziałający system. Funkcjonowanie tego systemu uzależnione jest od położenia przyrodniczo-osadniczego w regionie i powiązań systemów technicznych. W Planie zagospodarowania przestrzennego województwa lubuskiego dla gminy Drezdenko sformułowano wnioski i rekomendacje. W projekcie planu odniesiono się do nich w następujący sposób:

1. Strefa przyrodnicza:
   1) Kształtowanie zagospodarowania terenów w obszarach chronionych w dostosowaniu do przedmiotu ochrony oraz zgodnie z przepisami w zakresie ochrony przyrody oraz dokumentami nadrzędnymi;
   2) Zachowanie integralności obszarów węzłowych i zapewnienie drożności korytarzy wyznaczonych w ramach krajowej sieci ekologicznej, w tym odtworzenie drożności korytarzy ichtiologicznych; kształtowanie systemu przyrodniczego poszczególnych miast i gmin w sposób zapewniający ich spójność i powiązanie z krajową siecią ekologiczną;
   3) Ochrona ekosystemów mających znaczenie dla zachowania bioróżnorodności, w tym ekosystemów wodnych, bagiennych, leśnych i łąkowych;
   4) Prowadzenie racjonalnego gospodarowania zasobami złóż kopalin oraz kompleksowego wykorzystania, w tym kopalin towarzyszących;
   5) Ochrona zasobów wód podziemnych GZWP zgodnie z warunkami określonymi dla ich obszarów ochronnych;
   6) Zwiększanie retencji zlewni – realizacja obiektów małej retencji, poprawa stosunków wodnych na obszarach rolniczych, retencjonowanie wód opadowych;
   7) Wspieranie działań skutkujących poprawą warunków aerosanitarnych;
   8) Ograniczenie uciążliwości hałasowych poprzez stosowanie rozwiązań izolacyjnych, biologicznych i technicznych;
   9) Poprawa i ochrona rolniczej przestrzeni produkcyjnej ze szczególnym uwzględnieniem gospodarki żywnościowej i wyspecjalizowanej produkcji rolnej;
   10) Rozwój przetwórstwa opartego o zasoby leśne oraz doskonalenie integracji funkcjonalnej leśnictwa z przemysłem drzewnym.
2. Strefa przyrodnicza:
   1) Zwiększenie dostępności do usług medycznych, w tym usług specjalistycznych;
   2) Zwiększenie dostępności do usług sportu i rekreacji;
   3) Zapewnienie dostępności do placówek edukacyjnych na poziomie przedszkolnym i szkolnym;
   4) Prowadzenie działań mających na celu wspieranie kształcenia zawodowego w oparciu o współpracę z sektorem
   5) gospodarki;
   6) Rewitalizacja obszarów zdegradowanych;

7) Kształtowanie wysokiej jakości przestrzeni publicznych;
8) Rozwój budownictwa mieszkaniowego o odpowiednim standardzie;
9) Rozwój spójnej struktury osadniczej w oparciu o powiązania funkcjonalno-przestrzenne;
10) Rozwój ośrodków usługowych.

3. Strefa kulturowa
   1) Zachowanie i ochrona obiektów zabytkowych;
      - pałac w Drezdenku;
      - kościół pw. Przemienienia Pańskiego w Drezdenku;
      - Twierdza Drezdenko;
      - Wał Pomorski;
      - most kolejowy na Noteci;
   2) Sporządzanie i realizacja lokalnych programów opieki nad zabytkami;
   3) Objęcie obiektów zabytkowych właściwą ochroną w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego;
   4) Wspieranie tworzenia parków kulturowych, ustanawiania pomników historii;
   5) Zachowanie historycznie ukształtowanych układów urbanistycznych, ruralistycznych i przestrzennych;
   6) Odpowiednie wyeksponowanie obiektów zabytkowych i walorów krajobrazowych, z zachowaniem cech tradycyjnego budownictwa;
   7) Wykorzystanie walorów dziedzictwa kulturowego w celach turystycznych ze szczególnym uwzględnieniem szlaków kulturowych;
   8) Zwiększenie dostępności wysokiej jakości oferty kulturalnej.
4. Strefa ekonomiczno-gospodarcza
   1) Rozwój stref ekonomicznych i gospodarczych oraz wspieranie powstawania i działalności parków naukowo-technologicznych i przemysłowych, centrów transferu technologii, ośrodków strefy B+R oraz inkubatorów przedsiębiorczości;
   2) Rozwój i promocja klastrów odpowiadających lokalnej specyfice gospodarczej;
   3) Uwzględnienie inwestycji związanych z rozwojem przemysłu wydobywczego;
   4) Wspieranie inicjatyw służących zmniejszeniu bezrobocia i zwiększeniu aktywności zawodowej ludności;
   5) Rozbudowa infrastruktury turystycznej i kreowanie spójnego wizerunku regionu oraz produktów turystycznych;
   6) Poprawa i ochrona rolniczej przestrzeni produkcyjnej ze szczególnym uwzględnieniem gospodarki żywnościowej i wyspecjalizowanej produkcji rolnej;
   7) Rozwój przetwórstwa opartego o zasoby leśne oraz doskonalenie integracji funkcjonalnej leśnictwa z przemysłem drzewnym.
5. Komunikacja i transport
   1) Poprawa drogowej dostępności komunikacyjnej w zakresie powiązań zewnętrznych i wewnętrznych, w tym budowa i modernizacja sieci dróg krajowych i wojewódzkich ze szczególnym uwzględnieniem sieci TEN-T;
   2) Poprawa bezpieczeństwa ruchu drogowego, w szczególności poprzez budowę obwodnic i działania mające na celu uspokajanie ruchu;
   3) Uwzględnienie inwestycji związanych z modernizacją linii kolejowych o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym;
      - Elektryfikacja linii kolejowej nr 203 na odcinku Krzyż – Kostrzyn nad Odrą;
   4) Podjęcie działań mających na celu integrację różnych typów transportu ze szczególnym uwzględnieniem węzłów przesiadkowych;
      - Utworzenie parkingów park&ride przy stacjach i przystankach kolejowych;
   5) Wzrost dostępności transportu publicznego;
   6) Zwiększenie wykorzystywania transportu kombinowanego do przewozu towarów;
   7) Modernizacja infrastruktury związanej z obsługą transportu wodnego, zwiększenie wykorzystania dróg wodnych do przewozów towarów oraz w celach turystyczno-rekreacyjnych;

- Docelowe podniesienie żeglowności międzynarodowej drogi wodnej E70 do IV klasy żeglowności;
- Budowa przystani żeglugi śródlądowej;

8) Rozwój sieci dróg i szlaków rowerowych oraz propagowanie roweru jako środka codziennej komunikacji;
   - Utworzenie szlaku rowerowego w śladzie zamkniętej linii kolejowej nr 430;
   - Utworzenie szlaku rowerowego EuroVelo EV2.

6. Infrastruktura techniczna
   1) Uzbrojenie terenów inwestycyjnych w niezbędną infrastrukturę techniczną;
   2) Rozbudowa infrastruktury wodociągowej i kanalizacyjnej;
   3) Uwzględnienie nowych terenów przeznaczonych do zabudowy w zakresie rozbudowy sieci wodociągowej i kanalizacyjnej;
   4) Podjęcie działań mających na celu poprawę efektywności energetycznej;
   5) Zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego poprzez budowę oraz modernizację sieci elektroenergetycznych i gazowych;
   6) Rozwój społeczeństwa informacyjnego poprzez budowę oraz modernizację infrastruktury teleinformatycznej;
   7) Upowszechnienie i promocja technologii informacyjnych;
   8) Podjęcie działań mających na celu usunięcie azbestu i wyrobów zawierających azbest;
   9) Wzrost wykorzystania OZE poprzez generację rozproszoną;
   10) Wyznaczanie obszarów z dopuszczeniem lokalizacji instalacji wykorzystujących odnawialne źródła energii o mocy powyżej 100 kW.
7. Strefa obronności i bezpieczeństwa
   1) Utrzymanie, rozbudowa i integracja sieci zarządzania kryzysowego i ratownictwa;
   2) Przeciwdziałanie zagrożeniu powodziowemu oraz uwzględnienie stref zagrożenia powodziowego.

Zgodnie z ustaleniami projektu planu wyznaczono strefy planistyczne SO i SN, obejmujące obszary cenne przyrodniczo, lasy, wody stojące i doliny rzeczne, pełniące funkcje korytarzy ekologicznych, obszary szczególnego zagrożenia powodzią oraz ich parametry – udział powierzchni biologicznie czynnej na poziomie 90-100%. Tereny rolnicze również zostały objęte strefami otwartymi, z tym, że w zależności od specyfiki, udział powierzchni biologicznie czynnej ustalono na poziomie 90-100%. Wyznaczenie stref planistycznych dedykowanych zabudowie skupia się głównie na istniejącej zabudowie poszczególnych miejscowości. Jest to czynnik, który determinuje spójne kształtowanie sieci osadniczej w gminie. Ustalenia projektu planu dają pełne możliwości realizacji zadań z zakresu rozwoju turystki i rekreacji, zarówno pod względem funkcji zabudowy w strefach przewidujących ich rozwój, jak i realizacji połączeń komunikacyjnych o znaczeniu turystycznym, tj. szlaki piesze i rowerowe. W zakresie stref komunikacyjnych – wyznaczono te drogi, które stanowią drogi wojewódzkie i drogi powiatowe – w ramach istniejących linii rozgraniczających. Tereny linii kolejowych nr 203 i 351 również zostały włączone do stref komunikacyjnych SK.
W związku z powyższym stwierdza się, że projekt planu realizuje politykę zawartą w Planu zagospodarowania przestrzennego województwa lubuskiego.

<u>Audyt krajobrazowy województwa lubuskiego</u>
Zgodnie z wynikami Audytu krajobrazowego województwa lubuskiego na terenie gminy Drezdenko wyznaczono 6 krajobrazów priorytetowych. Dla każdego z nich określono wytyczne do gminnych aktów planistycznych dotyczące kierunków i zasad kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania i użytkowania terenu. W projekcie planu odniesiono się do nich w następujący sposób:

1. „Bory Puszczy Drawskiej”:
   1) Zachowanie terenów otwartych w strukturze przestrzennej lasu i wyłączenie ich z zabudowy.
   2) Utrzymanie ekstensywnego użytkowania rolnego łąk.
   3) Zaleca się nielokalizowanie nowej zabudowy związanej z trwałą wycinką lasu i odlesieniem gruntów w celu zapobiegania fragmentacji siedlisk leśnych,

z wyłączeniem budowy obiektów i urządzeń służących celom gospodarki leśnej, ochronie przyrody, ochronie przeciwpożarowej oraz ochronie przeciwpowodziowej.
4) W Zagórzu, Lubiewie, Starych Bielicach i Przeborowie nową zabudowę zaleca się ograniczyć do obszaru zwartej zabudowy miejscowości. W Przeborowo, Starych Bielicach niedopuszczenie do zabudowy dna dolin odpowiednio Drawy i Noteci. Pozostawienie terenów ogólnodostępnych wzdłuż brzegów tych rzek.
5) Ukierunkowanie ruchu turystycznego poprzez utrzymanie w dobrym stanie technicznym infrastruktury turystycznej i rekreacyjnej w obrębie miejsc postojowych oraz pól biwakowych i namiotowych, w tym tablic informacyjnych i dydaktycznych.
6) W przypadku wprowadzania nowej zabudowy, zaleca się zachowanie istniejącej linii zabudowy, o maksymalnej wysokości dwóch kondygnacji (druga kondygnacja w dachu), dachy dwuspadowe lub naczółkowe, pokrycie dachów i elewacje w kolorach stonowanych – neutralnych.
7) Zaleca stosowanie materiałów i konstrukcji budowalnych oraz elementów zdobniczych z uwzględnieniem tradycyjnych form architektonicznych występujących w obrębie krajobrazu.

– większość terenów objętych krajobrazem priorytetowym stanowią w projekcie planu strefy otwarte (SO), bez żadnego profilu dodatkowego. W Zagórzu, Lubiewie, Starych Bielicach i Przeborowie strefy dedykowane nowej zabudowie zostały ograniczone do obszaru zwartej zabudowy miejscowości. W Przeborowie, Starych Bielicach nie wyznacza się nowych stref planistycznych dotyczących nowej zabudowy z wyjątkiem istniejącej i planowanej w obowiązujących planach miejscowych. Umożliwia się realizację funkcji turystycznych poprzez zawarte profile funkcjonalne i ich przełożenie na plany miejscowe oraz decyzje administracyjne.

2. „Dolina Noteci”:
   1) Zaleca się dążenie do zachowania dotychczasowego przeznaczenia i sposobu użytkowania terenu; dopuszcza się odstępstwa od przedmiotowego zalecania na obszarach zurbanizowanych
   2) Zaleca się dążenie do zachowania naturalnego charakteru rzeki Noteć i pasa zieleni przybrzeżnej z roślinnością szuwarową, krzewiastą i drzewiastą, tworzącego strefę buforową.
   3) Niedopuszczanie do przekształcania trwałych użytków zielonych, wprowadzania zabudowy lub zagospodarowania na inne cele.
   4) Zaleca się utrzymanie ekstensywnego użytkowania rolnego trwałych użytków zielonych na terenach wiejskich.
   5) Kształtowanie stref buforowych w formie naturalnych pasów roślinności wokół mokradeł i wzdłuż cieków.
   6) Ochrona zadrzewień przydrożnych i nadwodnych.

   – w projekcie planu na terenach objętych krajobrazem priorytetowym wyznaczono w większości strefy otwarte (SO), bez żadnego profilu dodatkowego. Zabudowa jest planowana jedynie w ograniczonym zakresie i w ramach obowiązujących planów miejscowych. Umożliwia się realizację funkcji turystycznych poprzez zawarte profile funkcjonalne i ich przełożenie na plany miejscowe oraz decyzje administracyjne.
3. „Jeziora Gościmskie w Puszczy Noteckiej”:
   1) Zachowanie dotychczasowego sposobu użytkowania terenu.
   2) Niewprowadzanie nowej zabudowy poza obszarami już zainwestowanymi oraz obszarami wyznaczonymi w istniejących MPZP, w północnej części jeziora Solecko.

   – w projekcie planu na terenach objętych krajobrazem priorytetowym wyznaczono wyłącznie strefę otwartą (SO), bez żadnego profilu dodatkowego. Umożliwia się realizację funkcji turystycznych poprzez zawarte profile funkcjonalne i ich przełożenie na plany miejscowe oraz decyzje administracyjne.
4. „Lasy Puszczy Drawskiej”:
   1) Zachowanie terenów otwartych w strukturze przestrzennej lasu; wyłączenie z zabudowy.

2) Zaleca się nielokalizowanie nowej zabudowy związanej z trwałą wycinką lasu i odlesieniem gruntów w celu zapobiegania fragmentacji siedlisk leśnych, z wyłączeniem budowy obiektów i urządzeń służących celom gospodarki leśnej, ochronie przyrody, ochronie przeciwpożarowej oraz ochronie przeciwpowodziowej.
3) W miejscowościach Zagórze i Rokitno nową zabudowę zaleca się ograniczyć do obszaru zwartej zabudowy wsi.
4) Weryfikacja potrzeby przeznaczania nowych terenów pod zabudowę usług turystyki na wschód od jeziora Słowa w gminie Strzelce Krajeńskie (obszary wskazane w SUiKZP jako projektowane o funkcji usług turystyki - UT).

– większość terenów objętych krajobrazem priorytetowym stanowią w projekcie planu strefy otwarte (SO), bez żadnego profilu dodatkowego. Umożliwia się realizację funkcji turystycznych poprzez zawarte profile funkcjonalne i ich przełożenie na plany miejscowe oraz decyzje administracyjne. W miejscowości Zagórze nową zabudowę ograniczono do obszaru zwartej zabudowy wsi.

5. „Lasy Równiny Drawskiej”:
   1) Zachowanie terenów otwartych w strukturze przestrzennej lasu i wyłączenie ich z zabudowy.
   2) Utrzymanie ekstensywnego użytkowania rolnego łąk.
   3) Zaleca się nielokalizowanie nowej zabudowy, za wyjątkiem uzupełniania zabudowy w miejscowościach Radachowo, Świnki, Sitnica i Chrapów.
   4) Ukierunkowanie ruchu turystycznego poprzez utrzymanie w dobrym stanie technicznym infrastruktury turystycznej i rekreacyjnej w obrębie miejsc postojowych oraz pól biwakowych i namiotowych/ miejsc biwakowania, w tym tablic informacyjnych i dydaktycznych.
   5) Na terenie otuliny Drawieńskiego Parku Narodowego zaleca się wprowadzanie zakazu lokalizacji obiektów przemysłowych i rolniczych (biogazownie, farmy fotowoltaiczne, farmy wiatrakowe, spalarnie śmieci).

   – w projekcie planu na terenach objętych krajobrazem priorytetowym wyznaczono wyłącznie strefę otwartą (SO), bez żadnego profilu dodatkowego. Wyjątek stanowi teren leśniczówki na działce nr 105/3 i 105/4 w obrębie Przeborowo.
6. „Łąki w dolinie Noteci”:
   1) Zachowanie trwałych użytków zielonych poprzez przywrócenie lub utrzymanie ekstensywnej gospodarki rolnej.
   2) Niedopuszczanie do zmiany trwałych użytków zielonych na grunty orne, przekształcania na tereny pod zabudowę i zalesiania.
   3) Nowe budownictwo zaleca się wprowadzać jako uzupełnienie luk w skupionej zabudowie istniejących wsi.
   4) Nowe budownictwo na obszarze rozproszonej zabudowy wiejskiej zaleca ograniczyć się do terenów przy istniejących drogach, w miejscach, gdzie wcześniej taka zabudowa się znajdowała.
   5) Zaleca się ochronę i uczytelnienie nieczynnych cmentarzy w krajobrazie m.in. poprzez pielęgnację drzewostanów i pozostałości nagrobków.
   6) Zachowanie zadrzewień śródpolnych oraz alei drzew i krzewów wzdłuż dróg.
   7) W przypadku wprowadzania nowej zabudowy, zaleca się zachowanie istniejącej linii zabudowy, o maksymalnej wysokości dwóch kondygnacji (druga kondygnacja w dachu), dachy dwuspadowe lub naczółkowe, pokrycie dachów i elewacje w kolorach stonowanych – neutralnych (zalecane odcienie biegłego lub szarego).
   8) Zaleca stosowanie materiałów i konstrukcji budowalnych oraz elementów zdobniczych z uwzględnieniem tradycyjnych form architektonicznych występujących w obrębie krajobrazu.

   – w projekcie planu na terenach objętych krajobrazem priorytetowym wyznaczono wyłącznie strefę otwartą (SO), bez żadnego profilu dodatkowego.

Biorąc pod uwagę powyższe stwierdza się, że projekt planu uwzględnia rekomendacje i wnioski zawarte w Audycie krajobrazowym województwa lubuskiego dotyczące kształtowania krajobrazów priorytetowych wyznaczonych w granicach gminy Drezdenko.

Ponadto zgodnie z Audytem krajobrazowym województwa lubuskiego na terenie gminy Drezdenko przewiduje się:

- utworzenie parku kulturowego pod nazwą „Łęgi Noteckie” (ID krajobrazu: 37, 38, 321, 400, 402, 883, 928, 958, 1292, 1336, 1346, 1355, 1526, 1625, ID krajobrazu priorytetowego: 1293, 1295),
- utworzenie nowego parku krajobrazowego „Dolina Dolnej Noteci” (ID krajobrazu priorytetowego:1293, 1295, ID krajobrazu: 38, 321, 400, 401, 883, 958, 1291, 1292, 1336, 1355, 1422, 1526, 1625, 1734),
- powiększenie obszaru chronionego krajobrazu „Pojezierze Puszczy Noteckiej” (ID krajobrazu: 38, 883, 958, 1292, 1355),
- powiększenie obszaru chronionego krajobrazu „Puszcza Drawska (ID krajobrazu priorytetowego: 1294),
- utworzenie czterech punktów widokowych (ID krajobrazu priorytetowego: 1294, 1295).

W zakresie rekomendacji i wniosków dotyczących ww. obszarów wskazano:

1. Sporządzenie planów ochrony: parków narodowych, parków krajobrazowych oraz rezerwatów przyrody.
2. Wdrażanie i realizacja zadań ochronnych wynikających z planów ochrony: parków narodowych lub ich projektów, parków krajobrazowych oraz rezerwatów przyrody.
3. Sporządzenie aktualizacji obowiązujących (lub uwzględnienie w opracowywanych) planów ochrony: parków narodowych, parków krajobrazowych oraz rezerwatów przyrody w zakresie uwzględnienia wyników audytu krajobrazowego województwa lubuskiego.
4. Sporządzenie nowych lub wprowadzanie zmian do obowiązujących uchwał Sejmiku Województwa Lubuskiego w zakresie uwzględnienia rekomendacji audytu krajobrazowego województwa lubuskiego dot. utworzenia, powiększenia lub zmniejszenia obszarów chronionego krajobrazu i parków krajobrazowych.
5. Kształtowanie systemu przyrodniczego regionu poprzez podjęcie / kontynuację działań z zakresu powołania / zwiększenia / likwidacji obszarów objętych formami ochrony przyrody tj. parków krajobrazowych, obszarów chronionego krajobrazu i zespołów przyrodniczo – krajobrazowych zgodnie z:
    - częścią Audytu dot. „Rekomendacji dotyczących wskazania obszarów, które powinny zostać objęte formami ochrony przyrody (tj. park krajobrazowy, obszar chronionego krajobrazu, zespół przyrodniczo – krajobrazowy) oraz obszarów, które ze względu na znaczący spadek wartości krajobrazu wymagają pogłębionej analizy zasadności ich dalszej ochrony”,
    - częścią Audytu dot. „Rekomendacji i wniosków dotyczących wskazania obszarów, które powinny zostać objęte formami ochrony zabytków (tj. pomnik historii, park kulturowy)”,
    - mapami nr 4, 5 i 6 zawartymi w części II Audytu.
6. W zakresie obszarów chronionego krajobrazu, prowadzenia pogłębionych analiz, studiów oraz koncepcje i programów, odnoszących się do obszarów i problemów zagospodarowania przestrzennego, o których mowa w art. 38 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2024 r., poz. 1130).
7. Sporządzenie aktualizacji obowiązujących (lub uwzględnienie w opracowywanych) planów ochrony parków krajobrazowych w zakresie określenie granic stref ochrony krajobrazów, stanowiących w szczególności: przedpola ekspozycji, osie widokowe, punkty widokowe oraz obszary istotne dla zachowania walorów krajobrazowych parku krajobrazowego, wraz ze wskazaniem zakazów obowiązujących w danej strefie dla trenów:
    - objętych miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego w zakresie: lokalizowania nowych obiektów budowlanych, zalesień,
    - nieobjętych miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego w zakresie: lokalizowania nowych obiektów budowlanych, lokalizowania nowych obiektów budowlanych odbiegających od lokalnej formy

architektonicznej, lokalizowania nowych obiektów budowlanych o wysokości przekraczającej 2 kondygnacje lub 7 m oraz zalesiania.

8. Sporządzenie uchwał Sejmiku Województwa Lubuskiego stanowiących akty prawa miejscowego wyznaczających, w granicach krajobrazów priorytetowych, strefy ochrony krajobrazu stanowiące w szczególności przedpola ekspozycji, osie widokowe, punkty widokowe oraz obszary zabudowane wyróżniające się lokalną formą architektoniczną, istotne dla zachowania walorów krajobrazowych obszaru chronionego krajobrazu, wraz ze wskazaniem zakazów obowiązujących w danej strefie.
9. Opracowanie planów ochrony dla parków kulturowych.
10. Wdrażanie zadań ochronnych wynikających z planów ochrony parków kulturowych.
11. Sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego lub ich zmian dla obszarów parków kulturowych.
12. Opracowanie planu zarządzania obiektem Światowego Dziedzictwa UNESCO.
13. Wdrażanie programu działań ustanawianych w planie zarządzania obiektem Światowego Dziedzictwa UNESCO.

Zgodnie z ustaleniami projektu planu w granicach wskazanych obszarów wyznaczono głównie strefy otwarte (SO), bez żadnego profilu dodatkowego. Wobec powyższego na tych terenach nie przewiduje się realizacji zabudowy kubaturowej. W zakresie jednostek osadniczych objętych granicami ww. obszarów, wykonano czytelną delimitację stref planistycznych dedykowanych rozwojowi zabudowy do granic jednostek osadniczych, zgodnie z obowiązującymi miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego oraz na podstawie aktualnego zagospodarowania, rozszerzonego w ramach obszaru uzupełnienia zabudowy.

Biorąc pod uwagę powyższe stwierdza się, że projekt planu uwzględnia rekomendacje i wnioski zawarte w Audycie krajobrazowym województwa lubuskiego dotyczące kształtowania obszarów, które powinny zostać objęte formami ochrony przyrody oraz obszarów, które powinny zostać objęte formami ochrony zabytków, wyznaczonych w granicach gminy Drezdenko.

Opracowanie ekofizjograficzne gminy Drezdenko

Na podstawie analiz przeprowadzonych w opracowaniu ekofizjograficznym oraz aktualnego zagospodarowania terenu gminy wyodrębniono 8 stref funkcjonalno-krajobrazowych:

- *Strefa śródmiejska (A)* – obejmująca centrum miasta Drezdenka; są to obszary zabudowane z ograniczonymi możliwościami do przekształceń; predystynowana do zachowania historycznego układu urbanistycznego miasta, jego porządkowania i uzupełniania. Projekt planu ustala dla tego obszaru strefy planistyczne związane ze zwartą zabudową miasta Drezdenka, tj. SJ, SW, SU, w tym związane z założeniami zabytkowymi objętymi ochroną konserwatorską,
- *Strefa mieszkaniowo-gospodarcza (B)* – obejmująca północną i południową część miasta Drezdenka oraz miejscowości: Trzebicz, Gościm, Goszczanowo i Drawiny; predystynowana do wielofunkcyjnego rozwoju wsi, w szczególności zabudowy mieszkaniowej, usługowej i produkcyjnej, uzupełnionej o tereny sportowo-rekreacyjne i tereny zieleni urządzonej. Projekt planu ustala dla tych obszarów strefy planistyczne związane z zabudową i rozwojem największych miejscowości w gminie. Dominuje zatem strefa wielofunkcyjna z zabudową mieszkaniową jednorodzinną (SJ), zagrodową (SZ), a także z zabudową usługową i rekreacyjną (SU, SN), w tym związaną z założeniami zabytkowymi objętymi ochroną konserwatorską,
- *Strefa mieszkaniowa (C)* – obejmująca miejscowości: Radowo, Klesno, Przeborowo, Stare Bielice, Lubiatów; predystynowana do rozwoju zabudowy mieszkaniowej, uzupełnionej o tereny zabudowy usługowej, tereny zabudowy rekreacji indywidualnej, tereny sportowo-rekreacyjne i tereny zieleni urządzonej. Projekt planu uwzględnia na tych terenach strefy wielofunkcyjne z zabudową mieszkaniową jednorodzinną (SJ),
- *Strefa gospodarcza (D)* – obejmująca wschodnią część miasta Drezdenka i teren Kopalni Ropy Naftowej i Gazu Ziemnego Lubiatów; predystynowana do rozwoju

zabudowy produkcyjnej, usługowej, składowej i magazynowej. Projekt planu ustala dla tych obszarów strefy planistyczne SP – strefy gospodarcze,

- *Strefa mieszkaniowo-rolnicza (E)* – obejmująca tereny pozostałych miejscowości, posiadających typowo rolniczy charakter, predystynowana do rozwoju zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej jednorodzinnej, z dopuszczeniem lokalizacji usług nieuciążliwych towarzyszących zabudowie mieszkaniowej, lokalnie do rozwoju turystycznego (agroturystyki) i rekreacyjnego. W projekcie planu wyznaczono strefy planistyczne głównie związane z zabudową zagrodową i mieszkaniową jednorodzinną (SJ i SZ),
- *Strefa rolnicza (F)* – obejmująca tereny przeznaczone na cele produkcji rolniczej wraz z rozproszoną zabudową zagrodową oraz zabudową związaną z obsługą produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych, lokalnie do rozwoju turystycznego (agroturystyki) i rekreacyjnego. W projekcie planu dominuje strefa otwarta (SO),
- *Strefa biocenotyczno-rekreacyjna (G)* – obejmująca miejscowości Zagórze, Lubiewo oraz Osiedle Zielone i Osiedle Soleckie w miejscowości Gościm; predystynowana do rozwoju funkcji sportowo-rekreacyjnej. W projekcie planu wyznaczono strefy planistyczne głównie związane z zabudową mieszkaniową jednorodzinną i zieleni i rekreacji (SJ i SN).
- *Strefa biocenotyczna (H)* – obejmująca doliny rzek i jezior oraz tereny leśne i zadrzewione, niedostępna do zainwestowania, pełniąca funkcję lokalnych korytarzy ekologicznych, ważnych dla zachowania równowagi ekologicznej i cyrkulacji powietrza, konieczne zachowanie ich ciągłości przestrzennej, predystynowana do rozwoju turystyki pieszej, rowerowej i konnej. W projekcie planu wyznaczono strefy otwarte SO z minimalnym udziałem powierzchni biologicznie czynnej na poziomie 100%. W odniesieniu do pojedynczych budynków wyznaczono wokół nich strefy adekwatne do pełnionej funkcji.

4. CHARAKTERYSTYKA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

4.1. Zasoby i walory środowiska przyrodniczego

4.1.1. Położenie obszaru objętego projektem planu

Administracyjnie gmina Drezdenko położona jest w województwie lubuskim, w powiecie strzelecko-drezdeneckim. Sąsiaduje z gminami:

- Dobiegniew, Stare Kurowo, Zwierzyn w powiecie strzelecko-drezdeneckim, w województwie lubuskim,
- Drawsko, Krzyż Wielkopolski w powiecie czarnkowsko-trzcianeckim, w województwie wielkopolskim,
- Międzychód, Sieraków w powiecie międzychodzkim, w województwie wielkopolskim,
- Santok w powiecie gorzowskim, w województwie lubuskim,
- Skwierzyna w powiecie międzyrzeckim, w województwie lubuskim (Ryc. 1.).

Gmina Drezdenko zajmuje obszar o powierzchni 399,9 km^2. Gmina zamieszkiwana jest przez 16 157 mieszkańców (stan na 31.12.2024 r.)[1]. W skład gminy wchodzi 27 sołectw (obejmujących łącznie 29 miejscowości i 4 osady): Bagniewo, Czartowo, Drawiny, Goszczanowiec, Goszczanowo, Goszczanówko, Gościm, Górzyska, Grotów, Karwin, Kijów, Klesno, Kosin, Lipno, Lubiatów, Lubiewo, Marzenin, Modropole, Niegosław, Osów, Przeborowo, Rąpin, Stare Bielice, Trzebicz, Trzebicz Nowy, Zagórze, Zielątkowo. Ośrodkiem gminnym i administracyjnym jest miasto Drezdenko.
Sieć dróg na obszarze gminy tworzą:

[1] https://bdl.stat.gov.pl/

- droga wojewódzka nr 154 DW 156 /Łęgowo/ - Przynotecko - DW 158 /Trzebicz/,
- droga wojewódzka nr 156 Lipiany - Barlinek - Strzelce Krajeńskie - Zwierzyn - Klesno,
- droga wojewódzka nr 157 Zwierzyn - Goszczanowo,
- droga wojewódzka nr 158 Gorzów Wielkopolski - Santok - Drezdenko,
- droga wojewódzka nr 160 Suchań - Piasecznik - Choszczno - Drezdenko - Międzychód - Gorzyń - Łowyń - Lewice - DK 92 /Miedzichowo/,
- droga wojewódzka nr 164 Podlesiec - Zagórze - DW 160 /Drezdenko/,
- droga wojewódzka nr 174 DW 160 /Drezdenko/ - Kosin - Stare Bielice - Nowe Bielice - Krzyż - Lubcz Mały - Wieleń Północny - Nowe Dwory - Gajewo - DW 178,
- droga wojewódzka nr 176 Niegosław - Karwin - Granica Województwa Wielkopolskiego,
- droga wojewódzka nr 181 Drezdenko - Wieleń - DW 182 /Czarnków/,
- drogi powiatowe,
- drogi gminne.

Przez teren gminy przebiegają dwie linie kolejowe:

- linia kolejowa nr 203 relacji Tczew – Kostrzyn, dwutorowa, niezelektryfikowana, o znaczeniu państwowym,
- linia kolejowa nr 351 relacji Poznań Główny – Szczecin Główny, magistralna, będąca fragmentem międzynarodowej magistrali E 59.

Przez obszar gminy przebiegała również linia kolejowa relacji Stare Bielice – Skwierzyna. Obecnie linia jest rozebrana. Na odcinku pomiędzy Drezdenkiem a Gościmiem trasą nieczynnej linii kolejowej poprowadzono ścieżkę rowerową.

Na terenie gminy znajduje się zakład o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (ZDR), tj. "PGNIG S.A. Oddział w Zielonej Górze Kopalnia Ropy Naftowej i Gazu Ziemnego Lubiatów", 66-530 Drezdenko, Grotów 59a. Zaliczenie do tej kategorii zakładu nastąpiło z uwagi na występowanie na terenie obiektu zbiorników z substancją niebezpieczną – płynną mieszaniną gazów propan – butan w ilości przekraczającej wartość progową określoną w rozporządzeniu Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

Ryc. 1. Położenie gminy Drezdenko na tle granic sąsiednich gmin

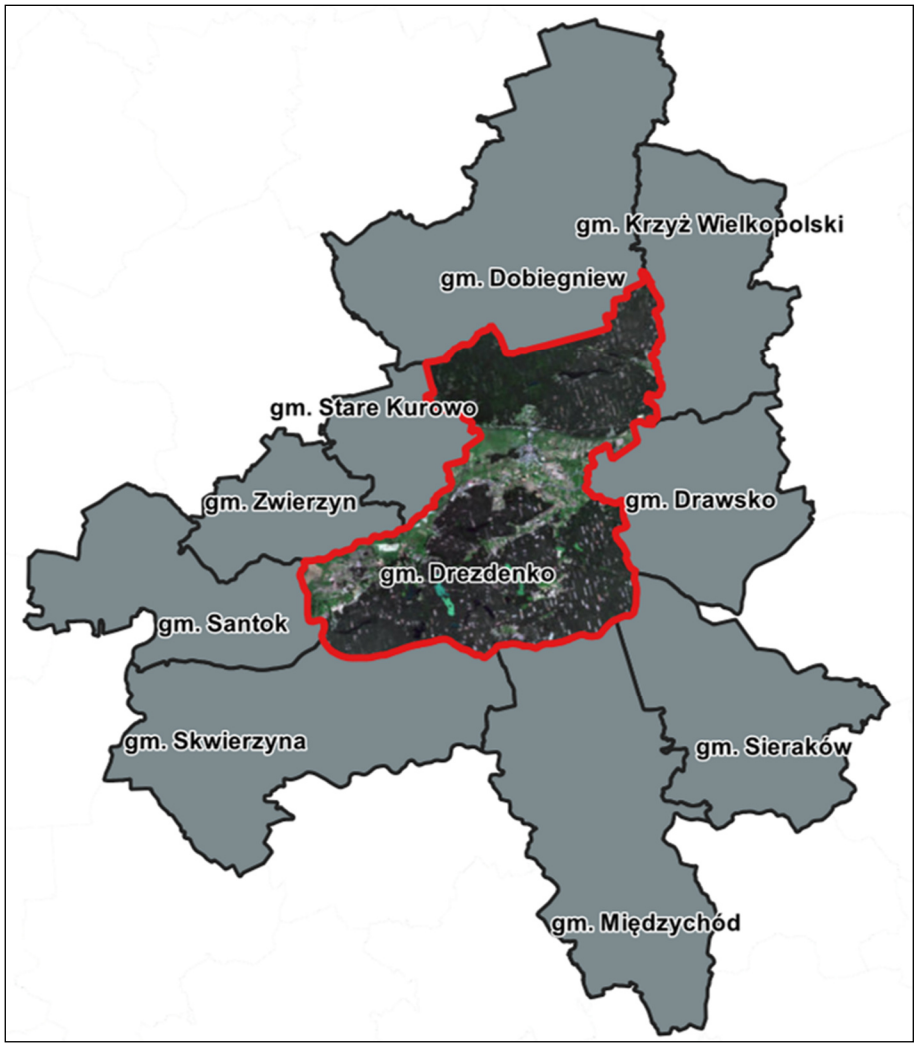

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z portalu https://dane.gov.pl oraz https://mapy.geoportal.gov.pl

4.1.2. Ukształtowanie terenu

Według podziału Polski na regiony fizycznogeograficzne J. Kondrackiego (2002) teren gminy Drezdenko położony jest w granicach prowincji Niż Środkowoeuropejski (31), podprowincji Pobrzeża Południowobałtyckie (314), na styku dwóch makroregionów. Północny fragment gminy znajduje się w makroregionie Pojezierze Południowopomorskie (314.6), w mezoregionach: Równina Drawska (314.63) i Pojezierze Dobiegniewskie (314.62), natomiast południowa część gminy wchodzi w skład makroregionu Pradolina Toruńsko-Eberswaldzka (315.3), mezoregionu Kotlina Gorzowska (315.33) (Ryc. 2.).

Ryc. 2. Położenie gminy Drezdenko na tle regionów fizyczno-geograficznych

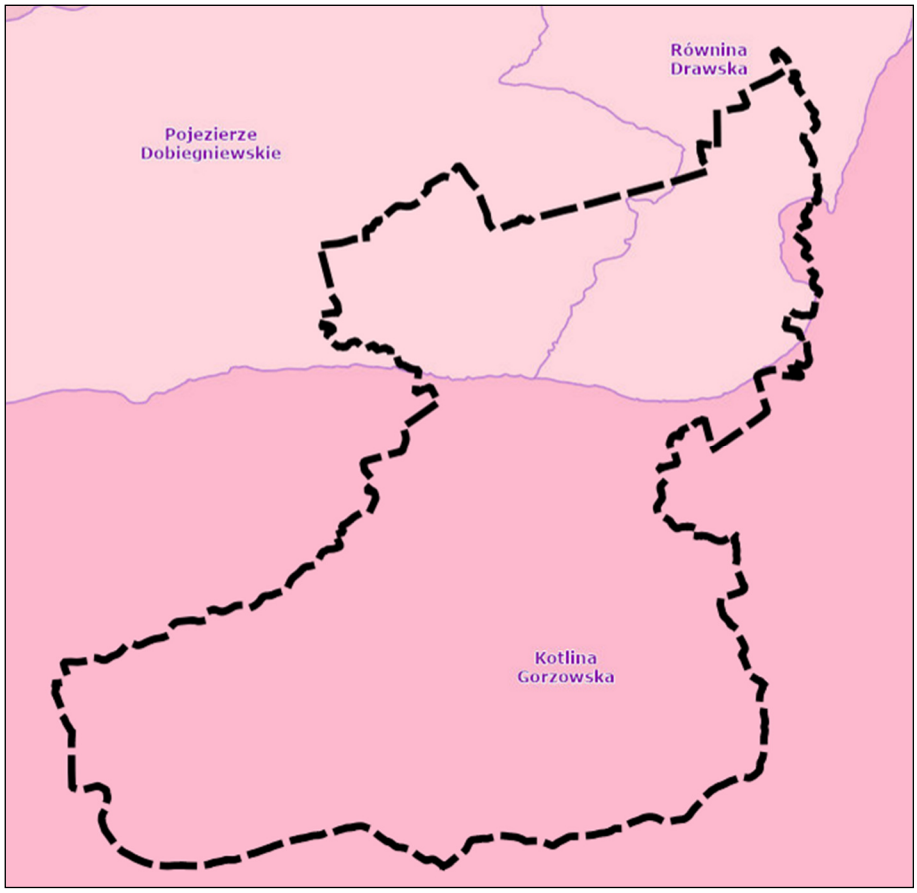

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z portalu https://dane.gov.pl oraz https://geologia.pgi.gov.pl/mapy/

Teren gminy został ukształtowany w okresie czwartorzędowym pod wpływem działalności lodowca zlodowacenia bałtyckiego. Położenie gminy na pograniczu dwóch krain geograficznych ma wpływ na zróżnicowanie typów krajobrazu w jej granicach. Pas wzgórz moreny czołowej na linii Zwierzyn – Stare Kurowo – Drezdenko dzieli region na dwie części: północną wysoczyznę – część Wysoczyzny Pomorskiej oraz obszar południowy – płaski, stanowiący fragment pradoliny Toruńsko-Eberswaldzkiej, przez którą przepływa rzeka Noteć.
Pojezierze Dobiegniewskie znajduje się pomiędzy dwiema równinami sandrowymi: Gorzowską (Myślańską) na zachodzie i drawską na wschodzie. Stanowi ono fragment rzeźby glacjalnej z kilkoma jeziorami, z których największe i najgłębsze jest jezioro Osiek (o powierzchni 6 km^2 i 35 m głębokości) oraz wałem morenowym. Są to formy nieco starsze od fazy pomorskiej ostatniego zlodowacenia.
Równina Drawska obejmuje szeroki pas piasków glacjofluwialnych, ciągnących się wzdłuż Doliny Drawy na wschód od Pojezierza Choszczańskiego i Dobiegniewskiego. Piaski te porośnięte są borami sosnowymi, a wśród lasów występują jeziora wytopiskowe. Na północy mezoregion sięga po jezioro Lubie (o powierzchni 14,8 km^2 i 14 m głębokości), przez które przepływa rzeka Drawa.
Kotlina Gorzowska stanowi część Pradoliny Toruńsko-Eberswaldzkiej, położonej pomiędzy ujściem rzeki Warty do Odry na zachodzie a okolicami: Obornik, Czarnkowa i Trzcianki na wschodzie. Kotlina powstała z połączenia dolin Warty i Noteci. Rzeki te łączą się w środkowej części Kotliny pod Santokiem, podczas gdy w części wschodniej dzieli je szerokie międzyrzecze, zbudowane z piasków glacjofluwialnych, na których uformowały się wały wydmowe. Zachował się tu duży kompleks leśny, zwany Puszczą Notecką. Zachodnią część kotliny, niegdyś silnie zabagnioną, tworzy niska terasa łąkowa o szerokości do 12 m.

Do form ukształtowania terenu w granicach gminy należą:

- wysoczyzna morenowa falista, występująca pomiędzy Drezdenkiem a Klesnem, na północ od stromej krawędzi pradoliny, zbudowana z glin zwałowych podścielonych piaskami wodnolodowcowymi, bardzo mocno porozcinana przez liczne, głębokie, wąskie dolinki, dzięki którym jej morfologia jest bardzo urozmaicona, wysokości osiągają 60,0–75,0 m n.p.m.,
- kemy – powstały one w wyniku wytapiania się różnorodnego materiału z rozległego obszaru martwego lodu, który stagnował w tym rejonie dłuższy czas,
- dno Pradoliny Noteci – płaskie, rozległe, o niewielkim nachyleniu ku zachodowi (38–46 m n.p.m.), wypełnione piaskami rzecznymi i namułami,
- tarasy sandrowe:
  - taras pradolinny erozyjny I - rozwinięty między Grotowem i górną Gościmką oraz na wschód od Chełstu,
  - taras erozyjny II - rozwinięty jest wzdłuż całej pradoliny. Pod Chełstem jego powierzchnia sięga 38–40 m n.p.m. (11–13 m n.p. rzeki), a pod Trzebiczem spada do około 30 m n.p.m. (5 m n.p. rzeki). Powierzchnia ta jakkolwiek generalnie płaska, lokalnie bywa urozmaicona wydmami, polami piasków przewianych, obniżeniami rynien subglacjalnych, głazami narzutowymi lub obniżeniami płytkich torfowisk. Przecinają ją także wąskie zatorfione doliny lewych dopływów Noteci: Miałki, Lubiatówki i Gościmki. Poziom tarasu erozyjnego I oddziela od obszaru tarasu II wyraźnie wykształcona stroma krawędź około 10-metrowej wysokości,
  - taras akumulacyjny – znajduje się na wysokości 27-28 m n.p.m. Na ogół utworzona jest z cienkiej warstwy torfów, namułów torfiastych i piasków humusowych podścielonych piaskami. Zajmuje ona największy obszar wśród tarasów akumulacyjnych Noteci,
  - taras zalewowy Noteci – najniższy, występujący wzdłuż Starej Noteci pod Drezdenkiem i Noteci na północ od Trzebicza po obu stronach rzek znajduje się wąski pas do kilkudziesięciu metrów szerokości, podmokły, zbudowany w znacznej mierze z namułów, namułów torfiastych i piasków z formami pozytywnymi wałów przykorytowych. Charakteryzuje się nierówną powierzchnią o deniwelacjach sięgających kilkudziesięciu centymetrów,
- rynny subglacjalne – wykorzystane przez jeziora.

Zgodnie z danymi dostępnymi na mapach geośrodowiskowych Polski w rejonie miejscowości: Radowo, Klesno, Lubiewo, Gościm i Modropole występują obszary predysponowane do występowania ruchów masowych.

4.1.3. Budowa geologiczna, surowce naturalne

Na terenie gminy występuje 9 terenów złóż kruszyw naturalnych – piasków i żwirów, ropy naftowej, gazów ziemnych oraz kredy. W poniższej tabeli przedstawiono szczegółowe dane dotyczące złóż kopalin udokumentowanych na terenie gminy (Tabela 1.). Pięć z nich jest eksploatowanych. Charakterystykę terenów i obszarów górniczych zaprezentowano w Tabeli 2.

Tabela 1. Charakterystyka złóż kopalin udokumentowanych na terenie gminy Drezdenko

Nr złoża	Nazwa złoża	Miąższość złoża min – max [m]	Kopalina	Powierzchnia [ha]	Stan zagospodarowania
KN19743	Czartowo Pole A i Pole B	3,3 – 8,2	piaski i żwiry	14,0651	złoże zagospodarowane
NR10254	Grotów	do 41,8	ropy naftowe	1 534,0000	złoże zagospodarowane

Nr złoża	Nazwa złoża	Miąższość złoża min – max [m]	Kopalina	Powierzchnia [ha]	Stan zagospodarowania
GZ19116	Krobielewko	śr. 33,5	gazy ziemne/ ropy naftowe	5 069,5000	kopalnia w budowie lub ekspl. próbna
KR5204	Kwiejce-Zbiornik D	2,2 – 6,8	kredy	5,5120	złoże rozpoznane szczegółowo
KN10821	Lipno-Niegosław	4,3 – 6,7	piaski i żwiry	8,5285	złoże zagospodarowane
KN21376	Lipno-Niegosław 1	4,0 – 7,7	piaski i żwiry	1,8988	złoże rozpoznane szczegółowo
NR9736	Lubiatów	do 55,0	ropy naftowe	20,4200	złoże zagospodarowane
GZ9502	Międzychód	do 92,0	gazy ziemne	1 775,0000	złoże zagospodarowane
KN12329	Niegosław MŁ	1,1 – 1,3	piaski i żwiry	1,8700	złoże rozpoznane szczegółowo

Źródło: opracowanie własne na podstawie serwisu MIDAS; http://geoportal.pgi.gov.pl/midas-web/pages/index.jsf?conversationContext=2

Tabela 2. Wykaz terenów i obszarów górniczych występujących na terenie gminy Drezdenko

L.p.	Nazwa	Lokalizacja	Kopalina	Ważność do	Decyzja (nr koncesji)	Organ
1.	Teren i obszar górniczy Czartowo - Pole A	Czartowo dz. nr 71/29	piaski i żwiry	30.06.2030	DW.III.7422.42.2020	Marszałek Województwa Lubuskiego
2.	Teren i obszar górniczy Czartowo - Pole B	Czartowo dz. nr 73/7	piaski i żwiry	30.06.2030	DW.III.7422.42.2020	Marszałek Województwa Lubuskiego
3.	Teren i obszar górniczy Lipno Niegosław	Niegosław dz. nr 26/2, 18, 17	piaski i żwiry	31.12.2029	DW.III.7512-108/09	Marszałek Województwa Lubuskiego
4.	Teren i obszar górniczy Grotów	obr. Grotów, Karwin	gazy ziemne, ropy naftowe	20.02.2034	2/2009 wraz z decyzją zmieniającą koncesję DGiKGe-4771-6/17554/10/MS	Minister Środowiska
5.	Teren i obszar górniczy Międzychód	obr. Grotów	gazy ziemne	22.12.2035	18/2004 wraz z decyzją zmieniającą koncesję DGiKGe-4771-6/17554/10/MS	Minister Środowiska
6.	Teren i obszar górniczy Lubiatów I	obr. Grotów, Lubiatów	gazy ziemne, ropy naftowe	30.11.2029	15/2004 wraz z decyzją zmieniającą koncesję DGiKGw-4771-6/25671/12/BG	Minister Środowiska

Źródło: opracowanie własne na podstawie serwisu https://drezdenko.e-mapa.net

4.1.4. Wody powierzchniowe

Gmina Drezdenko położona jest na obszarze dorzecza rzeki Odry. Teren gminy odwadniany jest przez rzekę Noteć, największego dopływu Warty. Działy wodne wyznaczone dla dopływów tej rzeki należą do III, IV i V rzędu. Wody powierzchniowe występujące na obszarze opracowania obejmują zarówno naturalne, jak i sztuczne cieki oraz zbiorniki wodne.
Główną oś hydrograficzna na terenie gminy stanowi rzeka Noteć, która przepływa równoleżnikowo przez jej centralną część. Ponadto sieć rzeczną na terenie gminy tworzą: rzeka Miała, rzeka Stara Noteć, kanał Chełstnica, kanał Człapia, kanał Gościmka, kanał Kostny, kanał Leniwka, kanał Lubiatka, kanał Niegosławka, kanał Opaskowy-Noteć, kanał Perkoz, kanał Rudawa, kanał Wierzbica, kanał Zbiornik-Lipno, kanał Zielony, kanał Goszczanowski, kanał Główny. Reżim rzek przepływających przez obszar gminy jest złożony: deszczowo-śnieżny, z podwójnym maksimum stanów: letnim opadowym i wiosennym roztopowym.
Wody stojące reprezentowane są przez jeziora, w tym 21 jezior o powierzchni powyżej 1 ha, wynoszącej w sumie ponad 800 ha: Łubowo (102,8 ha), Lubowo (Morawy) (102,56 ha), Solecko (Piekarskie) (92.05 ha), Gostynie (Boruckie) (66,25 ha), Lubiatówko (Pawle) (65,98 ha), Łąkie (64,4 ha), Rąpino (Irena) (59,26 ha), Goszczanowski Staw (45,15 ha), Zdroje (Źródlane) (32,06 ha), Glinki (Błotne) (25,53 ha), Kliczyna (Płytkie) (20,99 ha), Perskie (20,48 ha), Grotowskie (18,20 ha), Siwino (Podgórne) (17,66 ha), Radowskie (Łubówko) (15,38 ha), Niewlino (Wanda) (14,68 ha), Kosin Duży (14,68 ha), Solczyk (9,84 ha), Miel (8,41 ha), Kosin Mały (6,04 ha), Lubiewo (3,43 ha).
Wody powierzchniowe obszaru gminy wzbogacają liczne śródpolne i śródleśne oczka wodne, niewielkie zbiorniki wodne pochodzenia polodowcowego, kanały melioracyjne i sieci rowów melioracyjnych.
Podstawową jednostką gospodarki wodnej jest jednolita część wód (JCW). Pojęcie to, wprowadzone przez Ramową Dyrektywę Wodną, oznacza oddzielny i znaczący element wód powierzchniowych taki jak: jezioro, zbiornik, strumień, rzeka lub kanał, część strumienia, rzeki lub kanału, wody przejściowe lub pas wód przybrzeżnych. Prawo wodne dzieli jednolite części wód na jednolite części wód powierzchniowych (JCWP) oraz jednolite części wód podziemnych (JCWPd).
Zgodnie z Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, przyjętym rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r., obszar gminy Drezdenko zlokalizowany jest w granicach 13 JCWP rzecznych oraz 7 JCWP jeziornych na obszarze dorzecza Odry, w regionie wodnym Noteci. Wykaz JCWP, w obrębie których położony jest teren gminy Drezdenko przedstawiono w poniższej tabeli (Tabela 3.), natomiast ich granice zaprezentowano na poniższych rycinach (Ryc. 3. i Ryc. 4.).

Tabela 3. Wykaz JCWP, w obrębie których położona jest gmina Drezdenko

Lp.	Nazwa JCWP	Kod JCWP	Typ JCWP	Status JCWP
JCWP rzeczne				
1.	Mierzęcka Struga do jez. Wielgie	RW6000181888893	rzeka w systemie rzeczno-jeziorowym Pojezierzy	naturalna część wód
2.	Miała	RW600011188929	rzeka nizinna	silnie zmieniona część wód
3.	Noteć od Drawy do Rudawy	RW600012188931	wielka rzeka nizinna	silnie zmieniona część wód
4.	Drawa od Mierzęckiej Strugi do ujścia	RW600016188899	rzeka w dolinie o dużym udziale torfowisk	naturalna część wód
5.	Noteć od Rudawy do ujścia	RW600012188977	wielka rzeka nizinna	silnie zmieniona część wód
6.	Kanał Goszczanowski	RW6000151889741	potok lub struga w dolinie o dużym udziale torfowisk	naturalna część wód
7.	Otok	RW600015188989	potok lub struga w dolinie o dużym udziale torfowisk	sztuczna część wód

Lp.	Nazwa JCWP	Kod JCWP	Typ JCWP	Status JCWP
8.	Stara Noteć	RW6000151889789	potok lub struga w dolinie o dużym udziale torfowisk	naturalna część wód
9.	Gościmka	RW600010188969	potok lub strumień nizinny piaszczysty	naturalna część wód
10.	Warta od Kamionki do Obry	RW600012187799	wielka rzeka nizinna	silnie zmieniona część wód
11.	Lubiatka	RW600010188949	potok lub strumień nizinny piaszczysty	naturalna część wód
12.	Pokrętna	RW6000091888949	potok lub strumień nizinny	naturalna część wód
13.	Mierzęcka Struga od jez. Wielgie do ujścia	RW60001118888999	rzeka nizinna	naturalna część wód
JCWP jeziorne				
1.	Lubiatówko	LW10875	jezioro na podłożu wapiennym, o małej wartości współczynnika Schindlera, polimiktyczne	naturalna część wód
2.	Łąkie	LW10877	jezioro na podłożu wapiennym, o dużej wartości współczynnika Schindlera, polimiktyczne	naturalna część wód
3.	Rąpino	LW10869	jezioro na podłożu wapiennym, o dużej wartości współczynnika Schindlera, polimiktyczne	naturalna część wód
4.	Łubiewo	LW10851	jezioro na podłożu wapiennym, o dużej wartości współczynnika Schindlera, stratyfikowane	naturalna część wód
5.	Solecko	LW10876	jezioro na podłożu wapiennym, o małej wartości współczynnika Schindlera, polimiktyczne	naturalna część wód
6.	Gostomie	LW10878	jezioro na podłożu wapiennym, o dużej wartości współczynnika Schindlera, stratyfikowane	naturalna część wód
7.	Lubowo	LW10867	jezioro na podłożu wapiennym, o dużej wartości współczynnika Schindlera, polimiktyczne	naturalna część wód

Źródło: PGW Wody Polskie

Ryc. 3. Obszar opracowania na tle zlewni JCWP rzecznych

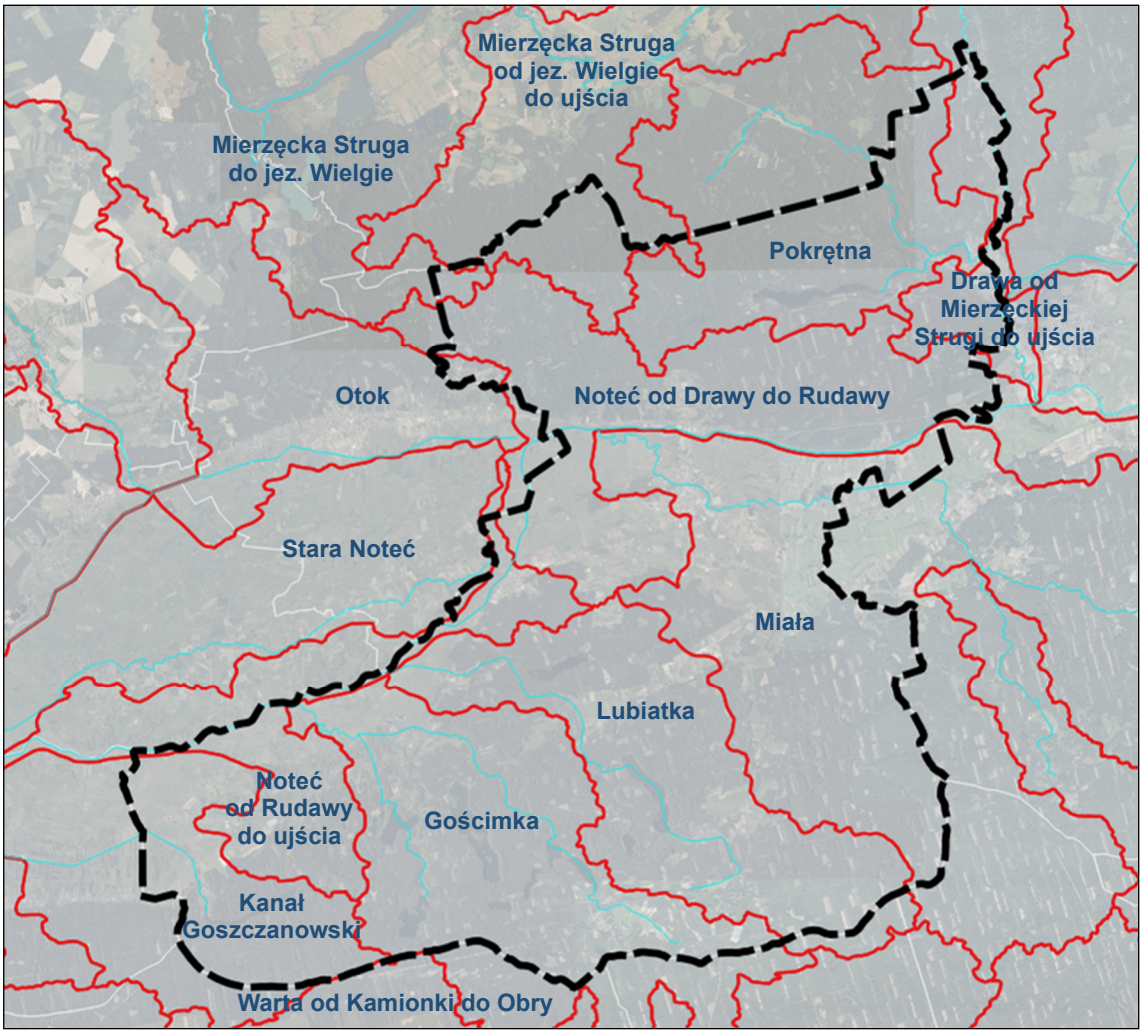

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z portalu https://wody.isok.gov.pl/imap_kzgw/?gpmap=gpPGW

Ryc. 4. Obszar opracowania na tle zlewni JCWP jeziornych

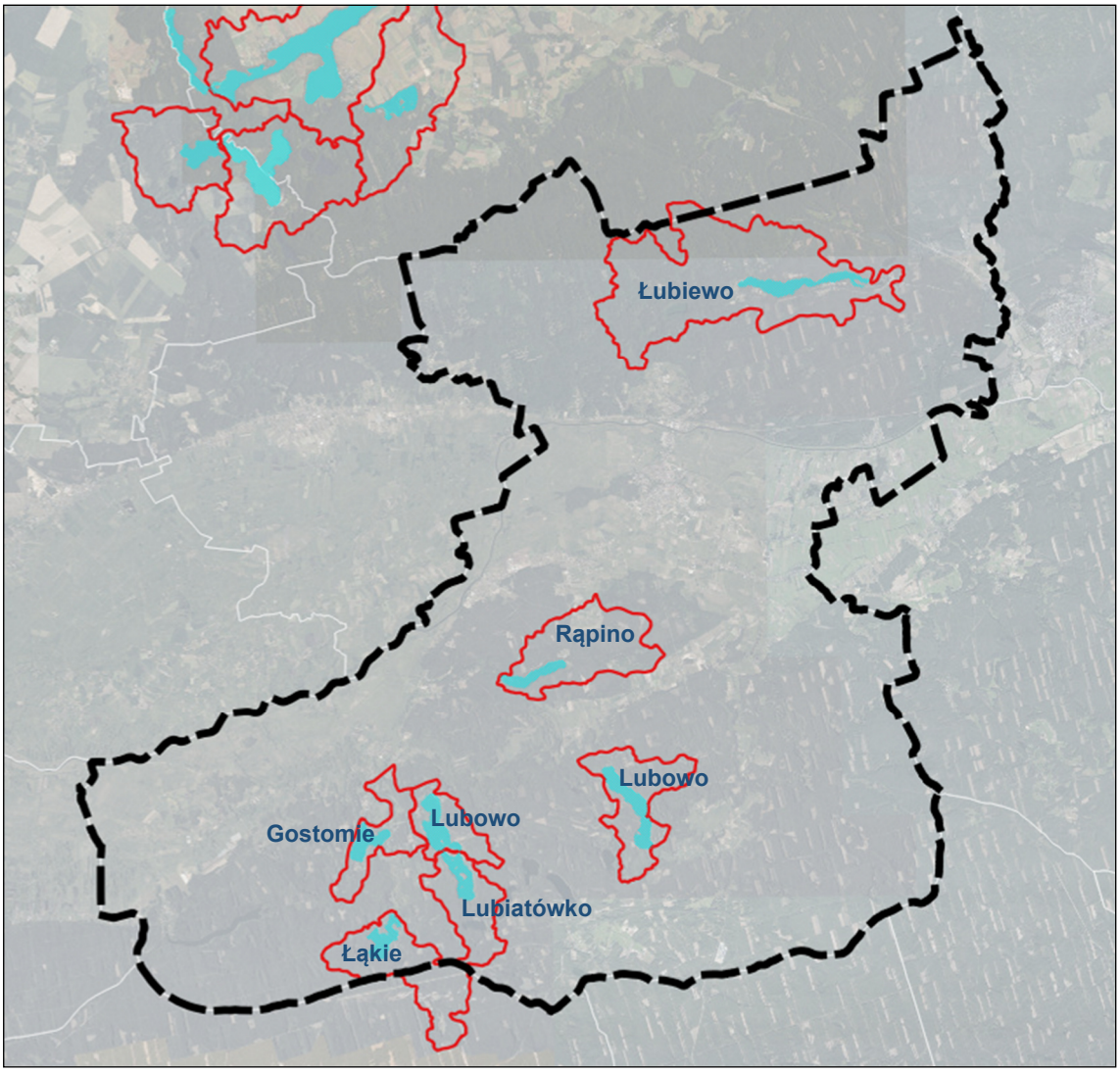

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z portalu https://wody.isok.gov.pl/imap_kzgw/?gpmap=gpPGW

Na podstawie map zagrożenia powodziowego ustalono, że centralna i zachodnia część terenu gminy, położona w dolinie Noteci oraz wschodnia część gminy, położona w dolinie Drawy, znajduje się na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat (p=1%) oraz na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat (p=10%). W tych rejonach gminy występują również obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat (p=0,2%). Są to głównie tereny rolne, gdzie znaczący areał zajmują łąki i pastwiska. Na obszarach zalewowych znajdują się częściowo zabudowania miejscowości Drezdenko. Ochronę przeciwpowodziową dla znacznego obszaru gminy pełnią wały ochronne.

4.1.5. Wody podziemne

Obszar gminy położony jest w zasięgu 3 jednolitych części wód podziemnych (JCWPd): nr 25 (GW600025), nr 34 (GW600034) i nr 41 (GW600041). Zasięg terytorialny poszczególnych JCWPd przedstawiono na poniższej rycinie (Ryc. 5.).

Ryc. 5. Zasięg terytorialny JCWPd i GZWP, w obrębie których położona jest gmina Drezdenko

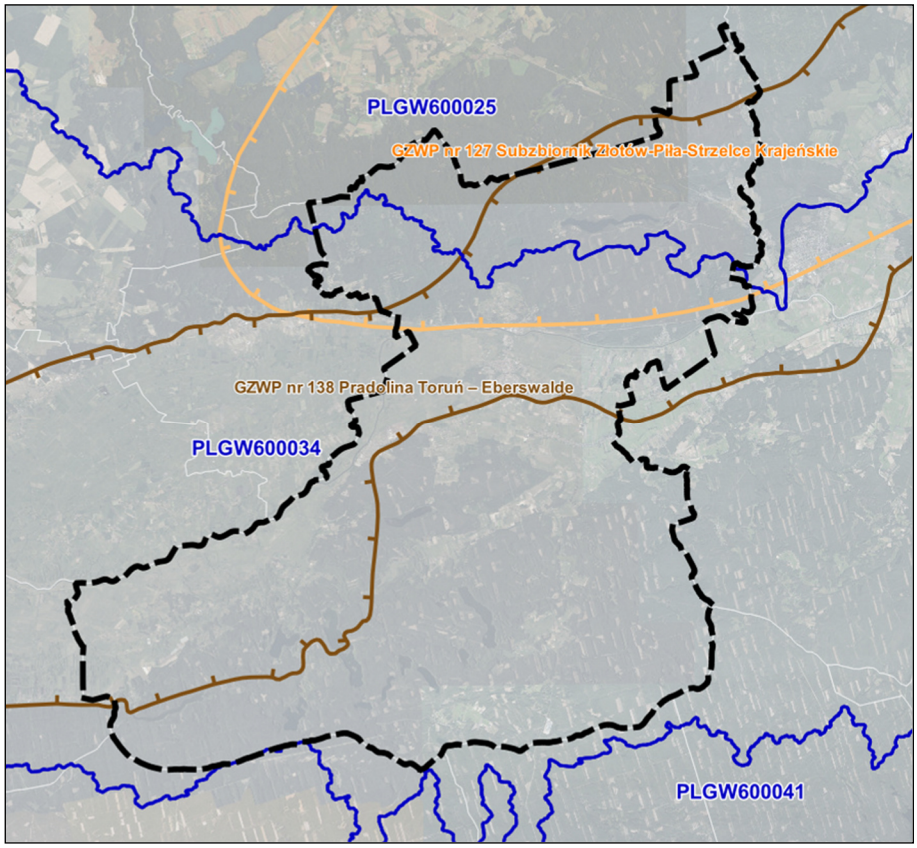

Źródło: opracowanie własne na podstawie https://mapy.geoportal.gov.pl/, https://www.apgw.gov.pl/pl/III-cykl-materialy-do-pobrania

Wody podziemne o znaczeniu użytkowym występują na terenie gminy głównie w piaszczysto-żwirowych osadach czwartorzędowych oraz piaszczystych utworach trzeciorzędowych. Zasilanie użytkowych poziomów wodonośnych odbywa się w wyniku bezpośredniej infiltracji wód opadowych lub pośrednio poprzez słabo przepuszczalne osady czwartorzędowe o zmiennej miąższości. Poziomy wodonośne drenowane są przez rzeki (głównie Noteć i jej dopływy) oraz jeziora. Zwierciadło wód podziemnych znajduje się najczęściej pod ciśnieniem, niekiedy ma charakter swobodny.
Czwartorzędowe piętro wodonośne występuje na całym obszarze opracowania i odgrywa rolę głównego piętra wodonośnego, ze względu na jego powszechne użytkowanie. W obrębie czwartorzędowego piętra wodonośnego stwierdzono występowanie trzech poziomów: poziomu wód gruntowych, międzyglinowego i podglinowego.
Poziom wód gruntowych związany jest z piaszczysto-żwirowymi utworami rzecznymi holocenu i wodnolodowcowymi osadami zlodowacenia północnopolskiego pradoliny Noteci.
Międzyglinowy poziom wodonośny występuje w piaszczystych osadach zlodowaceń północnopolskich i środkowopolskich na obszarze wysoczyznowym. Górna warstwa międzyglinowa, płytsza związana jest z osadami piaszczystymi różnej granulacji, głównie fluwioglacjalnymi zlodowacenia północnopolskiego. Strop notowany jest na rzędnej 50-30 m n.p.m. Miąższość warstwy wodonośnej wynosi ok. 4-10 m. Dolna warstwa międzyglinowa, głębsza występuje w piaskach i żwirach wodnolodowcowych zlodowacenia środkowopolskiego. Zwierciadło wód podziemnych stabilizuje się na rzędnych 50-40 m n.p.m.
Trzeciorzędowe piętro wodonośne oddzielone jest od piętra czwartorzędowego warstwą mułków i iłów o zróżnicowanej miąższości. Poziom w utworach mioceńskich jest zbadany i ujęty studniami wierconymi w Drezdenku i Starych Bielicach. Rejon Drezdenka jest prawdopodobnie obszarem wypiętrzenia podłoża trzeciorzędowego, które zostało zaburzone

glacitektonicznie. W rejonie Drezdenka rzędna stropu warstwy wodonośnej wynosi ok. 70 m n.p.m., spągu – 110 m n.p.m. Poziom wodonośny występuje na głębokości ok. 90-120 m p.p.t. Zwierciadło wody ma charakter artezyjski i stabilizuje się na rzędnej terenu (ok. 25 m n.p.m.). Zasilanie odbywa się poprzez przesączanie wód z piętra czwartorzędowego oraz przez okna hydrogeologiczne. Mioceński poziom wodonośny jedynie w rejonie Drezdenka został uznany jako główny poziom użytkowy. Na pozostałym obszarze zakwalifikowano go jako podrzędny z uwagi na brak dostatecznego rozpoznania hydrogeologicznego. Jego parametry hydrogeologiczne są następujące: współczynnik filtracji w granicach 5,6-45,9 m/24h, przewodność w przedziale 101-1882 m^2/24h.
Teren gminy Drezdenko położony jest w zasięgu występowania Głównych Zbiorników Wód Podziemnych: nr 127 Subzbiornik Złotów-Piła-Strzelce Krajeńskie i nr 138 Pradolina Toruń-Eberswalde.
Główny Zbiornik Wód Podziemnych nr 127 Subzbiornik Złotów-Piła-Strzelce Krajeńskie to zbiornik trzeciorzędowy, o zasobach dyspozycyjnych 269 tys. m^3/d. Dla tego zbiornika wód śródlądowych nie ustanowiono dotychczas obszaru ochronnego, o których mowa w art. 139 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne. Nie wykazano również potrzeby wyznaczenia takiego obszaru w stosownej dokumentacji hydrogeologicznej.
Przeważająca część Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 138 Pradolina Toruń-Eberswalde jest pozbawiona izolacji lub jest to izolacja słaba. Zdecydowana część zbiornika to tereny o bardzo wysokiej podatności. Skutkiem tego jest wysokie zagrożenie i w wielu miejscach słaba jakość wód związana z migracją wód zanieczyszczonych w wyniku procesów geogenicznych w centralnej części zbiornika. Jakość wód jest zróżnicowana. Wody klasy II i III występują zwykle w obrębie tarasów wysokich pradoliny i na wysoczyznach, wody klasy IV i V na obszarach torfowisk oraz w rejonach zabudowy i intensywnego rolnictwa – najczęściej ma to miejsce w centralnej części zbiornika. Zbiornik tworzy czwartorzędowy, różnowiekowy, poligenetyczny zespół warstw (poziomów) wodonośnych od zlodowaceń południowopolskich po holocen. Występuje w obniżeniu podłoża neogeńskiego, ogólnie o kierunku równoleżnikowym, zgodnym ze współczesną doliną Noteci. Na obszarze pradoliny Noteci–Warty różnowiekowe poziomy piaszczyste zaliczone do zbiornika pozostają w kontakcie hydraulicznym. Osady wodonośne mają zmienną miąższość od średnio 20–35 m w części zachodniej do 30–60 m w części wschodniej. Zwierciadło wód podziemnych pierwszego poziomu wodonośnego, na ogół o charakterze swobodnym, występuje na głębokości 1–9 m. Zasilanie odbywa się przede wszystkim w wyniku infiltracji opadów na obszarze zbiornika oraz dopływu z północy i z południa z przyległych wysoczyzn, a także lokalnie z przesiąkania z niżej leżącego poziomu mioceńskiego. Bazą drenażu jest Noteć. Teren zbiornika jest słabo zagospodarowany, przeważa zagospodarowanie rolnicze i leśne. W miejscowościach zlokalizowanych w obrębie zbiornika znajdują się pojedyncze zakłady przemysłowe. Na obszarach, w których przewiduje się pobór wód podziemnych, zalecenia dla dodatkowej ochrony tych wód są związane z antropopresją i dotyczą przede wszystkim gospodarki rolnej. Zagrożenia obszarowe są związane z nadmiernym stosowaniem nawozów i środków ochrony roślin, ogniska punktowe są związane przede wszystkim z osadnictwem wiejskim. Istotne zagrożenia są związane również z nierozwiązanym problemem odprowadzania ścieków (ograniczony zasięg systemów kanalizacyjnych) oraz gospodarką odpadami, zwłaszcza problemem starych składowisk i „dzikich” wysypisk odpadów. Ze względu na niekorzystne procesy hydrochemiczne w strefach zatorfionych i zurbanizowanych, ujęcia wód powinny być lokalizowane w obrębie tarasów wysokich pradoliny i przy krawędziach wysoczyzn.

4.1.6. Gleby

Zróżnicowanie pokrywy glebowej na obszarze gminy Drezdenko związane jest z litologią, geomorfologią oraz hydrologią terenu. Teren gminy pokrywają w głównej mierze gleby bielicowe, wytworzone z różnego rodzaju piasków, glin i iłów. Na terenie ciągów moren czołowych przeważają piaski gliniaste, gliny i iły, a na płaskich obszarach moreny dennej i pól sandrowych – piaski luźne. Są to gleby mało urodzajne (zwłaszcza powstałe z piasków luźnych), w znacznej mierze zajęte przez lasy. Niewielki udział posiadają urodzajne gleby typu

brunatnego, wykształcone przede wszystkim pod lasami. Mady oraz gleby bagienne i zabagnione dominują w dolinie Noteci.
Użytki rolne stanowią 24,2% powierzchni gminy, z czego 44,0% to grunty orne, 44,9% – łąki trwałe, 10,7% – pastwiska, a 0,4% – sady. O wartości rolniczej terenu decyduje jakość gruntów ornych, na którą składają się: charakter typologiczny gleb i związana z tym ich bonitacja, a także typy siedliskowe rolniczej przestrzeni produkcyjnej wskazane do optymalnego wykorzystania pod konkretne uprawy, ujęte w formie kompleksów przydatności rolniczej gleb.
Na obszarze gminy Drezdenko występują gleby od II do VI klasy bonitacyjnej. Klasa II i III obejmuje tylko do kilku procent powierzchni użytkowanej rolniczo, natomiast relatywnie bardzo duży jest udział gleb najmniej urodzajnych (V–VI z klasy) sięgający do 52% i więcej przestrzeni rolniczej. Największa koncentracja gleb III klasy występuje w rejonie Duraczewa, Goszczanowa, Goszczanówka oraz na wschód od Drezdenka.
Na obszarze gminy Drezdenko występują wszystkie typy kompleksów glebowo-rolniczych, charakterystycznych dla terenów niżowych. Wśród gruntów ornych na terenie gminy dominują gleby kompleksów żytnich, głównie 4, 5 i 6, tj. gleby o lżejszym składzie mechanicznym, z przewagą piasków w poziomach powierzchniowych. Koncentrują się w rejonie wszystkich miejscowości gminy.
W areale trwałych użytków zielonych prawie równy udział mają użytki zielone średnie oraz słabe i bardzo słabe. Użytki zielone bardzo dobre i dobre nie występują. Oprócz funkcji rolnej użytki zielone pełnią ważne funkcje ekologiczne, powinny więc być włączane w skład węzłowo-pasmowego systemu powiązań przyrodniczo-krajobrazowych, co przemawia za zachowaniem w niezmienionej postaci i ochroną tych terenów.

4.1.7. Klimat lokalny

Klimat gminy Drezdenko posiada cechy charakterystyczne dla klimatu zachodniej Polski. Jest to klimat przejściowy, kształtowany przez oceaniczne masy powietrza od zachodu i kontynentalne masy powietrza od wschodu. W mniejszym stopniu na omawiany obszar oddziałuje klimat arktyczny (od północy) i zwrotnikowy (od południa). Położenie geograficzne gminy Drezdenko, ukształtowanie terenu oraz wysokość powodują, że gmina, leżąca na granicy śląsko-wielkopolskiego oraz pomorskiego regionu klimatycznego, charakteryzuje się klimatem przejściowym o cechach oceanicznych Na terenie gminy Drezdenko średnia temperatura roczna wynosi +4.5°C, przy rocznej amplitudzie temperatur wynoszącej od 9°C do 10°C. W okresie od maja do września średnia temperatura powietrza wynosi od 19°C do 23°C. Suma opadów rocznych zawiera się w granicach 500÷650 mm. Pokrywa śnieżna na terenie gminy Drezdenko zalega wyjątkowo krótko, bo zaledwie 30÷40 dni w roku, przy czym ma charakter nietrwały. Spowodowane jest to oddziaływaniem mas powietrza oceanicznego. Długość okresu wegetacyjnego, wyrażona liczbą dni z ustaloną średnią temperaturą większą bądź równą 5°C, waha się od 215 do 225 dni i należy do najwyższych w Polsce.
Region gminy Drezdenko charakteryzuje się przewagą dni z pogodą bardzo ciepłą i pochmurną, których w ciągu roku jest średnio 60, w tym bez opadu 38. Typowa dla regionu jest także pogoda przymrozkowa bardzo chłodna (średnio prawie 40 dni w roku, w tym połowa jest z opadem). Okres wegetacyjny trwa tu ok. 210-220 dni, 100-110 dni jest z przymrozkami a 38-60 dni posiada pokrywę śnieżną. Średnia roczna temperatura wynosi ok. 7,5°C, stycznia -3,0°C, lipca 18,0°C. Zima i lato trwają po ok. 90 dni. Dni pogodnych jest w roku 37-40 (z maksimum w marcu i wrześniu), dni pochmurnych ok. 135. Liczba dni z opadem wynosi ok. 130-150 z maksimum w grudniu i lipcu. Opady atmosferyczne należą do najmniejszych w kraju i na ogół nie przekraczają 500 mm/rok. Udział silnych wiatrów, zwłaszcza w częściach bezleśnych gminy, jest znaczny i osiąga nawet 35-40 dni w roku. Na obszarze gminy przeważają wiatry z zachodniego wycinka horyzontu. Wiatrów zachodnich jest średnio 18,7%, południowo-zachodnich 16,9%.

4.1.8. Formy ochrony przyrody

Na terenie gminy Drezdenko ustanowiono następujące formy ochrony przyrody:

- 6 rezerwatów przyrody: „Czaplenice", „Łabędziniec", „Czaplisko", „Jezioro Łubówko", „Lubiatowskie Uroczyska", „Goszczanowskie Źródliska im. prof. Ludwika Lipnickiego",
- 3 obszary chronionego krajobrazu: Dolina Warty i Dolnej Noteci, Pojezierze Puszczy Noteckiej, Puszcza Drawska,
- 6 obszarów Natura 2000: Jeziora Gościmskie PLH080036, Bory Chrobotkowe Puszczy Noteckiej PLH080032, Uroczyska Puszczy Drawskiej PLH320046, Lasy Puszczy nad Drawą PLB320016, Dolina Dolnej Noteci PLB080002, Puszcza Notecka PLB300015,
- 42 pomniki przyrody,
- 21 użytków ekologicznych: Jelenie Bagna, Bagienko, odyniec, Nad Lubiatką, Koło, Nieużytek, Nad Jeziorem Pierska, Bagna W Obrębie Pierska, Bagienka, Owalne Bagno, Jezioro Kosinek, Trzynastka, Szesnastka, Przy Gruntach, Łąki, Bagno, Długie Bagno, Odyniec I, Wąskie Łąki, Podmokłe Łąki, Ramiona,
- zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Drezdeneckie Uroczyska".

Rezerwaty przyrody

Rezerwat przyrody „Czaplenice" – jest rezerwatem leśnym zlokalizowanym przy jeziorze Solecko, na terenie Nadleśnictwa Karwin, Leśnictwo Wilcze Doły, oddz. 165 c,d,f. Celem ochrony rezerwatowej jest półwysep z fragmentem lasu sosnowego w wieku 140-170 l z kolonią czapli siwej, z domieszką buka oraz płatami brzozy i olszy.
Rezerwat przyrody „Czaplisko" – jest rezerwatem leśnym zlokalizowanym na zachodnim brzegu jeziora Łąkie, na terenie Nadleśnictwa Karwin, Leśnictwo Kościelec, oddz. 262 c. Celem ochrony rezerwatowej jest starodrzew sosnowy rodzimego pochodzenia (160-190 lat) oraz dąb pomnikowy (około 100 lat).
Rezerwat przyrody „Łabędziniec" – jest rezerwatem faunistycznym zlokalizowanym na terenie Nadleśnictwa Karwin, Leśnictwo Wilcze Doły, oddz. 193 a, b, c, d, f. Celem ochrony rezerwatowej jest pięć wysp o powierzchni od 0,05 do 2,17 ha na jeziorze Solecko, z bogatą fauną, szczególnie ptactwa wodno-błotnego. Ponadto ochroną objęto pojedynczo sosny – 150 lat i dęby 300 letnie.
Rezerwat przyrody „Jezioro Łubówko" – jest rezerwatem leśnym zlokalizowanym na terenie Nadleśnictwa Smolarz, Leśnictwo Radowo, Obręb Drezdenko, oddz. 318, 319,320. Celem ochrony rezerwatowej jest ochrona oraz zachowanie unikalnego krajobrazu morenowego i buczyny o naturalnym charakterze.
Rezerwat przyrody „Lubiatowskie Uroczyska" – jest rezerwatem faunistycznym, znajdującym się na terenie Nadleśnictwa Karwin. Celem ochrony rezerwatowej są porośnięte lasami pola sandrowe nad jeziorem Lubiatowko z urozmaiconą rzeźbą terenu. Występuje tu wiele zbiorowisk rośli rzadkich chronionych, miejsce występowania i rozrodu ptaków błotnych i drapieżnych.
Rezerwat przyrody „Goszczanowskie Źródliska im. prof. Ludwika Lipnickiego" – jest rezerwatem leśnym zlokalizowanym na terenie Nadleśnictwa Karwin, Obręb Karwin. Przedmiotowy obszar ochrony zajmuje powierzchnię 0,226 km^2. Celem ochrony rezerwatowej jest zachowanie cennych siedlisk przyrodniczych – łęgu źródliskowego wyróżniającego się szczególnym bogactwem flory skupiającej rzadkie hydrofilne gatunki roślin kwiatowych oraz mszaków jak również lasu klonowo – lipowego stanowiącego zboczowy las wielogatunkowy i wielowarstwowy.

Obszary chronionego krajobrazu

Obszar Chronionego Krajobrazu Dolina Warty i Dolnej Noteci został ustanowiony Rozporządzeniem Nr 14 Wojewody Lubuskiego z dnia 24 lipca 2003 r. w sprawie określenia obszarów chronionego krajobrazu na terenie województwa lubuskiego (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego z 2003 r. Nr 47, poz. 820). Czynna ochrona ekosystemów Obszaru, realizowana

w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej i rybackiej, polega na zachowaniu różnorodności biologicznej siedlisk przyrodniczych dolin rzecznych Kotliny Gorzowskiej.
Obowiązującym aktem prawnym dla przedmiotowego obszaru jest Uchwała Nr XLII/625/18 Sejmiku Województwa Lubuskiego z dnia 26 lutego 2018 r. w sprawie obszaru chronionego krajobrazu o nazwie „Dolina Warty i Dolnej Noteci".

Obszar Chronionego Krajobrazu Pojezierze Puszczy Noteckiej został ustanowiony Rozporządzeniem Nr 14 Wojewody Lubuskiego z dnia 24 lipca 2003 r. w sprawie określenia obszarów chronionego krajobrazu na terenie województwa lubuskiego (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego z 2003 r. Nr 47, poz. 820). Czynna ochrona ekosystemów Obszaru, realizowana w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej i rybackiej, polega na zachowaniu różnorodności biologicznej siedlisk Kotliny Gorzowskiej.
Obowiązującym aktem prawnym dla przedmiotowego obszaru jest Uchwała Nr I/32/19 Sejmiku Województwa Lubuskiego z dnia 11 lutego 2019 r. w sprawie obszaru chronionego krajobrazu o nazwie „Pojezierze Puszczy Noteckiej", zmieniona przez Uchwałę Nr LI/589/22 Sejmiku Województwa Lubuskiego z dnia 4 kwietnia 2022 r.

Obszar Chronionego Krajobrazu Puszcza Drawska został wyznaczony Rozporządzeniem Nr 14 Wojewody Lubuskiego z dnia 24 lipca 2003 r. w sprawie określenia obszarów chronionego krajobrazu na terenie województwa lubuskiego (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego z 2003 r. Nr 47, poz. 820). Czynna ochrona ekosystemów obszaru, realizowana w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej i rybackiej, polega na zachowaniu różnorodności biologicznej siedlisk przyrodniczych kompleksów leśnych Równiny Drawskiej. Obecnie powierzchnia obszaru wynosi 46 256,86 ha.
Obowiązującym aktem prawnym dla przedmiotowego obszaru jest Uchwała Nr XXIX/454/17 Sejmiku Województwa Lubuskiego z dnia 10 kwietnia 2017 r. w sprawie obszaru chronionego krajobrazu o nazwie „Puszcza Drawska", zmieniona przez Uchwałę Nr L/795/18 Sejmiku Województwa Lubuskiego z dnia 29 października 2018 r.

Obszary Natura 2000

Specjalny Obszar Ochrony Jeziora Gościmskie PLH080036 całości położony jest na północnych obrzeżach Puszczy Noteckiej w granicach Gminy Drezdenko. Lasy administrowane są przez Nadl. Karwin i w niewielkim fragmencie przez Nadl. Międzychód. Na przeważającym terenie przeważają gleby bielicowe, co wynika z dominacji w podłożu piasków sandrowych i - miejscami - wydmowego pochodzenia gleb. Obszar "Jeziora Gościmskie" charakteryzuje się największym skupieniem jezior w zachodniej części Puszczy Noteckiej. Jeziora mają w większości pochodzenie rynnowe i wytopiskowe. Wody spływające w kierunku północnym wyrzeźbiły w podłożu sandrowym liczne pradolinki - dnem niektórych spośród nich płyną obecnie niewielkie cieki. W ich otoczeniu rozwinięte są lasy łęgowe. Brzegi niektórych spośród jezior otoczone są wysokimi skarpami, na których rozwijają się zbirowiska lasów liściastych (buczyny i grądy). Kilka jezior jest bezodpływowych – są wytopiskowe. Na miejscu uległych zlądowieniu wykształciły się torfowiska, a w dalszej kolejności - łąki. Na większości obszaru panują zbiorowiska borowe: bór świeży Leucobryo-Pinetum, a w najsuchszych i przeważnie bardziej wyniesionych miejscach - bór chrobotkowy Cladonio-Pinetum z typowym składem warstwy runa, tzn. nieznacznym udziałem roślin zielnych, nieco większym mszaków i dominacją porostów. Teren posiada urozmaiconą rzeźbę terenu (skarpy nadjeziorne, lokalne pradolinki i wyniesienia), bogactwo zbiorowisk roślinnych (bory, łęgi, buczyny, dąbrowy) i dużą liczbę jezior obszar; jest bardzo wartościowy pod względem rekreacyjnym i atrakcyjny turystycznie. Najcenniejsze gatunki roślin zachowały się na torfowiskach.
Przedmiotem ochrony obszaru jest 5 rodzajów siedlisk przyrodniczych: 3150 Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion, Potamion*, 7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzerio-Caricetea*), 9110 Kwaśne buczyny (*Luzulo-Fagetum*), 9190 Kwaśne dąbrowy (*Quercion robori-petraeae*), 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis, Populetum*

albae, Alnenion glutinoso-incanae) i olsy źródliskowe, a także 6 gatunków zwierząt: bóbr europejski *Castor fiber*, koza *Cobitis taenia*, różanka *Rhodeus sericeus amarus*, wilk *Canis lupus*, wydra *Lutra lutra*, zatoczek łamliwy *Anisus vorticulus*.
Dla przedmiotowego obszaru obowiązuje Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 28 września 2020 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Jeziora Gościmskie PLH080036.

Specjalny Obszar Ochrony Bory Chrobotkowe Puszczy Noteckiej PLH080032 składa się z 5 kompleksów leśnych (1 - 230, 87 ha; 2 - 310,11 ha; 3 - 891,95 ha; 4 - 538,64 ha; 5 - 348,37 ha) położonych na terenie Nadleśnictw Karwin i Międzychód. Granice poszczególnych kompleksów poprowadzono wzdłuż istniejących granic wydzieleń leśnych. Bory Puszczy Noteckiej w zachodniej części Międzyrzecza Warciańsko-Noteckiego rozwijają się na luźnych piaskach pochodzenia sandrowego z udziałem wydmowego. Teren jest płaski lub (miejscami - na lokalnych wyniesieniach wydmowych) sfalowany. Poziom wód gruntowych jest bardzo niski. Brak jest cieków wodnych. Jedynie w kompleksie nr 5 oprócz zbiorowisk borowych znajduje się łąka i torfowisko. Na zdecydowanej większości swojej powierzchni Obszar stanowi mozaikę boru chrobotkowego Cladonio-Pinetum i suboceanicznego boru świeżego *Leucobryo-Pinetum. Cladonio-Pinetum* rozwinięty jest w kilku postaciach: typowej (suchej) - z bewzględną dominacją w runie chrobotków z podrodzaju Cladina (*C. arbuiscula, C. arbuscula ssp. mitis, C. rangiferina*), nadających charakterystyczny siwy (szarawy) odcień dna lasu oraz żyznej (mszystej) - z całym zestawem i dużą ilościowością charakterystycznych taksonów chrobotków Cladonia sp.div., bez wyraźnej dominacji chrobotków o siwym lub białawym zabarwieniu, za to z większym udziałem chrobotków o plechach zielonych lub oliwkowych, w tym *C. gracilis, C. furcata* i in. a także z wyraźnym udziałem mchów właściwych. Warstwa zielna jest bardzo słabo rozwinięta. Na obszarze (w poszczególnych jego kompleksach) skoncentrowane są najpełniej wykształcone fragmenty boru chrobotkowego *Cladonio-Pinetum* na terenie zachodniej (lubuskiej) części Puszczy Noteckiej. Jest to zbiorowisko, którego powierzchnie, szczególnie na obszarach sandrowych, systematycznie zmniejszają się, przekształcając się w bór świeży *Leucobryo-Pinetum*. Zespół jest właściwie wykształcony zarówno pod względem fizjonomii jak i składu gatunkowego, szczególnie warstwy mszysto-porostowej.
Przedmiotem ochrony obszaru jest siedlisko przyrodnicze 91T0 Sosnowy bór chrobotkowy (*Cladonio-Pinetum* i chrobotkowa postać *Peucedano-Pinetum*) oraz wilk *Canis lupus*.
Dla przedmiotowego obszaru obowiązuje Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 4 maja 2015 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Bory Chrobotkowe Puszczy Noteckiej PLH080032, zmienione Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 4 kwietnia 2016 r.

Specjalny Obszar Ochrony Uroczyska Puszczy Drawskiej PLH320046 obejmuje większą część dużego kompleksu leśnego na równinie sandrowej, położonej w środkowym i dolnym biegu rzeki Drawy. W lasach dominują drzewostany sosnowe, jednak duży jest udział buczyn i dąbrów; niektóre ich płaty mają charakter zbliżony do naturalnego. W miejscach, gdzie teren jest pofałdowany, wzgórza osiągają wysokość do 121 m. Najcenniejszym przyrodniczo obszarem jest centralna część ostoi, położona w widłach rzek: Drawy i Płocicznej. Są tu liczne jeziora (największym z nich jest J. Ostrowieckie - 370 ha). W rzeźbie terenu odznaczają się meandry obu rzek, obramowane wysokimi skarpami. Charakterystyczną cechą tych rzek jest bystry prąd wywołany silnym spadkiem terenu. Ich koryta i doliny zachowały charakter zbliżony do naturalnego. Jeziora są zróżnicowane pod względem trofizmu wód, od dystroficznych przez mezotroficzne do eutroficznych. Na terenie ostoi rozproszone są liczne, małopowierzchniowe ale bardzo cenne torfowiska przejściowe i kilka dobrze zachowanych torfowisk alkalicznych. Dobrze zachowane są cenne siedliska przyrodnicze. W odniesieniu do żyznych i kwaśnych buczyn jest to jeden z ważniejszych obszarów w Polsce – uroczysko Radęcin w Drawieńskim Parku Narodowym i kwaśne buczyny na zboczach doliny Drawy są jednymi z nielicznych w Polsce fragmentami buczyn o zachowanej naturalnej dynamice. Bogate populacje wielu

rzadkich i zagrożonych gatunków z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG m.in. silne populacje: bobra *Castor fiber*, wydry *Lutra lutra*. Bogata ichtiofauna, a szczególnie reofilna fauna wodna z takimi zagrożonymi gatunkami jak: łosoś *Salmo salar*, minóg rzeczny *Lampetra fluviatilis*, certa *Vimba vimba*, oraz stosunkowo liczne i trwałe populacje gatunków rzadkich w naszym kraju, jak: głowacz białopłetwy *Cottus gobio*, pstrąg potokowy *Salmo trutta m. fario* i lipień *Thymallus thymallus*. Obszar jest bardzo ważny dla zachowania zasobów torfowisk przejściowych (7140) i alkalicznych (7230) a także jezior różnych typów (3140, 3150, 3160). Jest to także obszar licznego występowania i bardzo dobrego zachowania rzek włosieniczkowych (3260). Ostoja ważna dla nocka dużego *Myotis myotis*, obejmuje przynajmniej 2 duże kolonie lęgowe.
Przedmiotem ochrony obszaru jest 20 rodzajów siedlisk przyrodniczych: 3140 Twardowodne oligo- i mezotroficzne zbiorniki z podwodnymi łąkami ramienic (*Charcteria spp.*), 3150 Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion, Potamion*, 3160 Naturalne, dystroficzne zbiorniki wodne, 3260 Nizinne i podgórskie rzeki ze zbiorowiskami włosieniczników (*Ranunculion fluitantis*), 6120 Ciepłolubne, śródlądowe murawy napiaskowe (*Koelerion glaucae*), 6410 Zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (*Molinion*), 6430 Ziołorośla górskie (*Adenostylion alliariae*) i ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*), 6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*), 7110 Torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą (żywe), 7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzerio-Caricetea*), 7210 Torfowiska nakredowe (*Cladietum marisci, Caricetum buxbaumii, Schoenetum nigricantis*), 7230 Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk, 9110 Kwaśne buczyny (*Luzulo-Fagetum*), 9130 Żyzne buczyny (*Dentario glandulosae Fagenion, Galio odorati-Fagenion*), 9160 Grąd subatlantycki (*Stellario-Carpinetum*), 9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Galio-Carpinetum, Tilio-Carpinetum*), 9190 Kwaśne dąbrowy (*Quercion robori-petraeae*), 91D0 Bory i lasy bagienne (*Vaccinio uliginosi Betuletum pubescentis, Vaccinio uliginosi Pinetum, Pino mugo-Sphagnetum, Sphagno girgensohnii-Piceetum*) i brzozowo-sosnowe bagienne lasy borealne, 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis, Populetum albae, Alnenion glutinoso-incanae*) i olsy źródliskowe, 91T0 Sosnowy bór chrobotkowy (*Cladonio-Pinetum* i chrobotkowa postać *Peucedano-Pinetum*), 3 gatunki roślin: elisma wodna *Luronium natans*, lipiennik *Loesela Liparis loeselii*, sierpowiec błyszczący *Drepanocladus* (*Hamatocaulis*) *vernicosus*, a także 23 gatunki zwierząt: bóbr europejski *Castor fiber*, czerwończyk nieparek *Lycaena dispar*, głowacz białopłetwy *Cottus gobio*, koza *Cobitis taenia*, kozioróg dębosz *Cerambyx cerdo*, kumak nizinny *Bombina bombina*, minóg strumieniowy *Lampetra planeri*, nocek duży *Myotis myotis*, pachnica dębowa *Osmoderma eremita* (*Osmoderma barnabita*), piskorz *Misgurnus fossilis*, poczwarówka *Geyera Vertigo geyeri*, poczwarówka jajowata *Vertigo moulinsiana*, poczwarówka zwężona *Vertigo angustior*, różanka *Rhodeus sericeus* amarus, skójka gruboskorupowa *Unio crassus*, traszka grzebieniasta *Triturus cristatus* (*Triturus cristatus cristatus*), trzepla zielona *Ophiogomphus cecilia*, wilk *Canis lupus*, wydra *Lutra lutra*, zalotka większa *Leucorrhinia pectoralis*, zatoczek łamliwy *Anisus vorticulus*, łosoś atlantycki *Salmo salar*, żółw błotny *Emys orbicularis*.
Dla przedmiotowego obszaru Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 23 listopada 2022 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Uroczyska Puszczy Drawskiej PLH320046.

Obszar Specjalnej Ochrony Natura 2000 Lasy Puszczy nad Drawą PLB320016 należy do największych obszarów Natura 2000 w kraju. Obejmuje większą część dużego kompleksu leśnego porastającego równinę sandrową nad środkową i dolną Drawą, a także przyległe obszary pofałdowanych równin morenowych. Rzeźba terenu charakteryzuje się znaczną dynamiką, z uwagi na duży udział zagłębień wytopiskowych, rynien i dolin oraz obecność stromych stoków. Główną osią hydrograficzną obszaru jest Dolina Drawy. Najcenniejsza pod względem przyrodniczym jest jego centralna część, położona w widłach Drawy i jej dopływu Płocicznej. Obie rzeki mają bystry prąd i kręte koryta, płyną głęboko wciętymi dolinami o stromych skarpach. W obrębie obszaru znajdują się liczne jeziora, zróżnicowane pod

względem trofizmu wód. Liczne są także oczka wodne oraz położone w zagłębieniach terenu oraz niewielkie torfowiska. W lasach Puszczy nad Drawą dominują bory sosnowe, znaczne powierzchnie zajmują także buczyny o charakterze naturalnym, z partiami starodrzewu. W dolinach rzecznych występują niewielkie fragmenty łęgów, a na obrzeżach mis jeziornych – olsy. W północno-zachodniej części obszaru, w okolicach Dobiegniewa, Recza i Drawna, znajdują się większe tereny bezleśne, zajęte głównie przez pola uprawne oraz łąki i pastwiska, a także niewielkie kompleksy stawów rybnych. W obrębie obszaru znajduje się w całości Drawieński Park Narodowy wraz z otuliną, fragmenty kilku obszarów chronionego krajobrazu, siedliskowe obszary Natura 2000 oraz liczne rezerwaty przyrody. Zachowaniu i utrzymaniu siedlisk cennych gatunków ptaków w Lasach Puszczy nad Drawą sprzyja słabe zaludnienie terenu i rozległość występujących tu kompleksów leśnych, a także różnorodność siedlisk związana z położonymi wśród lasów jeziorami, torfowiskami, łąkami i dolinami rzecznymi oraz prowadzona na terenach nieleśnych ekstensywna gospodarka rolna. Do najważniejszych zagrożeń dla awifauny i jej siedlisk w obszarze należą rozwój turystyki (m.in. zwiększenie śmiertelności młodych u gatunków wyprowadzających lęgi nad rzekami w wyniku płoszenia ptaków m.in. przez spływy kajakowe) i związanej z nią infrastruktury oraz zabudowy rekreacyjnej, kolidowanie terminów prowadzenia niektórych prac leśnych z sezonem lęgowym ptaków, wyrąb starodrzewów, usuwanie z lasu drzew martwych i dziuplastych, intensyfikacja lub porzucenie tradycyjnego użytkowania rolniczego obszarów nieleśnych, zalesianie śródleśnych enklaw i nieużytków porolnych oraz zanieczyszczenie i eutrofizacja wód. Istotnym zagrożeniem dla gatunków związanych z wodami jest rozwój populacji norki amerykańskiej oraz możliwość wzrostu populacji szopa pracza i wynikająca z tego śmiertelność ptaków dorosłych w okresie lęgowym, jak i same straty lęgów.
W ostoi stwierdzono ponad 180 gatunków ptaków, w tym 154 gatunki lęgowe lub prawdopodobnie lęgowe. Wśród nich jest 40 gatunków wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej (z czego 33 lęgowe), a 18 zostało wpisanych do „Polskiej Czerwonej Księgi Zwierząt". Dzięki dotychczasowej stosunkowo niskiej presji człowieka oraz licznym, dobrze zachowanym siedliskom (m.in. śródleśne jeziora ramienicowe, lasy ze znacznym udziałem buka), liczebność 32 gatunków spełnia kryteria wyznaczenia obszaru specjalnej ochrony ptaków. Lasy Puszczy nad Drawą są kluczowym obszarem w Polsce dla krajowej populacji rybołowa. Stanowią jedną z większych ostoi lęgowej populacji żurawia, ważną także w okresie migracji (notuje się tu duże koncentracje w okresie wędrówek), jak również są ważnym obszarem dla populacji puchacza, bielika, trzmielojada, kani czarnej i rudej, siniaka, zimorodka i muchołówki małej. Jak wykazały badania prowadzone w latach 2012-2013, obszar ten jest także niezwykle istotny dla populacji lęgowych takich gatunków jak gągoł, nurogęś, słonka, perkoz dwuczuby, łabędź niemy, czapla siwa, włochatka oraz sóweczka. Licznie występują tu dzięcioły: czarny, średni, zielony i dzięciołek, jak również muchołówka żałobna, pliszka górska oraz ptaki szponiaste – myszołów i jastrząb. Charakter i stan zachowania siedlisk tworzą dogodne warunki dla populacji lęgowych grzywacza, krętogłowa oraz ptaków wróblowych (świergotek drzewny, pokrzywnica, piegża, gajówka, mysikrólik, sosnówka, bogatka, pełzacz leśny, zięba, gil)Obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 PLB320016 pokrywa się z obszarem ostoi ptaków o znaczeniu międzynarodowym w Polsce (IBA = Important Bird Areas) o tej samej nazwie – Lasy Puszczy nad Drawą (kod PL017), spełniając kryteria BirdLife International A1, A4i, B1i, B2, B3, C1, C2, C6.
Przedmiotami ochrony obszaru jest 31 gatunków ptaków: perkoz dwuczuby *Podiceps cristatus*, bąk *Botaurus stellaris*, bączek *Ixobrychus minutus*, czapla siwa *Ardea cinerea*, bocian czarny *Ciconia nigra*, łabędź niemy *Cygnus olor*, łabędź krzykliwy *Cygnus cygnus*, gęgawa *Anser anser*, gągoł *Bucephala clangula*, nurogęś *Mergus merganser*, trzmielojad *Pernis apivorus*, kania czarna *Milvus migrans*, kania ruda *Milvus milvus*, bielik *Haliaeetus albicilla*, błotniak stawowy *Circus aeruginosus*, orlik krzykliwy *Aquila pomarina*, rybołów *Pandion haliaetus*, kropiatka *Porzana porzana*, zielonka *Porzana parva*, żuraw *Grus grus*, słonka *Scolopax rusticola*, samotnik *Tringa ochropus*, rybitwa czarna *Chlidonias Niger*, siniak *Columba oenas*, puchacz *Bubo bubo*, sóweczka *Glaucidium passerinum*, włochatka *Aegolius funereus*, lelek *Caprimulgus europaeus*, zimorodek *Alcedo atthis*, dzięcioł czarny *Dryocopus martius*, muchołówka mała *Ficedula parva*.

Dla przedmiotowego obszaru obowiązuje Zarządzenie Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 29 października 2021 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Lasy Puszczy nad Drawą PLB320016.

Obszar Specjalnej Ochrony Dolina Dolnej Noteci PLB080002 jest częścią Pradoliny Toruńsko-Eberswaldzkiej znajdującą się w Kotlinie Gorzowskiej. Jest to jedno z 4 charakterystycznych rozszerzeń pradoliny (Kondracki 2002). Jest to rozległa dolina o szerokości dochodzącej do 13,5 km. Charakter doliny na odcinku między Drezdenkiem a Santokiem jest odmienny od obszarów leżących w górę rzeki - zdecydowanie więcej jest tu gruntów ornychoraz terenów zabudowanych (Wylegała 2003, Wylegała et al. 2010). Ponad 50% obszaru stanowi mozaika rozproszonej zabudowy wiejskiej, gruntów ornych, niewielkich powierzchniowo łąk i pastwisk. Większe powierzchnie podmokłych łąk znajdują się wzdłuż rzeki, zwłaszcza w rejonie Goszczanowca, Gościmia oraz między Trzebiczem a Drezdenkiem. Znaczna część tych łąk to okresowo zalewane i podtapiane turzycowiska. W przeciwieństwie do pozostałych fragmentów rzeki, na badanym odcinku Noteć jest rzeką wolnopłynącą, bez jazów piętrzących oraz śluz. Na prawie całym odcinku wzdłuż rzeki znajdują się wały przeciwpowodziowe. Obszar międzywala (o przeciętnej szerokości 450-500 m) to mozaika łąk kośnych i pastwisk, zbiorowisk szuwarowych, starorzeczy oraz szybko zwiększających powierzchnię, inicjalnych stadiów lasów łęgowych. Starorzecza w większości są odcięte od rzeki, co powoduje szybkie ich zarastanie i lądowienie. W okresie wiosennych wezbrań zalaniu lub podtopieniu ulega głównie międzywale. Na zawalu rozległe rozlewiska tworzą się tylko w okolicach Goszczanowca i Gościmia oraz na nieobwałowanym fragmencie między Drezdenkiem a Trzebiczem. Dolina Dolnej Noteci jest prawie bezleśna. Znajdują się tu tylko niewielkie powierzchniowo lasy wierzbowe, olsy oraz lokalnie na wydmach suche bory sosnowe (w płatach po kilka-kilkadziesiąt ha).
Przedmiotem ochrony obszaru Natura 2000 Dolina Dolnej Noteci PLB080002 są 23 gatunki ptaków: czapla siwa *Ardea cinerea*, bocian biały *Ciconia ciconia*, łabędź niemy *Cygnus olor*, Łabędź krzykliwy *Cygnus cygnus*, gęś zbożowa *Anser fabalis*, gęś białoczelna *Anser albifrons*, Gęgawa *Anser anser*, krakwa *Anas strepera*, cyranka *Anas querquedula*, płaskonos *Anas clypeata*, kania czarna *Milvus migrans*, Kania ruda *Milvus milvus*, wodnik Rallus *aquaticus*, kropiatka *Porzana porzana*, derkacz *Crex crex*, żuraw *Grus grus*, kszyk Gallinago *gallinago*, rybitwa czarna *Chlidonias niger*, rybitwa białoskrzydła *Chlidonias* l*eucopterus*, podróżniczek *Luscinia svecica*, świerszczak *Locustella naevia*, jarzębatka Sylvia *nisoria*, dziwonia *Carpodacus erythrinus*.
Dla obszaru specjalnej ochrony ptaków Dolina Dolnej Noteci PLB080002 obowiązuje Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14 stycznia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Dolnej Noteci PLB080002.

Obszar Specjalnej Ochrony Puszcza Notecka PLB300015 stanowi zwarty, jednolity kompleks leśny w międzyrzeczu Noteci i Warty, będącym częścią pradoliny Eberswaldsko-Toruńskiej, równiny akumulacyjnej przekształconej przez wiatr. Jest to największy w Polsce obszar wydm śródlądowych, głównie o wysokości 20-30 m, maksymalnie do 98 m n.p.m. W środkowej części obszaru uformowały się wały o przebiegu południkowym, leżące 500-600 m od siebie. W części wschodniej mają one kształt paraboliczny. Wydmy pokryte są monotonnym, jednowiekowym lasem, głównie sosnowym (92%), posadzonym tu po wielkiej klęsce spowodowanej pojawieniem się szkodników owadzich w okresie międzywojennym. Pozostałości drzewostanów naturalnych są chronione w rezerwatach np. Cegliniec. Na terenie ostoi znajduje się ponad 50 jezior, raczej płytkich, pochodzenia wytopiskowego, zwykle z grubą warstwą mułu i zakwitami glonów. W zagłębieniach terenu lub na brzegach jezior utrzymują się torfowiska, na ogół w pewnym stopniu przekształcone. Występuje tu co najmniej 30 lęgowych gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, 11 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK). W okresie lęgowym obszar zasiedla powyżej 2% populacji krajowej (C6) bielika (PCK), kani czarnej (PCK) i kani rudej (PCK), co najmniej 1% populacji krajowej (C3 i C6) następujących gatunków ptaków: bąk (PCK), podgorzałka (PCK), puchacz (PCK),

rybołów (PCK), trzmielojad, gągoł, nurogęś; w stosunkowo wysokiej liczebności (C7) występuje bocian czarny, błotniak stawowy, ortolan i żuraw. W okresie zimy występuje co najmniej 1% populacji szlaku wędrówkowego (C2) bielika.
Dla przedmiotowego obszaru obowiązuje Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim; Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z dnia 3 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Puszcza Notecka PLB300015.

Pomniki przyrody

Zgodnie z danymi Centralnego Rejestru Form Ochrony Przyrody na terenie gminy Drezdenko ustanowione zostały 42 pomniki przyrody – pojedyncze drzewa, grupy drzew, aleje drzew, skupisko wydm oraz głaz narzutowy.

Użytki ekologiczne

Zgodnie z danymi Centralnego Rejestru Form Ochrony Przyrody na terenie gminy Drezdenko ustanowionych zostało 21 użytków ekologicznych (Tabela 4.).

Tabela 4. Wykaz użytków ekologicznych na terenie gminy Drezdenko

Lp.	Nazwa użytku ekologicznego	Rodzaj użytku ekologicznego	Obręb ewidencyjny	Opis lokalizacji	Obowiązująca podstawa prawna wraz z oznaczeniem miejsca ogłoszenia aktu prawnego
1.	TRZYNASTKA	Ochrona ekosystemów mających znaczenia dla zachowania różnorodnych typów siedlisk	Karwin	Leśnictwo Ustronie – adres leśny:10-13-1-01-13-o	Rozporządzenie Wojewody Lubuskiego Nr 5 z 2002 r, /Dz. U. Woj. Lub. Nr 44, poz. 554/
2.	SZESTNASTKA	Ochrona ekosystemów mających znaczenia dla zachowania różnorodnych typów siedlisk	Karwin	Leśnictwo Ustronie-adres leśny: 10-13-1-01-16-d	Rozporządzenie Wojewody Lubuskiego Nr 5 z 2002 r, /Dz. U. Woj. Lub. Nr 44, poz. 554/
3.	PRZY GRUNTACH	Ochrona ekosystemów mających znaczenia dla zachowania różnorodnych typów siedlisk	Karwin	Leśnictwo Ustronie -adres leśny:10-13-1-01-28-h	Rozporządzenie Wojewody Lubuskiego Nr 5 z 2002 r, /Dz. U. Woj. Lub. Nr 44, poz. 554/
4.	ŁĄKI	Ochrona ekosystemów mających znaczenia dla zachowania różnorodnych typów siedlisk	Karwin	Leśnictwo Ustronie-adres leśny: 10-13-1-01-82-i i j,10-13-1-01-112-c i d	Rozporządzenie Wojewody Lubuskiego Nr 5 z 2002 r, /Dz. U. Woj. Lub. Nr 44, poz. 554/
5.	BAGNO	Ochrona ekosystemów mających znaczenia dla zachowania różnorodnych typów siedlisk	Karwin	Leśnictwo Ustronie -adres leśny:10-13-1-01-109-b	Rozporządzenie Wojewody Lubuskiego Nr 5 z 2002 r, /Dz. U. Woj. Lub. Nr 44, poz. 554/
6.	DŁUGIE BAGNO	Ochrona ekosystemów mających znaczenia dla zachowania różnorodnych typów siedlisk	Karwin	Leśnictwo w Ustronie-adres leśny:10-13-1-01-138-h i b i c,10-13-1-01-140-c	Rozporządzenie Wojewody Lubuskiego Nr 5 z 2002 r, /Dz. U. Woj. Lub. Nr 44, poz. 554/
7.	ODYNIEC I	Ochrona ekosystemów mających znaczenia dla zachowania	Karwin	Leśnictwo w Odyniec-adres leśny 10-13-1-04-190-b	Rozporządzenie Wojewody Lubuskiego Nr 5 z 2002 r, /Dz. U. Woj. Lub. Nr 44, poz. 554/

		różnorodnych typów siedlisk			
8.	WĄSKIE ŁĄKI	Ochrona ekosystemów mających znaczenia dla zachowania różnorodnych typów siedlisk	Grotów	Leśnictwo Jeleń-adres 10-13-1-05-195-d,10-13-1-05-196-c,10-13-1-05-197-d i f,10-13-1-05-226-b,10-13-1-05-227-a	Rozporządzenie Wojewody Lubuskiego Nr 5 z 2002 r, /Dz. U. Woj. Lub. Nr 44, poz. 554/
9.	PODMOKŁE ŁĄKI	Ochrona ekosystemów mających znaczenia dla zachowania różnorodnych typów siedlisk	Grotów	Leśnictwo Lubiatów-adres:10-13-1-06-205-b i c,10-13-1-06-a i d i f	Rozporządzenie Wojewody Lubuskiego Nr 5 z 2002 r, /Dz. U. Woj. Lub. Nr 44, poz. 554/
10.	RAMIONA	Ochrona ekosystemów mających znaczenia dla zachowania różnorodnych typów siedlisk	Lubiatów	Leśnictwo Sosnówka adres:10-13-1-03-132-h,10-13-133-c i d	Rozporządzenie Wojewody Lubuskiego Nr 5 z 2002 r, /Dz. U. Woj. Lub. Nr 44, poz. 554/
11.	JELENIE BAGNO	Ochrona ekosystemów mających znaczenia dla zachowania różnorodnych typów siedlisk	Grotów	adres: 10-13-1-05	Rozporządzenie Wojewody Lubuskiego Nr 5 z 2002 r, /Dz. U. Woj. Lub. Nr 44, poz. 554/
12.	BAGIENKO	Ochrona ekosystemów mających znaczenia dla zachowania różnorodnych typów siedlisk	Grotów	Leśnictwo Jeleń adres: 10-13-1-05-262-b	Rozporządzenie Wojewody Lubuskiego Nr 5 z 2002 r, /Dz. U. Woj. Lub. Nr 44, poz. 554/
13.	ODYNIEC	Ochrona ekosystemów mających znaczenia dla zachowania różnorodnych typów siedlisk	Karwin	Leśnictwo Odyniec:10-13-1-04-249-d,10-13-1-04-272-c	Rozporządzenie Wojewody Lubuskiego Nr 5 z 2002 r, /Dz. U. Woj. Lub. Nr 44, poz. 554/
14.	NAD LUBIATKĄ	Ochrona ekosystemów mających znaczenia dla zachowania różnorodnych typów siedlisk	Trzebicz	Leśnictwo Irena:10-13-2-08-43-j,10-13-2-08-44-o	Rozporządzenie Wojewody Lubuskiego Nr 5 z 2002 r, /Dz. U. Woj. Lub. Nr 44, poz. 554/
15.	KOŁO	Ochrona ekosystemów mających znaczenia dla zachowania różnorodnych typów siedlisk	Gościm	Leśnictwo Kościelec:10-13-1-12-173-c	Rozporządzenie Wojewody Lubuskiego Nr 5 z 2002 r, /Dz. U. Woj. Lub. Nr 44, poz. 554/
16.	NIEUŻYTEK	Ochrona ekosystemów mających znaczenia dla zachowania różnorodnych typów siedlisk	Gościm	Leśnictwo Kościelec;10-13-1-12-233-g	Rozporządzenie Wojewody Lubuskiego Nr 5 z 2002 r, /Dz. U. Woj. Lub. Nr 44, poz. 554/
17.	NAD JEZIOREM PIERSKA	Ochrona ekosystemów mających znaczenia dla zachowania różnorodnych typów siedlisk	Gościm	Leśnictwo Solecko;10-13-2-11-279-b	Rozporządzenie Wojewody Lubuskiego Nr 5 z 2002 r, /Dz. U. Woj. Lub. Nr 44, poz. 554/
18.	BAGNA W OBRĘBIE PIERSKA	Ochrona ekosystemów mających znaczenia dla zachowania różnorodnych typów siedlisk	Gościm	Leśnictwo Solecko;10-13-2-11-253-b i h	Rozporządzenie Wojewody Lubuskiego Nr 5 z 2002 r, /Dz. U. Woj. Lub. Nr 44, poz. 554/

19.	BAGIENKA	Ochrona ekosystemów mających znaczenia dla zachowania różnorodnych typów siedlisk	Gościm	Leśnictwo Solecko: 10-13-2-11-279-h i j	Rozporządzenie Wojewody Lubuskiego Nr 5 z 2002 r, /Dz. U. Woj. Lub. Nr 44, poz. 554/
20.	OWALNE BAGNO	Ochrona ekosystemów mających znaczenia dla zachowania różnorodnych typów siedlisk	Gościm	Leśnictwo Solecko adres: 10-13-2-11-285-d	Rozporządzenie Wojewody Lubuskiego Nr 5 z 2002 r, /Dz. U. Woj. Lub. Nr 44, poz. 554/
21.	JEZIORKO KOSINEK	Śródleśne oczko wodne	Lubiewo	Leśnictwo Sarbinowo oddział leśny 227h	Uchwała Nr XXVII/201/04 Rady Miejskiej w Drezdenku z dnia 28.09.2004 r. Dz.U Woj. Lubuskiego Nr 91 z dnia 19.11.2004 r.

Źródło: https://crfop.gdos.gov.pl

Zespół przyrodniczo-krajobrazowy

Zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Drezdeneckie Uroczyska" obejmuje powierzchnię 1 884,3004 ha. Został ustanowiony na mocy Uchwały Nr XVIII/128/03 Rady Miejskiej w Drezdenku z dnia 18 grudnia 2003 roku w sprawie uznania za zespół przyrodniczo-krajobrazowy pn. "Drezdeneckie Uroczyska". Celem ochrony tego obszaru jest zachowanie cennych fragmentów krajobrazu naturalnego i kulturowego na terenach bezpośrednio przylegających do zachodnich granic gminy wraz z florą i fauną – dla potrzeb edukacyjnych, naukowych, turystycznych i wypoczynkowych.

Korytarze ekologiczne

Według koncepcji krajowej sieci ekologicznej ECONET-PL, teren gminy Drezdenko znajduje się na obszarze węzłowym o znaczeniu międzynarodowym – Drawy „07M" oraz na obszarze węzłowym o znaczeniu krajowym – Puszczy Noteckiej „3K".
Obszar objęty opracowaniem znajduje się w granicach korytarzy ekologicznych wyznaczonych w opracowaniu pt. „Projekt korytarzy ekologicznych łączących Europejską Sieć Natura 2000 w Polsce" (Jędrzejewski W., Nowak S., Stachura K., Skierczyński M., Mysłajek R. W., Niedziałkowski K., Jędrzejewska B., Wójcik J. M., Zalewska H., Pilot M., Górny M., Kurek R.T., Ślusarczyk R. Zakład Badania Ssaków PAN, Białowieża 2011): Puszcza Drawska GKPn-25 oraz Puszcza Notecka GKPnC-18.

4.1.9. Szata roślinna, świat zwierząt

Zgodnie z podziałem Polski na regiony geobotaniczne J. M. Matuszkiewicza (1993) według zbiorowisk potencjalnej roślinności naturalnej, północna część gminy Drezdenko położona jest w granicach Działu Pomorskiego (A), Krainy Sandrowych Przedpoli Pojezierzy Środkowopomorskich (A.5.), Okręgu Gorzowskiego (A.5a.1.), Podokręgu Starokurowskiego (A.5a.1.j) i Okręgu Doliny Drawy (A.5b.2.), Podokręgu Doliny Dolnej Drawy (A.5b.2.d). Natomiast południowa część gminy znajduje się w granicach Działu Brandenbursko-Wielkopolskiego (B), Krainy Notecko-Lubuska (B.1.), Okręgu Borów Noteckich (B.1.2), Podokręgu Puszczy Noteckiej (B.1.2.d) i Podokręgu Doliny Noteci "Ujście - Santok" (B.1.2.f).
W granicach Krainy Sandrowych Przedpoli Pojezierzy Środkowopomorskich duże obszary zajmują równiny sandrowe, na których wykształca się krajobraz borów i borów mieszanych.
Z kolei Dział Brandenbursko-Wielkopolski wyróżnia się specyfiką zbiorowisk grądowych, które należą do zespołu *Galio-Carpinetum*. Zbiorowiskiem charakterystycznym dla tego działu jest zespół acidofilnego lasu dębowego *Calamagrostio-Quercetum*. Na obszarze Działu Brandenbursko-Wielkopolskiego dominują dwa typy krajobrazów roślinnych: krajobraz grądowy, związany głównie z obszarami wysoczyzn morenowych lub równin zastoiskowych z gliniastym lub ilastym podłożem, a także krajobraz borów i borów mieszanych, zajmujący

równiny sandrowe oraz tarasy akumulacji rzecznej szczególnie w pradolinach, z podłożem piaszczystym. Znaczną rolę w omawianym Dziale odgrywają azonalne krajobrazy łęgowe, tj. krajobraz dolinowych łęgów jesionowo-wiązowych i krajobraz łęgów jesionowo-olszowych, co ma związek z rozległymi pradolinami, przebiegającymi przez ten obszar.
Roślinność potencjalną w północnej części gminy Drezdenko stanowi przede wszystkim grąd subatlantycki *Stellario-Carpinetum* w odmianie żyznej oraz ubogiej. Duży udział w południowej części gminy mają zbiorowiska kontynentalnego boru mieszanego *Querco Pinetum* oraz subatlantyckiego boru sosnowego świeżego *Leucobryo-Pinetum*. Ponadto występują zbiorowiska pomorskiego lasu bukowo-dębowego *Fago-Quercetum*. W dolinach cieków oraz rynnach jeziornych roślinność potencjalną stanowią łęgi jesionowo-olszowe *Fraxino-Alnetum*.
Lasy na terenie gminy zajmują 26 122,63 ha (stan na 01.01.2024 r.), co stanowi ok. 65,3% powierzchni ogólnej gminy. Administracyjnie lasy należą do Nadleśnictwa Karwin, Nadleśnictwa Smolarz i Nadleśnictwa Międzychód. Nadleśnictwa te podlegają Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Szczecinie. Najwyższym stopniem zadrzewienia i lesistości cechuje się południowa i północna część terenu gminy. Dominującym typem siedliskowym lasu jest bór świeży (42,4%). Znaczny udział posiada również bór mieszany świeży (27,3%) i las mieszany świeży (20,5%). Pod względem gatunkowym w drzewostanie dominuje sosna (84,9%). Ponadto do gatunków panujących należą: dąb, buk, brzoza, olsza. W strukturze wiekowej największy udział mają drzewostany IV klasy wieku (61-80 lat) – 23,0% oraz III klasy wieku (41-60 lat) – 17,0%. Drzewostany młode do 40 lat stanowią 28,5% powierzchni lasów. Do lasów ochronnych zaliczonych zostało ok. 98% powierzchni lasów gminy. Są to głównie lasy cenne przyrodniczo i wodochronne.
Cenne skupiska drzewostanu stanowią także parki podworskie, zabytkowe cmentarze oraz zieleń przykościelna. W granicach opracowania występuje 3 założenia parkowe, zlokalizowane w miejscowościach: Drezdenko, Karwin i Radowo. W parkach rosną m.in. lipy, kasztanowce, dęby, klony, jesiony, wiązy, jawory i świerki.
Szatę roślinną gminy stanowi również zieleń urządzona w granicach miasta Drezdenka – Park Kultur Świata, skwery, zieleńce, zieleń ogrodów działkowych, a także zieleń cmentarna. Skład gatunkowy zadrzewień jest zróżnicowany, występują takie gatunki jak: lipy, kasztanowce, brzozy, jesiony, topole, dęby. Na terenach zabudowanych, w ogrodach przydomowych występuje zarówno roślinność wysoka, jak i niska. Głównymi gatunkami drzew są: klony, lipy, brzozy, modrzewie, świerki, sosny, żywotniki oraz krzewy: lilak, jaśmin, żywotnik, głóg, jałowiec itp. W pozostałej części gminy występują szpalery drzew wzdłuż dróg, a także zbiorowiska łąkowe i pastwiska, roślinność szuwarowa i wodna, występująca głównie w sąsiedztwie rzek i zbiorników wodnych w postaci szuwar trzcinowych lub pałkowych. Na powierzchniach stojących i wolno płynących wód w starorzeczach, w wypłyconych zakolach i zatokach rzeki oraz w niektórych kanałach rozwijają się płaty zespołu lilii wodnych tworzone przez chronione rośliny: grążel żółty i grzybienie białe. Lustro wody często opanowują jednogatunkowe agregacje rzęsy drobnej. W rowach i kanałach o szybszym nurcie wody, do częstych należą zespoły rdestnic. Brzegi Noteci oraz mniejszych cieków wodnych, często porastają wierzby tworząc zbiorowiska wierzbowe i łozowiska jak również zubożały łęg topolowo wierzbowy. Są to głównie: olsza czarna, wierzba szara, topola czarna i biała, dąb bezszypułkowy. Krzewy, to przede wszystkim tworzące łozowiska różne gatunki wierzb, m.in.: wierzba wiciowa, pięciopręcików, krucha i wiklina.
W granicach gminy stwierdzono występowanie cennych siedlisk przyrodniczych znajdujących się w wykazie Załącznika I Dyrektywy Siedliskowej:

1) 3150 Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion, Potamion* – spośród gatunków roślin typowych dla tego siedliska stwierdzono występowanie gatunków: rogatek sztywny *Ceratophyllum demersum*, wywłócznik okółkowy *M. verticillatum*, moczarka kanadyjska *Elodea canadensis*, grążel żółty *Nuphar lutea*, grzybienie białe *Nymphaea alba*, rdestnica połyskująca *P. lucens*, rdestnica przeszyta *P. perfoliatus*, rdest ziemnowodny *Polygonum amphibium* fo. *natans*, rzęsa drobna *Lemna minor*, spirodela wielokorzeniowa *Spirodela polyrhiza*, żabiściek pływający *Hydrocharis morsus-ranae*,

2) 7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska – gatunki charakterystyczne dla rzędu *Scheuchzerietalia palustris* to: turzyca bagienna *Carex limosa*, rosiczka długolistna *Drosera anglica*, przygiełka biała *Rhynchospora alba*, torfowiec skręcony *Sphagnum contortum*, torfowiec szpiczastolistny *S. cuspidatum*, torfowiec jednoboczny *S. subsecundum*, dla związku *Rhynchosporion albae*: rosiczka pośrednia *Drosera intermedia*, wątlik błotny *Hammarbya paludosa*, bagnica torfowa *Scheuchzeria palustris* oraz dla związku *Caricion lasiocarpae*: prątnik jajowaty *Bryum subneodamense* (*ovatum*), turzyca strunowa *Carex chordorrhiza*, turzyca obła *C. diandra*, turzyca torfowa *C. heleonastes*, turzyca nitkowata *C. lasiocarpa*, drabinowiec mroczny *Cinclidium stygium*, wełnianka delikatna *Eriophorum gracile*, torfowiec obły *Sphagnum teres*, oraz siedmiopalecznik błotny *Comarum palustre*. Gatunki charakterystyczne dla rzędu *Caricetalia nigrae* i związku *Caricion nigrae*: trzcinnik prosty *Calamagrostis stricta*, turzyca gwiazdkowata *Carex echinata*, turzyca pospolita *C. nigra*, wąkrota zwyczajna *Hydrocotyle vulgaris*, sit cienki *Juncus filiformis*, jaskier płomiennik *Ranunculus flammula*, gwiazdnica błotna *Stellaria palustris*, przetacznik błotny *Veronica scutellata*, fiołek błotny *Viola palustris*. Część gatunków charakterystycznych dla klasy *Scheuchzerio-Caricetea nigrae*, zasiedlających głównie siedliska oligotroficzne to m.in.: słomiaczek złotawy *Straminergon stramineum*, wełnianka wąskolistna *Eriophorum angustifolium*. Gatunki charakterystyczne dla poszczególnych zespołów i zbiorowisk, m.in.: mietlica psia *Agrostis canina*, turzyca siwa *Carex canescens*, turzyca dzióbkowata *C. rostrata*, wierzbownica zwieszona *Epilobium nutans*, torfowiec tępolistny *Sphagnum obtusum*, a także: wełnianka pochwowata *Eriophorum vaginatum*, żurawina błotna *Oxycoccus palustris*, torfowiec wąskolistny *Sphagnum angustifolium* i torfowiec kończysty *S. fallax*.,
3) 9110 Kwaśna buczyna – do gatunków charakterystycznych zalicza się przede wszystkim buk zwyczajny *Fagus sylvatica,* jodłę pospolitą *Abies alba,* konwalijkę dwulistną *Maianthemum bifolium,* szczawik zajęczy *Oxalis acetosella*, nerecznicę krótkoostną *Dryopteris carthusiana* oraz złotowłos strojny *Polytrichastrum formosum*. Na niżu typowymi gatunkami są także kosmatka owłosiona *Luzula pilosa,* widłak jałowcowaty *Lycopodium annotinum* i siódmaczek leśny *Trientalis europaea*
4) 9190 Kwaśne dąbrowy – drzewostan zwykle budowany jest przez dęby bezszypułkowe *Quercus petraea* (zwłaszcza postaci cieplejszej i uboższej) lub szypułkowe *Quercus robur* (zwłaszcza postaci wilgotniejszej). W domieszce mogą wystąpić także: sosna *Pinus sylvestris*, brzoza brodawkowata *Betula pendula* (rzadziej brzoza omszona *Betula pubescens*), buk *Fagus sylvatica*, jarzębina *Sorbus aucuparia*. Dominacja sosny jest naturalna tylko w nadmorskiej postaci ekosystemu; w dąbrowach śródlądowych świadczy o ich zniekształceniu w wyniku dawniejszej gospodarki leśnej,
5) 91D0 Bory i lasy bagienne – gatunki charakterystyczne to: brzoza omszona *Betula pubescens*, zachylnik błotny *Thelypteris palustris,* turzyca strunowa *Carex chordorrhiza*,
6) 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albae*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródliskowe) – w drzewostanie jako gatunki typowe dla siedliska wymienia się olszę czarną *Alnus glutinosa*, jesion wyniosły *Fraxinus excelsior*, wierzbę białą *Salix alba*, wierzbę kruchą *Salix fragilis*, topolę białą *Populus alba*, topolę czarną *Populus nigra*,
7) 91I0 Ciepłolubne dąbrowy (*Quercetalia pubescenti-petraeae*) – typowe gatunki to: dąb bezszypułkowy *Quercus petraea*, dąb szypułkowy *Quercus robur*, jarząb brekinia *Sorbus torminalis*, dąb omszony *Quercus pubescens*.

Fauna gminy Drezdenko jest typowa dla obszarów nizinnych. Świat zwierzęcy jest reprezentowany przede wszystkim przez: jelenie, sarny, dziki, lisy, zające, piżmaki, kuny oraz dzikie ptactwo. Spośród innych ssaków spotykane są również: wiewiórki, krety, jeże.
Do najcenniejszych gatunków fauny występujących na obszarze gminy należą:

- ssaki: bóbr europejski *Castor fiber*, wydra europejska *Lutra lutra*, wilk *Canis lupus*,
- płazy: traszka zwyczajna *Triturus vulgaris*, grzebiuszka ziemna *Pelobates fuscus*, kumak nizinny *Bombina bombina*, ropucha szara *Bufo bufo*, ropucha zielona *Bufo*

virdis, rzekotka drzewna *Hyla arborea*, żaba jeziorkowa *Rana lessonae*, żaba moczarowa *Rana arvalis*, żaba zwinka *Rana dalmatina*, żaba trawna *Rana temporaria*,
- gady: jaszczurka zwinka *Lacerta agilis*, jaszczurka żyworodna *Lacerta vivipara*, padalec zwyczajny *Anguis fragilis*, zaskroniec zwyczajny *Natrix natrix*,
- mięczaki: zatoczek łamliwy *Anisus vorticulus*,
- ryby: różanka europejska *Rhodeus amarus*, koza pospolita *Cobitis taenia*,
- ptaki: bocian biały *Ciconia ciconia*, Czapla siwa *Ardea cinerea*, derkacz *Crex crex*, dzięcioł czarny *Dryocopus martius*, dzięcioł średni *Dendrocopos medius*, dzięcioł zielony *Picus viridis*, gągoł *Bucephala clangula*, gąsiorek *Lanius collurio*, gęgawa *Anser anser*, kania ruda *Milvus milvus*, krzyżówka *Anas platyrhynchos*, lelek *Caprimulgus europaeus*, łabędź niemy *Cygnus olor*, łyska *Fulica atra*, muchołówka mała *Ficedula parva*, myszołów *Buteo buteo*, nurogęś *Mergus merganser*, perkoz dwuczuby *Podiceps cristatus*, puszczyk *Strix aluco*, samotnik *Tringa ochropus*, siniak *Columba oenas*, słonka *Scolopax rusticola*, wodnik *Rallus aquaticus*, zimorodek *Alcedo atthis*, żuraw *Grus grus*.

4.1.10. Zabytki oraz inne kulturowe obszary chronione

Na terenie opracowania występują zabytki nieruchome wpisane do rejestru zabytków (stan na 30 czerwca 2025 r. wg opracowania Narodowego Instytutu Dziedzictwa):

Drezdenko
- układ urbanistyczny, nr rej.: I-197/61 z 3.04.1961 i 2182 z 31.01.1975
- kościół ewangelicki, ob. rzym.-kat. par. pw. Przemienienia Pańskiego, pl. Kościelny 2, 1902, nr rej.: 430/94 z 27.12.1994
- kościół ewangelicki, ob. rzym.-kat. fil. pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa, ul. Niepodległości 41, 1914, nr rej.: L-367/A z 21.12.2009
- zespół kościoła filialnego, ul. Żeromskiego, 1898, nr rej.: L-308/A z 6.04.2009
  - kościół pw. Matki Boskiej Różańcowej
  - cmentarz kościelny
  - ogrodzenie , mur./met.
- zespół mauzoleów na terenie d. cmentarza ewangelickiego (ob. komunalnego), ul. Kopernika, nr rej.: L-877/A z 11.03.2022:
  - mauzoleum rodziny Eduarda Spude, k. XIX
  - mauzoleum rodziny Ernsta Stoltza ze sztucznym wyniesieniem terenu, ogrodzeniem i bramą, 1913-14
- mur oporowy z piwnicą, pozostałość umocnień ziemno-mur., obok domu pl. Wolności 12, XVII/XVIII, nr rej.: KOK-I-511/63 z 30.05.1963 i 55 z 28.10.1976
- dom, ul. Kościuszki 16, szach., nr rej.: 337 z 8.04.1988
- dom, ul. Kościuszki 19, XIX, nr rej.: 1127 z 15.04.1964 (nie istnieje)
- Sąd Obwodowy, ob. liceum medyczne, ul. Kościuszki 31, 1885, nr rej.: 365 z 2.09.1991
- dom, ul. Krakowska 11, nr rej.: L-373/A z 15.04.1964
- kamienica z oficynami, ul. Krakowska 12 a, k. XIX, nr rej.: 428/94 z 18.11.1994
- dom, ul. Krakowska 15, szach., XVIII, nr rej.: 352 z 11.04.1991
- dom, ul. Krakowska 17, XIX, nr rej.: 1136/64 z 15.04.1964
- dom, ul. Lwowska 6, szach., 1760, nr rej.: L-377/A z 18.11.1998
- zespół zabudowy, ul. Łąkowa, XVIII, nr rej.: 1147 z 15.04.1964
- dom, ul. Łąkowa 6, nr rej.: 1133 z 15.04.1964
- dom, ul. Łąkowa 11, XIX, nr rej.: 1134 z 15.04.1964
- willa, ul. Marszałkowska 18, 4 ćw. XIX, nr rej.: L-177/A z 30.08.2005
- willa z ogrodem, ul. Niepodległości 10, 1899, nr rej.: L-316/A z 15.03.2009
- dom, ul. Poniatowskiego 25, szach., XIX, nr rej.: L-378/A z 2.09.1992
- budynek gospodarczy z gołębnikiem, ul. Słoneczna 1, szach., pocz. XX, nr rej.: 408 z 2.09.1992
- szkoła, ul. Szkolna 11, 1903-04, nr rej.: L-203 A z 28.03.2006
- zespół zabudowy ul. Wiejskiej, XVIII, nr rej.: 1146 z 15.04.1964

- dom, ul. Wiejska 6, XIX, nr rej.: 1131 z 15.04.1964
- dom, ul. Wiejska 27, XIX, nr rej.: 1132 z 15.04.1964 (nie istnieje)
- dom, pl. Wileński 2, szach., 4 ćw. XVIII, nr rej.: 438/96 z 18.09.1996
- dom, pl. Wileński 3, szach., 4 ćw. XVIII, nr rej.: 437/96 z 18.09.1996
- pałac, pl. Wolności 8, 1766, nr rej.: 156/61 z 16.03.1961 i 510/63 z 30.05.1963
- kordegarda, 1766, nr rej.: 510/63 z 30.05.1963 i 53/76 z 28.10.1976
- spichrz, pl. Wolności 11, XVII, nr rej.: L-319/A z 16.03.1961 i z 22.10.1976
- dom, pl. Wolności 21, XVIII, nr rej.: KOK-I-1104 z 15.04.1964 i 189/76 z 30.11.1976
- dom, ul. Żeromskiego 4, nr rej.: 1134/64 z 15.04.1964
- dom, ul. Żeromskiego 11, szach., 2 poł. XVIII, nr rej.: 442/97 z 1.08.1997

Goszczanowiec
- kościół ewangelicki, ob. rzym.-kat. fil. pw. św. Teresy od Dzieciątka Jezus, 1867, nr rej.: L-709/A z 23.12.2015
- młyn (d. wiatrak), k. XVIII, nr rej.: 1104 z 15.04.1964 (nie istnieje)

Goszczanówko
- kościół ewangelicki, ob. rzym.-kat. fil. pw. św. Jana Chrzciciela, 1912, nr rej.: L-284/A z 16.05.2008
- dom (chałupa) nr 16 (18 ?), drewn., nr rej.: KOK-I-1111 z 15.04.1964

Gościm
- kościół fil. pw. Niepokalanego Poczęcia NMP, 1897, nr rej.: L-53 z 16.01.2002
- cmentarz przykościelny, nr rej.: jw.

Karwin
- kościół ewangelicki, ob. rzym.-kat. pw. Podwyższenia Krzyża, szach., XVIII, nr rej.: KOK-I-512 z 30.05.1963 i 54 z 28.10.1976

Lubiatów
- kościół ewangelicki, ob. rzym.-kat. pw. św. Józefa, szach., XVIII, nr rej.: KOK-I-1115 z 15.04.1964 i 193 z 30.11.1976

Lubiewo
- kościół ewangelicki, ob. rzym.-kat. fil. pw. Matki Boskiej Szkaplerznej, k. XIX, nr rej.: L-354/A z 25.11.2009

Przedborowo
- kościół ewangelicki, ob. rzym.-kat. fil. pw. Matki Boskiej Częstochowskiej, szach., 1715, nr rej.: KOK-I-1119 z 15.04.1964 i 196 z 1.12.1976

Rąpin
- wiatrak, k. XVIII, nr rej.: 1121/64 z 15.04.1964 (nie istnieje)

Trzebicz
- kościół ewangelicki, ob. rzym.-kat. par. pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa, 1879, nr rej.: L-52 z 15.12.2001
- willa, ul. Roli-Żymirskiego 27, po 1920, nr rej.: L-542/A z 28.12.2012
- dom (chałupa), drewn., nr rej.: 1128 z 15.04.1964

Oprócz wyżej wymienionych obiektów zabytkowych na terenie gminy występują zabytki architektury i budownictwa, a także obiekty o istotnych, lokalnych walorach historycznych, kulturowych i krajobrazowych, ujęte w Krajowej Ewidencji Zabytków, udostępnionej przez Narodowy Instytut Dziedzictwa.
Na terenie gminy znajduje się kilkaset stanowisk archeologicznych datowanych na okresy od VII do XIII wieku. Jedno stanowisko archeologiczne, datowane na okres wczesnego średniowiecza, zostało wpisane do rejestru zabytków, jest to: Drezdenko, grodzisko, st. 1, AZP 43-17/1 (Decyzja LWKZ nr ZA.E.Gr.430-2/3/08 z dnia 18.02.2008 r.).

4.2. Stan jakości środowiska

4.2.1. Stan jakości powietrza

Wpływ na kształtowanie jakości powietrza atmosferycznego na danym obszarze mają wielkość i rozkład przestrzenny źródeł emisji zanieczyszczeń, zarówno tych zlokalizowanych w granicach omawianego terenu, jak również źródeł znajdujących się w sąsiedztwie. Istotny wpływ mają również przemiany fizykochemiczne zachodzące w atmosferze oraz sposób kształtowania się czynników meteorologicznych.
Obecnie coraz większe znaczenie dla jakości powietrza atmosferycznego stanowią liniowe źródła zanieczyszczeń, tj. ciągi komunikacyjne z odbywającym się nimi ruchem samochodowym, będącym źródłem emisji zanieczyszczeń gazowych, powstających podczas spalania paliw płynnych w silnikach pojazdów, w tym m.in. węglowodorów aromatycznych (WWA), dwutlenku siarki (SO_2), dwutlenku azotu (NO_2), tlenku węgla (CO) oraz substancji pyłowych, powstających w wyniku ścierania nawierzchni jezdni i opon pojazdów, zawierających w swoim składzie m.in. ołów, kadm, nikiel, miedź. Zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego tymi substancjami skutkuje z kolei zanieczyszczeniem gleb, wód powierzchniowych i podziemnych oraz roślin.
Ponadto okresowe zagrożenie dla jakości powietrza stanowi tzw. „niska emisja", pochodząca głównie z lokalnych kotłowni oraz palenisk domowych, które nie podlegają obowiązkowi posiadania pozwolenia na wprowadzanie substancji do powietrza, opartych głównie na węglu jako paliwie. Stanowią one źródło emisji głównie SO_2 i pyłu zawieszonego do atmosfery.
Na terenach zurbanizowanych, na skutek zainwestowania tych terenów, tj. realizacji nowych ciągów komunikacyjnych oraz powierzchni parkingowych, wzrostu indywidualnych źródeł ogrzewania, następuje nasilenie natężenia ruchu drogowego i tym samym generowanie większej ilości zanieczyszczeń pochodzenia komunikacyjnego, a także wzrost emisji niskiej.
Monitoring zmian jakości powietrza wraz z oceną poziomu substancji w powietrzu prowadzony jest na przedmiotowym obszarze przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska. Wynikiem oceny, zarówno pod kątem kryteriów dla ochrony zdrowia jak i kryteriów dla ochrony roślin, dla wszystkich substancji podlegających ocenie, jest zaliczenie strefy do jednej z poniższych klas:
1. w klasyfikacji podstawowej:
   - do klasy A – jeżeli stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych lub poziomów docelowych,
   - do klasy C – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne lub poziomy docelowe powiększone o margines tolerancji, a w przypadku gdy margines, tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalne lub poziomy docelowe.
2. w klasyfikacji dodatkowej:
   - do klasy A1 – brak przekroczenia poziomu dopuszczalnego dla pyłu PM2,5 – dla fazy II tj. ≤20 $\mu g/m^3$,
   - do klasy C1 – przekroczenie poziomu dopuszczalnego dla pyłu PM2,5 – dla fazy II tj. >20 $\mu g/m^3$,
   - do klasy D1 – jeżeli poziom stężeń ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego,
   - do klasy D2 – jeżeli poziom stężeń ozonu przekracza poziom celu długoterminowego.

Dodatkową klasyfikację wprowadzono na potrzeby raportowania do Komisji Europejskiej.
Zaliczenie strefy do określonej klasy zależy od stężeń zanieczyszczeń występujących na jej obszarze i wiąże się z wymaganiami dotyczącymi działań na rzecz poprawy jakości powietrza lub na rzecz utrzymania tej jakości.
W roku 2025 Główny Inspektorat Ochrony Środowiska opublikował „Roczną ocenę jakości powietrza w województwie lubuskim. Raport wojewódzki za rok 2024". Oceny jakości powietrza wykonywane są w odniesieniu do obszaru strefy. Przedmiotowy raport prezentuje finalne wyniki oceny za rok 2024, uwzględniające podział Polski na strefy określony w załączniku do ustawy – Prawo ochrony środowiska. Zgodnie z ww. ustawą gmina Drezdenko należy do strefy lubuskiej. Na podstawie oceny poziomu poszczególnych substancji dokonano

klasyfikacji stref, w których są dotrzymane lub przekraczane przewidziane prawem poziomy dopuszczalne lub docelowe oraz poziomy celów długoterminowych. Każdej strefie, dla każdego zanieczyszczenia przypisano właściwy symbol klasy.
W efekcie oceny przeprowadzonej pod kątem ochrony roślin, w zakresie dwutlenku siarki, tlenków azotu oraz ozonu strefę lubuską zaliczono do klasy A (Ryc. 6.). W dodatkowej klasyfikacji w odniesieniu do poziomu celu długoterminowego strefie przypisano klasę D2.

Ryc. 6. Klasy stref dla poszczególnych zanieczyszczeń, uzyskane w ocenie za 2024 rok dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony roślin - klasyfikacja podstawowa (klasy: A, C)

Kod strefy	Nazwa strefy	SO_2	NO_x	O_3[1)]
PL0803	strefa lubuska	A	A	A

[1)] Dla ozonu - poziom celu długoterminowego - strefa lubuska uzyskała klasę D2.

Źródło: https://powietrze.gios.gov.pl

Pod kątem ochrony zdrowia dla poziomu dopuszczalnego dwutlenku siarki (SO_2), dwutlenku azotu (NO_2), benzenu (C_6H_6), tlenku węgla (CO), poziomu docelowego ozonu (O_3), a także benzo(a)pirenu zawartego w pyle zawieszonym PM10 oraz metali ciężkich oznaczanych w pyle zawieszonym PM10, tj.: ołowiu (Pb), arsenu (As), kadmu (Cd) i niklu (Ni), strefę lubuską zaliczono do klasy A. Dokonując oceny stref dla pyłu zawieszonego PM2,5 dla poziomu dopuszczalnego II fazy strefa lubuska uzyskała klasę A1. W ramach oceny wykonano również dodatkową klasyfikację zaliczając strefę lubuską:

- w przypadku ozonu w odniesieniu do poziomu celu długoterminowego - do klasy D2,
- w przypadku pyłu PM2,5 poziomu dopuszczalnego I fazy - do klasy A (Ryc. 7.).

Ryc. 7. Klasy stref dla poszczególnych zanieczyszczeń, uzyskane w ocenie za 2024 rok dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia ludzi - klasyfikacja podstawowa (klasy: A, C oraz A1, C1 dla pyłu zawieszonego PM2,5)

Kod strefy	Nazwa strefy	SO_2	NO_2	C_6H_6	CO	O_3[1)]	PM10	Pb	As	Cd	Ni	B(a)P	PM2,5[2)]
PL0801	miasto Gorzów Wielkopolski	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A1
PL0802	miasto Zielona Góra	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A1
PL0803	strefa lubuska	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A1

[1)] Dla ozonu – poziom celu długoterminowego, strefa miasto Gorzów Wielkopolski uzyskała klasę D1, natomiast strefa miasto Zielona Góra oraz strefa lubuska uzyskały klasę D2,
[2)] Dla pyłu zawieszonego PM2,5 – poziom dopuszczalny I faza, wszystkie trzy strefy w województwie uzyskały klasę A.

Źródło: https://powietrze.gios.gov.pl

Przeprowadzone analizy wykazały, iż rok 2024 był rokiem, w którym utrzymała się poprawa jakości powietrza – szczególnie pod kątem stężenia benzo(a)pirenu w pyle zawieszonym PM10. Stężenia średnioroczne B(a)P w pyle zawieszonym PM10 w województwie lubuskim na każdej stacji wskazują na dotrzymanie wartości normatywnej. W porównaniu z oceną jakości powietrza wykonaną dla roku 2023, w strefie lubuskiej nie odnotowano przekroczenia poziomu docelowego ozonu w powietrzu ze względu na ochronę zdrowia ludzi. Największa liczba dni z ośmiogodzinną średnią ozonu wyższą niż 120 µg/m^3 (uśredniona dla 3 lat) była nieznacznie mniejsza niż w roku poprzednim i wyniosła 20 dni. Mimo zauważalnej poprawy jakości powietrza zasadna jest kontynuacja działań na rzecz poprawy jakości powietrza,

zawartych w programach ochrony powietrza oraz w ich aktualizacjach. Zaplanowane działania naprawcze opisane są w Aktualizacji Programu Ochrony Powietrza dla strefy lubuskiej wraz z planem działań krótkoterminowych, przyjętej Uchwałą Nr LVII/885/23 Sejmiku Województwa Lubuskiego z dnia 9 października 2023 r.

4.2.2. Stan jakości wód

Wody powierzchniowe

W poniższych tabelach zaprezentowano wyniki klasyfikacji wskaźników oraz ocenę stanu lub potencjału ekologicznego JCWP rzecznych objętych monitoringiem w 2022 i 2023 roku (Tabela 5.).

Tabela 5. Klasyfikacja wskaźników oraz ocena stanu/potencjału ekologicznego JCWP rzecznych objętych monitoringiem w 2022 i 2023 roku

Nazwa i kod JCWP	Nazwa punktu pomiarowo-kontrolnego	Klasyfikacja elementów:		
		biologicznych	hydromorfologicznych	fizykochemicznych
Mierzęcka Struga do jez. Wielgie (RW6000181888893)	Mierzęcka Struga - powyżej jez. Wielgie (m. Dobiegniew)	4	1	2
Miała (RW600011188929)	Miała - m. Drezdenko	4	2	2
Noteć od Drawy do Rudawy (RW600012188931)	Noteć - m. Trzebicz	3	5	1
Drawa od Mierzęckiej Strugi do ujścia (RW600016188899)	Drawa - Łokacz	4	b.d.	1
Noteć od Rudawy do ujścia (RW600012188977)	Noteć - m. Santok	3	3	1
Kanał Goszczanowski (RW6000151889741)	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.
Otok (RW600015188989)	Otok (Kanał Otok) - m. Santok	3	5	2
Stara Noteć (RW6000151889789)	Stara Noteć - m. Santok	3	3	>2
Gościmka (RW600010188969)	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.
Warta od Kamionki do Obry (RW600012187799)	Warta - m. Skwierzyna	4	4	2
Lubiatka (RW600010188949)	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.
Pokrętna (RW6000091888949)	Pokrętna - ujście do Drawy (m. Drawiny)	3	1	1
Mierzęcka Struga od jez. Wielgie do ujścia (RW60001118888999)	Mierzęcka Struga - m. Łęczyn	3	1	1

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GIOŚ

Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry wskazuje ustalone cele środowiskowe dla JCW i obszarów chronionych wraz z prezentacją wyników przeprowadzonej oceny stopnia osiągnięcia celów środowiskowych. Cele środowiskowe ustalono w odniesieniu do wymagań dla stanu lub potencjału ekologicznego oraz stanu chemicznego (Tabela 6.).

Tabela 6. Cele środowiskowe dla JCWP rzecznych i jeziornych na obszarze dorzecza Odry

Nazwa i kod JCWP	Cel środowiskowy		Ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego
	stan/potencjał ekologiczny	stan chemiczny	
JCWP rzecznych			
Mierzęcka Struga do jez. Wielgie (RW6000181888893)	umiarkowany stan ekologiczny (złagodzone wskaźniki: [MMI]; pozostałe wskaźniki - II klasa jakości); zapewnienie drożności cieku według wymagań gatunków chronionych	dobry stan chemiczny	zagrożona
Miała (RW600011188929)	dobry potencjał ekologiczny; zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny o ile jest monitorowany wskaźnik diadromiczny D	stan chemiczny: dla złagodzonych wskaźników [związki tributylocyny(w)] poniżej stanu dobrego, dla pozostałych wskaźników - stan dobry	zagrożona
Noteć od Drawy do Rudawy (RW600012188931)	umiarkowany potencjał ekologiczny (złagodzone wskaźniki: [IFPL, EFI+PL/ IBI_PL]; pozostałe wskaźniki - II klasa jakości); zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny na odcinku cieku istotnego Noteć w obrębie JCWP (dla jesiotra); zapewnienie drożności cieku dla migracji gatunków o znaczeniu gospodarczym na odcinku cieku głównego Noteć w obrębie JCWP (dla troci wędrownej oraz węgorza europejskiego)	stan chemiczny: dla złagodzonych wskaźników [związki tributylocyny(w)] poniżej stanu dobrego, dla pozostałych wskaźników - stan dobry	zagrożona
Drawa od Mierzęckiej Strugi do ujścia (RW600016188899)	umiarkowany stan ekologiczny (złagodzone wskaźniki: [EFI+PL/ IBI_PL]; pozostałe wskaźniki – II klasa jakości); zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny na odcinku cieku istotnego Drawa w obrębie JCWP (dla jesiotra); zapewnienie drożności cieku według wymagań gatunków chronionych; zapewnienie drożności cieku dla migracji gatunków o znaczeniu gospodarczym na odcinku cieku głównego Drawa w obrębie JCWP (dla troci wędrownej oraz węgorza europejskiego)	dobry stan chemiczny	zagrożona
Noteć od Rudawy do ujścia (RW600012188977)	dobry potencjał ekologiczny; zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny na odcinku cieku istotnego Noteć w obrębie JCWP (dla jesiotra); zapewnienie drożności cieku dla migracji gatunków o znaczeniu gospodarczym na odcinku cieku głównego Noteć w obrębie JCWP (dla troci wędrownej oraz węgorza europejskiego)	dobry stan chemiczny	zagrożona

Nazwa i kod JCWP	Cel środowiskowy		Ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego
	stan/potencjał ekologiczny	stan chemiczny	
Kanał Goszczanowski (RW6000151889741)	umiarkowany stan ekologiczny (złagodzone wskaźniki: [MMI]; pozostałe wskaźniki - II klasa jakości)	dobry stan chemiczny	zagrożona
Otok (RW600015188989)	umiarkowany potencjał ekologiczny (złagodzone wskaźniki: [EFI+PL/ IBI_PL]; pozostałe wskaźniki - II klasa jakości)	stan chemiczny: dla złagodzonych wskaźników [związki tributylocyny(w)] poniżej stanu dobrego, dla pozostałych wskaźników - stan dobry	zagrożona
Stara Noteć (RW6000151889789)	umiarkowany stan ekologiczny (złagodzone wskaźniki: [przewodność elektrolityczna właściwa w 20°C, MMI, EFI+PL/ IBI_PL]; pozostałe wskaźniki - II klasa jakości)	stan chemiczny: dla złagodzonych wskaźników [związki tributylocyny(w)] poniżej stanu dobrego, dla pozostałych wskaźników - stan dobry	zagrożona
Gościmka (RW600010188969)	dobry stan ekologiczny; zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny o ile jest monitorowany wskaźnik diadromiczny D; zapewnienie drożności cieku według wymagań gatunków chronionych	dobry stan chemiczny	zagrożona
Warta od Kamionki do Obry (RW600012187799)	dobry potencjał ekologiczny; zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny na odcinku cieku istotnego Warta w obrębie JCWP (dla jesiotra); zapewnienie drożności cieku dla migracji gatunków o znaczeniu gospodarczym na odcinku cieku głównego Warta w obrębie JCWP (dla troci wędrownej oraz węgorza europejskiego)	stan chemiczny: dla złagodzonych wskaźników [związki tributylocyny(w)] poniżej stanu dobrego, dla pozostałych wskaźników - stan dobry	zagrożona
Lubiatka (RW600010188949)	dobry stan ekologiczny; zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny o ile jest monitorowany wskaźnik diadromiczny D	dobry stan chemiczny	zagrożona
Pokrętna (RW6000091888949)	dobry stan ekologiczny; zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny o ile jest monitorowany wskaźnik diadromiczny D; zapewnienie drożności cieku według wymagań gatunków chronionych	dobry stan chemiczny	zagrożona
Mierzęcka Struga od jez. Wielgie do ujścia (RW600011188888999)	dobry stan ekologiczny; zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny o ile jest monitorowany wskaźnik diadromiczny D; zapewnienie drożności cieku według wymagań gatunków chronionych	stan chemiczny: dla złagodzonych wskaźników [związki tributylocyny(w)] poniżej stanu dobrego, dla pozostałych wskaźników - stan dobry	zagrożona
JCWP jeziornych			
Lubiatówko (LW10875)	dobry stan ekologiczny	dobry stan chemiczny	zagrożona
Łąkie (LW10877)	dobry stan ekologiczny	dobry stan chemiczny	zagrożona

Nazwa i kod JCWP	Cel środowiskowy		Ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego
	stan/potencjał ekologiczny	stan chemiczny	
Rąpino (LW10869)	dobry stan ekologiczny	dobry stan chemiczny	niezagrożona
Łubiewo (LW10851)	dobry stan ekologiczny	dobry stan chemiczny	zagrożona
Solecko (LW10876)	dobry stan ekologiczny	dobry stan chemiczny	zagrożona
Gostomie (LW10878)	dobry stan ekologiczny	dobry stan chemiczny	niezagrożona
Lubowo (LW10867)	umiarkowany stan ekologiczny (złagodzone wskaźniki: [PMPL]; pozostałe wskaźniki - II klasa jakości)	dobry stan chemiczny	niezagrożona

Źródło: http://karty.apgw.gov.pl:4200/mapa

Osiągnięcie celów środowiskowych, określonych w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, jest zagrożone dla wszystkich przedmiotowych JCWP rzecznych oraz czterech JCWP jeziornych. W Planie gospodarowania wodami zawarto informacje o zastosowanych odstępstwach czasowych, polegających na odroczeniu terminu osiągnięcia celów środowiskowych dla JCWP.
Zanieczyszczenia wód powierzchniowych powodowane są głównie przez wzmożoną działalność antropogeniczną na terenie zlewni, tj. urbanizacja, rolnictwo, czy działalność przemysłową. Do głównych zagrożeń zasobów i jakości wód na terenie gminy Drezdenko należy zaliczyć: emisję ścieków komunalnych, odprowadzanie ścieków nieoczyszczonych lub niedostatecznie oczyszczonych, a także spływ powierzchniowy biogenów z pól i niewłaściwe składowanie nawozów naturalnych.

Wody podziemne
Ocenę jakości wód podziemnych w ramach monitoringu operacyjnego stanu chemicznego wód podziemnych w 2022 r. (wg badań PIG) przeprowadzono w punktach monitoringowych w miejscowościach położonych na terenie gminy Drezdenko, w granicach JCWPd nr 25 i nr 34 oraz na terenie gminy Międzychód, w granicach JCWPd nr 41, najbliżej terenu objętego opracowaniem. Wyniki badań przedstawiono w poniższej tabeli (Tabela 7.).

Tabela 7. Ocena jakości wód podziemnych w granicach JCWPd w 2022 r.

Kod JCWPd	Gmina	Miejscowość	Przedział ujętej warstwy wodonośnej [m p.p.t.]	Użytkowanie terenu	Klasa jakości końcowa
GW600025	Drezdenko (gm. miejsko-wiejska)	Drawiny	20,00-28,00	Zabudowa wiejska	II
	Drezdenko (gm. miejsko-wiejska)	Drawiny	17,50-21,50	Lasy	II
GW600034	Drezdenko (gm. miejsko-wiejska)	Zielątkowo	6,10-8,10	Lasy	I
GW600041	Międzychód (gm. miejsko-wiejska)	Międzychód	13,00-15,00	Zabudowa wiejska	III

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GIOŚ

Ocena stanu wód podziemnych wykonana została na zasadach określonych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 11 października 2019 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych

(Dz. U. z 2019 r. poz. 2148). Zgodnie ww. rozporządzeniem klasa I – wody bardzo dobrej jakości, w których wartości elementów fizykochemicznych:

a) są kształtowane wyłącznie w efekcie naturalnych procesów zachodzących w wodach podziemnych i mieszczą się w zakresie tła hydrogeochemicznego,
b) nie wskazują na wpływ działalności człowieka.

Klasa II oznacza wody dobrej jakości, w których:

a) wartości niektórych elementów fizykochemicznych są podwyższone w wyniku naturalnych procesów zachodzących w wodach podziemnych,
b) wartości elementów fizykochemicznych nie wskazują na wpływ działalności człowieka albo wpływ ten jest bardzo słaby.

Klasa III oznacza wody zadowalającej jakości, w których wartości elementów fizykochemicznych są podwyższone w wyniku:

a) naturalnych procesów zachodzących w wodach podziemnych lub
b) słabego wpływu działalności człowieka.

Zgodnie z Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, celem środowiskowym dla JCWPd nr 25, nr 34 i nr 41 w zakresie stanu chemicznego jest dobry stan chemiczny, a w zakresie stanu ilościowego – dobry stan ilościowy. Osiągnięcie ww. celów środowiskowych dla przedmiotowych JCWPd nie jest zagrożone.

4.2.3. Klimat akustyczny

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112), dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu wyrażone są:

- wskaźnikami L_{AeqD} - równoważny poziom dźwięku A dla pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6^{00} do godz. 22^{00}) oraz L_{AeqN} - równoważny poziom dźwięku A dla pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22^{00} do godz. 6^{00}), które to wskaźniki mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby,
- wskaźnikami L_{DWN} - długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich dób w roku, z uwzględnieniem pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6^{00} do godz. 18^{00}), pory wieczoru (rozumianej jako przedział czasu od godz. 18^{00} do godz. 22^{00}) oraz pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22^{00} do godz. 6^{00}) oraz L_N - długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich pór nocy w roku (rozumianych jako przedział czasu od godz. 22^{00} do godz. 6^{00}), które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem.

Dopuszczalne wartości poziomu hałasu w środowisku dla poszczególnych rodzajów terenów regulują przepisy ww. rozporządzenia Ministra Środowiska. Ich wartości zaprezentowano poniżej (Tabela 8.).

Spełnienie powyższych wymogów, określonych rozporządzeniem Ministra Środowiska nie gwarantuje stworzenia mieszkańcom warunków, w których nie występuje uciążliwe oddziaływanie hałasu. Przyjęte standardy podyktowane są realnymi możliwościami ograniczania hałasów.

Tabela 8. Dopuszczalne wartości poziomu hałasu w środowisku

Rodzaj terenu	Dopuszczalny poziom hałasu w dB								Dopuszczalny długookresowy średni poziom dźwięku A w dB							
	Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu		Starty, lądowania i przeloty statków powietrznych		Linie energetyczne		Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu		Starty, lądowania i przeloty statków powietrznych		Linie energetyczne	
	L_{AeqD}	L_{AeqN}	L_{AeqD}	L_{AeqN}	L_{AeqD}	L_{AeqN}	L_{AeqD}	L_{AeqN}	L_{DWN}	L_N	L_{DWN}	L_N	L_{DWN}	L_N	L_{DWN}	L_N
Tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40	55	45	45	40	50	45	45	40	55	45	45	40
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej	61	56	50	40	60	50	50	45	64	59	50	40	60	50	50	45
Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży	61	56	50	40	55	45	45	40	64	59	50	40	55	45	45	40
Tereny domów opieki społecznej	61	56	50	40	55	45	45	40	64	59	50	40	55	45	45	40
Tereny szpitali w miastach	61	56	50	40	55	45	45	40	64	59	50	40	55	45	45	40
Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego	65	56	55	45	60	50	50	45	68	59	55	45	60	50	50	45
Tereny zabudowy zagrodowej																
Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe																
Tereny mieszkaniowo-usługowe																

Źródło: Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku

Spełnienie powyższych wymogów, określonych rozporządzeniem Ministra Środowiska nie gwarantuje stworzenia mieszkańcom warunków, w których nie występuje uciążliwe oddziaływanie hałasu. Przyjęte standardy podyktowane są realnymi możliwościami ograniczania hałasów.

Hałas drogowy

Ze względu na powszechność występowania, zasięg oddziaływania oraz liczbę narażonej ludności, podstawowym źródłem uciążliwości akustycznych dla środowiska są hałasy komunikacyjne. Wpływ na klimat akustyczny obszaru gminy ma przede wszystkim ruch samochodowy odbywający się drogami wojewódzkimi, w mniejszym stopniu ruch odbywający się drogami powiatowymi i gminnymi.

W 2020 roku na drogach wojewódzkich przeprowadzony został Generalny Pomiaru Ruchu, w tym na odcinkach dróg wojewódzkich w granicach gminy Drezdenko. Wyniki prezentujące średni dobowy ruch na odcinkach ww. dróg, przedstawiono w poniższej tabeli (Tabela 9.).

Tabela 9. Średni dobowy ruch na drogach wojewódzkich w 2020 roku

Nr drogi	Nazwa odcinka	Ilość pojazdów ogółem [poj./dobę]	Rodzajowa struktura ruchu pojazdów silnikowych [poj./dobę]						
			Motocykle	Sam osob. mikrobusy	Lekkie sam. ciężarowe (dostawcze)	Sam. ciężarowe		Auto-busy	Ciągniki rolnicze
						bez przycz.	z przycz.		
DW154	NOWE KUROWO /DW156/ - TRZEBICZ /DW158/	832	6	739	71	0	9	2	5
DW156	NOWE KUROWO /DW154/ - KLESNO /DW160/	2949	11	2385	318	49	180	4	2
DW157	ZWIERZYN /DW156/ - GOSZCZANOWO /DW158/	1816	30	1378	254	54	76	6	18
DW158	NOWE POLICHNO /DW159/ - GOSZCZANOWO /DW157/	3163	25	2476	429	70	131	19	13
	GOSZCZANOWO /DW157/ - TRZEBICZ /DW154/	2116	8	1651	269	45	130	8	5
	TRZEBICZ /DW154/ - DREZDENKO /UL. ZACHODNIA/	4217	39	3368	520	104	163	9	14
	DREZDENKO /OBWODNICA: UL. ZACHODNIA - UL. POZNAŃSKA (DW160)/	1664	22	1247	206	40	139	1	9
DW160	DOBIEGNIEW /UL. GDAŃSKA (DK22)/ - KLESNO /DW156/	1786	11	1380	244	30	106	8	7
	DREZDENKO /PRZEJŚCIE: UL. WSCHODNIA (DW174) - DW158, DW181/	9100	125	7553	826	161	407	18	10
	DREZDENKO /DW158, DW181/ - SOWIA GÓRA /GR. WOJ./	2258	35	1478	310	108	318	4	5
DW164	PODLESIEC /DW161/ - DREZDENKO /DW174/	224	6	199	4	3	5	4	3
	DREZDENKO /DW174/ - KLESNO /DW156/	4668	38	3692	511	105	302	13	7
DW174	DREZDENKO /DW164/ - NOWE BIELICE /GR. WOJ./	2025	34	1536	311	22	107	7	8
DW176	NIEGOSŁAW /DW181/ - GR. WOJ.	478	29	424	12	6	2	3	2
DW181	DREZDENKO /OBWODNICA: UL. POZNAŃSKA (DW160) - UL. NIEGOSŁAWSKA (RONDO PILECKIEGO)/	1395	19	1036	157	41	138	2	2

	DREZDENKO /UL. NIEGOSŁAWSKA (RONDO PILECKIEGO)/ - TUCZĘPY /GR. WOJ./	2417	38	1833	328	42	157	9	10

Źródło: https://www.gov.pl/web/gddkia

Dla powyższych odcinków dróg nie sporządzono strategicznych map akustycznych, gdyż nie charakteryzują się one natężeniem o wartości powyżej 3 mln pojazdów rocznie. Na drogach znajdujących się w granicach opracowania odbywa się głównie ruch lokalny, w którym udział pojazdów ciężarowych jest niewielki. Natężenie hałasu generowanego przez samochody poruszające się istniejącymi drogami cechuje się zmiennością w ciągu doby - większe w porze dziennej oraz znacząco mniejsze w porze nocnej. Biorąc pod uwagę powyższe ocenia się, że na terenach sąsiadujących z tymi drogami nie występują przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu.

Hałas kolejowy

Sieć kolejową na terenie gminy tworzą dwie linie kolejowe: nr 203 relacji Tczew – Kostrzyn oraz nr 351 relacji Poznań – Szczecin.

W celu ograniczenia hałasu, generowanego przez ruch pociągów poruszających liniami kolejowymi, do wartości nie przekraczających poziomów dopuszczalnych określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska, realizowane są działania w zakresie ochrony przed hałasem kolejowym. Jednakże w świetle istniejącego poziomu obciążenia ruchem oraz lokalizacji linii kolejowej w bezpośrednim sąsiedztwie terenów chronionych akustycznie uzyskanie efektów w postaci dotrzymania poziomów dopuszczalnych jest niezwykle trudne, a w niektórych przypadkach wręcz nierealne. Zadaniem służb ochrony środowiska oraz administratora sieci kolejowej jest jednak podejmowanie wszelkich działań mających na celu poprawę klimatu akustycznego w sąsiedztwie linii kolejowych w takim stopniu, w jakim jest to tylko możliwe. W ramach strategii krótkookresowej realizowane są działania, których celem jest spowodowanie poprawy klimatu akustycznego w tych miejscach, gdzie przekroczenia dopuszczalnych wartości hałasu w środowisku są w chwili obecnej największe oraz tam, gdzie na oddziaływanie hałasu narażona jest największa liczba osób, tj. techniczne działania techniczne polegające głównie na stałej kontroli stanu nawierzchni kolejowej oraz na szlifowaniu szyn. Zabieg szlifowania szyn (tzw. reprofilacji) polega na usuwaniu specjalnymi narzędziami określonej warstwy metalu, celem likwidacji lub zmniejszania płytkich wad powierzchniowych, dzięki czemu możliwe jest nadanie powierzchni tocznej szyn wymaganego przekroju poprzecznego i profilu podłużnego. Zmechanizowana obróbka szyn wpływa na poprawę komfortu jazdy oraz redukcję emisji hałasu i drgań.

Hałas lotniczy

W miejscowości Trzebicz Nowy zlokalizowane jest prywatne lądowisko, ale ze względu na niewielkie rozmiary i obsługę głównie lekkich i ultralekkich samolotów należy uznać, że obszar gminy Drezdenko znajduje się poza zasięgiem oddziaływania hałasu lotniczego.

Hałas przemysłowy

Hałas przemysłowy jest tworzony przez źródła znajdujące się na terenie zakładów przemysłowych i usługowych. Ma charakter lokalny i jego zasięg jest ograniczony do najbliższego otoczenia obiektu. Problem nadmiernej emisji tego rodzaju hałasu do środowiska w bardzo dużym stopniu związany jest z niewłaściwie prowadzoną przez władze lokalne polityką zagospodarowania przestrzennego. W dalszym ciągu występują przypadki sytuowania w jednorodzinnej zabudowie mieszkaniowej np. zakładów ślusarskich, stolarskich, lakierniczych itp., będących w okresie eksploatacji powodem licznych problemów, zwłaszcza w aspekcie ochrony przed hałasem. Na terenie gminy Drezdenko funkcjonują podmioty gospodarcze, dla których wydano decyzje o dopuszczalnym poziomie hałasu i które mogą

podlegać kontroli prowadzonej przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Zielonej Górze:

- PGNiG oddział w Zielonej Górze - Ośrodek Centralny LMG, obręb Grotów, gm. Drezdenko – instalacja do rafinacji ropy naftowej i gazu oraz spalania paliw o mocy nominalnej ponad 50MW,
- "HOLDING-ZREMB GORZÓW" S.A. Oddział Ocynkownia Drezdenko.

4.2.4. Elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące

Na obszarze gminy Drezdenko główne źródło promieniowania elektromagnetycznego stanowią: główny punkt zasilania 110/15 kV GPZ Drezdenko, trzy napowietrzne linie elektroenergetyczna wysokiego napięcia WN-110 kV: Strzelce – Drezdenko, Drezdenko – Drawski Młyn i Dobiegniew – Drawski Młyn, napowietrzne i kablowe linie elektroenergetyczne średniego napięcia SN-15 kV i niskiego napięcia 0,4 kV, słupowe i kubaturowe stacje transformatorowe oraz 10 stacji bazowych telefonii komórkowej, zlokalizowanych w Drezdenku, Trzebiczu, Gościmiu, Rąpiniu, Tuczepach i Drawinach.
Dopuszczalne poziomy promieniowania elektromagnetycznego, w odniesieniu do terenów i obiektów przebywania ludzi, określone poprzez graniczne wartości wielkości fizycznych, reguluje rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. z 2019 r. poz. 2448), które ustala 10 kV/m jako wartość graniczną pola elektrycznego 50 Hz, dopuszczalną w środowisku, w miejscach dostępnych dla ludzi. Sprawdzenie dotrzymania standardów jakości środowiska w otoczeniu urządzeń emitujących pola elektromagnetyczne następuje poprzez wykonanie pomiarów poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku. Monitoring pól elektromagnetycznych w środowisku prowadzony jest przez Inspekcję Ochrony Środowiska w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska w sposób ujednolicony dla całego kraju. W roku 2021 pomiary poziomów PEM prowadzono w punkcie zlokalizowanym przy Alei Piastów w Drezdenku. Zmierzony poziom składowej elektrycznej pola wyniósł 0,7 V/m, zatem nie występowało przekroczenie poziomów dopuszczalnych.

4.2.5. Gospodarka odpadami

W granicach opracowania obowiązuje Regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Drezdenko, zatwierdzony uchwałą Nr XXVIII/143/2020 Rady Miejskiej w Drezdenku z dnia 21 kwietnia 2020 r., ze zmianami.
Na terenie gminy, przy ul. Towarowej w Drezdenku, prowadzony jest Punkt Selektywnego Zbierania Odpadów Komunalnych (PSZOK).
Odpady niesegregowane (zmieszane) przekazywane są do instalacji komunalnych położonych w miejscowościach:

- Mnichy 100, 64-421 Kamionna (gm. Międzychód), którą zarządza „Zakład Utylizacji Odpadów Clean City” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością,
- Gorzów Wielkopolski, ul. Małyszyńska 180, którą zarządza INNEKO Sp. z o.o.,
- Dalsze 36, 76-300 Myślibórz, którą zarządza Eko-Myśl Sp. z o.o.

Na terenie gminy funkcjonuje składowisko odpadów komunalnych w Klesnie, należące do Przedsiębiorstwa Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Spółka z o.o. w Drezdenku. Składowisko w Klesnie jest składowiskiem podpoziomowo - nadpoziomowym podzielonym na poszczególne kwatery o łącznej powierzchni 2,61 ha. Określono typ składowiska jako – składowisko odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne. Jest ono ogrodzone, oznakowane, wyposażone w sprzęt techniczny. Na terenie składowiska zlokalizowane są następujące obiekty: budynek socjalno-techniczny, wiata magazynowa oraz dwa zbiorniki bezodpływowe na odcieki i ścieki bytowo-gospodarcze. Naturalne i sztuczne zabezpieczenia chronią przed przedostaniem się lub wpływem odcieków do wód podziemnych. Do kontroli jakości tych wód służą piezometry i studnie u okolicznych mieszkańców. Zgodnie z wymogami ustawy prowadzony jest monitoring składowiska.

5. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU

Ochrona środowiska związana jest z różnymi rodzajami ludzkiej aktywności i skupia się na takich zagadnieniach jak zanieczyszczenie powietrza, wód i gleb, gospodarce odpadami oraz takich zjawiskach jak utrata różnorodności biologicznej, wprowadzanie gatunków inwazyjnych czy genetycznie modyfikowanych.
Do istniejących problemów ochrony środowiska istotnych z punktu widzenia projektu planu należą:

- wzrost emisji zanieczyszczeń powietrza (emisje z systemów grzewczych, z ciągów komunikacyjnych), a w konsekwencji przekroczenie wymaganych prawem norm jakości powietrza atmosferycznego, wymagające prowadzenia działań na rzecz utrzymania jakości lub poprawy warunków aerosanitarnych,
- wzrost udziału powierzchni utwardzonych, zmiana warunków odpływu wód opadowych,
- osiągnięcie celów środowiskowych określonych dla JCW, w granicach których znajduje się przedmiotowy obszar,
- konieczność ochrony jakości wód podziemnych, z uwagi na położenie obszaru w zasięgu występowania GZWP,
- degradacja powierzchni ziemi spowodowana rolniczym użytkowaniem,
- ochrona klimatu akustycznego na terenach podlegających ochronie akustycznej,
- eliminacja lub ograniczanie istniejących i potencjalnych zagrożeń obszarów i obiektów objętych formami ochrony przyrody.

6. ANALIZA I OCENA POTENCJALNYCH ZMIAN STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

W przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu zmiany stanu środowiska będą następować w związku z realizacją obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz decyzji o warunkach zabudowy. Znaczna część terenu gminy objęta jest miejscowymi planami, zatem omawiany obszar ulega już przekształceniom zgodnie z zasadami określonymi w tych dokumentach, bądź podlega ochronie dzięki planom miejscowym tzw. „ochronnym”, uchwalonym w celu ustalenia zakazu zabudowy na terenach rolnych i leśnych. Można zatem stwierdzić, że opracowanie projektu planu jest etapem przejściowym do osiągnięcia celu, jakim jest, między innymi, aktywna ochrona środowiska. Skuteczna ochrona lokalnych komponentów środowiska przyrodniczego, tj. lokalnych ciągów ekologicznych, cieków wodnych, lasów, zieleni przydrożnej, śródpolnej, przywodnej, w odróżnieniu od ponadlokalnych inwestycji celu publicznego, wymaga uwzględnienia i zabezpieczenia w aktach prawa miejscowego.
W wyniku realizacji ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego wystąpić mogą przede wszystkim przekształcenia powierzchni ziemi i krajobrazu, w związku z posadowieniem budynków i obiektów im towarzyszących. Zmianie mogą ulec również warunki odpływu wód opadowych spowodowane utwardzeniem terenu. W związku z funkcjonowaniem zabudowy występować będzie emisja zanieczyszczeń do powietrza pochodząca ze spalania paliw wykorzystywanych do ogrzewania budynków, emisja spalin z samochodów użytkowników terenu, jak również emisja hałasu komunikacyjnego. Z kolei zachowanie istniejących terenów lasu, zieleni i wód powierzchniowych będzie pozytywnie oddziaływać na krajobraz, powietrze oraz klimat.
Celem opracowania planu ogólnego jest zapewnienie ciągłości prowadzenia polityki przestrzennej i zrównoważonego rozwoju gminy Drezdenko. Rozwój przestrzenny gminy należy dostosować do ciągle zmieniającej się sytuacji demograficznej i społecznej, która pociąga za sobą przemiany gospodarcze i ekonomiczne. Konsekwencją tych zmian jest rosnące zapotrzebowanie na nowe tereny inwestycyjne, zwłaszcza mieszkaniowe oraz związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Biorąc pod uwagę tendencje dotyczące

procesów inwestycyjnych, ich skali, tempa i rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych, konieczne jest zdefiniowanie polityki przestrzennej gminy, która będzie miała bezpośrednie przełożenie na zapisy prawa miejscowego i będzie prowadziła do harmonijnego rozwoju zabudowy, w celu uniknięcia tworzenia mozaiki funkcjonalnej (sąsiedztwo funkcji wzajemnie kolizyjnych, np. mieszkaniowych z przemysłowymi) oraz kreowania nowych struktur przestrzennych bez jednoznacznie sprecyzowanych priorytetów w zakresie ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego gminy.

7. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA PROJEKTU PLANU

Do dokumentów rangi międzynarodowej ujmujących cele ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektu planu należą ratyfikowane przez Polskę konwencje międzynarodowe:

- Konwencja Genewska (1979) w sprawie transgranicznego zanieczyszczania powietrza na dalekie odległości mająca na celu ochronę człowieka i jego środowiska przed zanieczyszczeniem powietrza oraz dążenie do ograniczenia i stopniowego zmniejszania i zapobiegania zanieczyszczeniom powietrza, łącznie z transgranicznym zanieczyszczaniem powietrza na dalekie odległości,
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (1992), której głównym celem jest zapobieganie dalszym zmianom klimatu globalnego, ze szczególnym uwzględnieniem długoterminowego jego ocieplania na skutek wzrostu stężenia gazów cieplarnianych w atmosferze oraz Protokół z Kioto (1998) stanowiący uzupełnienie Konwencji klimatycznej,
- Konwencja o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, sporządzona w Aarhus dnia 25 czerwca 1998 r. (Dz. U. z 2003 r. Nr 78 poz. 706), której podstawowym celem jest ochrona prawa każdej osoby do życia w środowisku odpowiednim dla jej zdrowia. Dla osiągnięcia celu w Konwencji określono działania w trzech obszarach dotyczących: zapewnienia społeczeństwu przez władze publiczne dostępu do informacji dotyczących środowiska, ułatwienia udziału społeczeństwa w podejmowaniu decyzji mających wpływ na środowisko, rozszerzenia warunków dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska,
- Europejska Konwencja Krajobrazowa sporządzona we Florencji w 2000 roku ma na celu ochronę różnorodności krajobrazów europejskich, zarówno naturalnych, jak i kulturowych, a także racjonalne zagospodarowanie i planowanie krajobrazu,
- Europejska Konwencja o ochronie dziedzictwa archeologicznego sporządzona w La Valetta dnia 16 stycznia 1992 r., zwana Konwencją Maltańską, której celem jest ochrona dziedzictwa archeologicznego jako źródła zbiorowej pamięci europejskiej i jako instrumentu dla badań historycznych i naukowych.

Akcesja Polski do Unii Europejskiej nałożyła na Polskę nowe obowiązki, wynikające z konieczności dostosowania prawa polskiego do regulacji unijnych. Ochrona środowiska wraz z Traktatem z Maastricht (1991) włączona została przez Wspólnoty Europejskie do spisu ich stałych zadań, dla których określono cele działań zapobiegawczych i regulujących. Obecnie prawo Unii Europejskiej regulujące ochronę środowiska liczy sobie kilkaset aktów prawnych, obejmujących dyrektywy, rozporządzenia, decyzje i zalecenia. Do priorytetów Unii Europejskiej w dziedzinie ochrony środowiska zaliczyć należy m.in. przeciwdziałanie zmianom klimatu, ochronę różnorodności biologicznej, ograniczenie wpływu zanieczyszczenia na zdrowie, a także lepsze wykorzystanie zasobów naturalnych.

Do dokumentów ustanowionych na szczeblu wspólnotowym, formułujących cele ochrony środowiska, istotne z punktu widzenia omawianego projektu planu, zaliczyć można:

- Dyrektywę 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko, której celem jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska i przyczynienie się do uwzględniania aspektów środowiskowych w przygotowaniu i przyjmowaniu planów i programów w celu wspierania stałego rozwoju, poprzez zapewnienie, że zgodnie z niniejszą dyrektywą dokonywana jest ocena wpływu na środowisko niektórych planów i programów, które potencjalnie mogą powodować znaczący wpływ na środowisko,
- Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, której celem jest ustalenie ram dla ochrony śródlądowych wód powierzchniowych, wód przejściowych, wód przybrzeżnych oraz wód podziemnych,
- Dyrektywa 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu, która ustanawia szczególne środki, określone w art. 17 ust. 1 i 2 dyrektywy 2000/60/WE, w celu zapobiegania i ochrony przed zanieczyszczeniem wód podziemnych,
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszego powietrza dla Europy, która ma na celu m.in. utrzymanie jakości powietrza, tam gdzie jest ona dobra, oraz jej poprawę w pozostałych przypadkach.

Cele ustanowione na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym zostały przeniesione do krajowych i lokalnych dokumentów i na ich podstawie są realizowane. Zgodnie z art. 14 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, polityka ochrony środowiska jest prowadzona na podstawie strategii rozwoju, programów i dokumentów programowych, o których mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju. Polityka ochrony środowiska jest prowadzona również za pomocą wojewódzkich, powiatowych i gminnych programów ochrony środowiska.
Istotne z punktu widzenia opracowywanego dokumentu są takie opracowania jak: Polityka ekologiczna państwa 2030 – strategia rozwoju w obszarze środowiska i gospodarki wodnej, Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, Aktualizacja programu ochrony powietrza dla strefy lubuskiej wraz z planem działań krótkoterminowych oraz Program ochrony środowiska dla Gminy Drezdenko na lata 2023-2027 z perspektywą do roku 2031.

<u>Polityka ekologiczna państwa 2030 – strategia rozwoju w obszarze środowiska i gospodarki wodnej (PEP2030)</u>
W systemie dokumentów strategicznych PEP2030 stanowi doprecyzowanie i operacjonalizację zapisów Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju. W związku z powyższym, cel główny PEP2030, tj. Rozwój potencjału środowiska na rzecz obywateli i przedsiębiorców, został przeniesiony wprost ze Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.). Cele szczegółowe PEP2030 zostały określone w odpowiedzi na zidentyfikowane w diagnozie najważniejsze trendy w obszarze środowiska, w sposób umożliwiający zharmonizowanie kwestii związanych z ochroną środowiska z potrzebami gospodarczymi i społecznymi. Kierunki interwencji obejmują wszystkie obszary tematyczne polityki ochrony środowiska. Stanowią wiązki działań i projektów strategicznych przyczyniających się do realizacji celów szczegółowych PEP2030:
1. Środowisko i zdrowie. Poprawa jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego:
   - Zrównoważone gospodarowanie wodami, w tym zapewnienie dostępu do czystej wody dla społeczeństwa i gospodarki oraz osiągnięcie dobrego stanu wód;
   - Likwidacja źródeł emisji zanieczyszczeń do powietrza lub istotne zmniejszenie ich oddziaływania;
   - Ochrona powierzchni ziemi, w tym gleb;

- Przeciwdziałanie zagrożeniom środowiska oraz zapewnienie bezpieczeństwa biologicznego, jądrowego i ochrony radiologicznej.

2. Środowisko i gospodarka. Zrównoważone gospodarowanie zasobami środowiska:
   - Zarządzanie zasobami dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego, w tym ochrona i poprawa stanu różnorodności biologicznej i krajobrazu;
   - Wspieranie wielofunkcyjnej i trwale zrównoważonej gospodarki leśnej;
   - Gospodarka odpadami w kierunku gospodarki o obiegu zamkniętym;
   - Zarządzanie zasobami geologicznymi poprzez opracowanie i wdrożenie polityki surowcowej państwa;
   - Wspieranie wdrażania ekoinnowacji oraz upowszechnianie najlepszych dostępnych technik BAT.
3. Środowisko i klimat. Łagodzenie zmian klimatu i adaptacja do nich oraz zarządzanie ryzykiem klęsk żywiołowych:
   - Przeciwdziałanie zmianom klimatu;
   - Adaptacja do zmian klimatu i zarządzanie ryzykiem klęsk żywiołowych.

W odniesieniu do wyżej wymienionych celów PEP2030 w projekcie planu wyznaczono strefy planistyczne dedykowane zabudowie, które skupiają się głównie na istniejącej zabudowie poszczególnych miejscowości, z uwzględnieniem dostępu do sieci wodociągowej i sieci kanalizacji sanitarnej. W celu ochrony walorów przyrodniczych wyznaczono strefy planistyczne SO, obejmujące obszary cenne przyrodniczo, lasy, wody płynące i stojące, doliny rzeczne, pełniące funkcje korytarzy ekologicznych, obszary szczególnego zagrożenia powodzią, bez możliwości lokalizacji zabudowy kubaturowej oraz elektrowni słonecznych.

Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry

Istotnym dokumentem na poziomie krajowym, dotyczącym ochrony wód jest Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, przyjęty rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r., w którym zapisano cele środowiskowe dla poszczególnych jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP) i podziemnych (JCWPd). W trakcie wyznaczania celów środowiskowych dla wód powierzchniowych na IV cykl planistyczny (2022–2027) bazowano na procedurze przyjętej w cyklu poprzednim 2016–2021 (aPGW). Analogicznie, cele środowiskowe ustalono w odniesieniu do wymagań dla stanu lub potencjału ekologicznego oraz stanu chemicznego. Podczas oceny stanu wód i wyznaczania celów środowiskowych wykorzystano najnowsze dane i opracowania, w tym nowe metodyki określania stanu elementów biologicznych i hydromorfologicznych, aktualizację wyznaczania SZCW i SCW, oraz zweryfikowaną typologię wód.

Zgodnie z Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry obszar gminy Drezdenko zlokalizowany jest w granicach JCWP rzecznych: Mierzęcka Struga do jez. Wielgie (RW6000181888893), Miała (RW600011188929), Noteć od Drawy do Rudawy (RW600012188931), Drawa od Mierzęckiej Strugi do ujścia (RW600016188899), Noteć od Rudawy do ujścia (RW600012188977), Kanał Goszczanowski (RW6000151889741), Otok (RW600015188989), Stara Noteć (RW6000151889789), Gościmka (RW600010188969), Warta od Kamionki do Obry, (RW600012187799), Lubiatka, (RW600010188949), Pokrętna (RW6000091888949), Mierzęcka Struga od jez. Wielgie do ujścia, (RW60001118888999) oraz JCWP jeziornych: Lubiatówko (LW10875), Łąkie (LW10877), Rąpino (LW10869), Łubiewo (LW10851), Solecko (LW10876), Gostomie (LW10878), Lubowo (LW10867). Osiągnięcie celów środowiskowych, określonych w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, jest zagrożone dla wszystkich przedmiotowych JCWP rzecznych oraz czterech JCWP jeziornych. W Planie gospodarowania wodami zawarto informacje o zastosowanych odstępstwach czasowych, polegających na odroczeniu terminu osiągnięcia celów środowiskowych dla JCWP.

Podstawowym celem środowiskowym dla JCWPd jest utrzymanie lub osiągnięcie dobrego stanu, definiowanego w art. 2 Ramowej Dyrektywy Wodnej jako stan osiągnięty przez część wód podziemnych, jeżeli zarówno jej stan ilościowy, jak i chemiczny jest określony jako co

najmniej „dobry”. Ogólny stan JCWPd określany jest zatem na podstawie oceny stanu ilościowego oraz oceny stanu chemicznego JCWPd, przy czym o ogólnej ocenie stanu decyduje gorszy wynik.
Obszar gminy położony jest w zasięgu 3 jednolitych części wód podziemnych (JCWPd): nr 25 (GW600025), nr 34 (GW600034) i nr 41 (GW600041). Zgodnie z Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, celem środowiskowym dla JCWPd nr 25, nr 34 i nr 41 w zakresie stanu chemicznego jest dobry stan chemiczny, a w zakresie stanu ilościowego – dobry stan ilościowy. Osiągnięcie ww. celów środowiskowych dla przedmiotowych JCWPd nie jest zagrożone.

Ustalenia projektu planu zapewniają rozwój struktur osadniczych w sposób efektywny, poprzez wyznaczenie stref planistycznych dla zabudowy kubaturowej w poszczególnych miejscowościach, adekwatnie do obowiązujących aktów planowania przestrzennego oraz istniejącego zagospodarowania, z uwzględnieniem dostępu do sieci wodociągowej i sieci kanalizacji sanitarnej. Ponadto zachowuje się istniejące wody powierzchniowe, poprzez wyznaczenie stref planistycznych SO. Mając na uwadze powyższe zakłada się, że wprowadzone w projekcie planu ustalenia nie przyczynią się do pogorszenia jakości wód na omawianym terenie i nie spowodują nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”.

Aktualizacja programu ochrony powietrza dla strefy lubuskiej wraz z planem działań krótkoterminowych
Projekt planu uwzględnia działania naprawcze zawarte w Aktualizacji programu ochrony powietrza dla strefy lubuskiej wraz z planem działań krótkoterminowych, przyjętej Uchwałą Nr LVII/885/23 Sejmiku Województwa Lubuskiego z dnia 9 października 2023 r. (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego, poz. 2536). Do działań naprawczych zawartych w „Programie” należą:

1. Obniżenie emisji z indywidualnych systemów grzewczych w wyniku eliminacji niskosprawnych urządzeń na paliwa stałe – poprzez:
   1) działania termomodernizacyjne,
   2) zastąpienie niskosprawnych urządzeń grzewczych podłączeniem do sieci ciepłowniczej tam, gdzie to jest technicznie i ekonomicznie uzasadnione,
   3) wymianę niskosprawnych urządzeń grzewczych na urządzenia spełniające aktualnie obowiązujące wymogi prawne.
2. Działania promocyjne i edukacyjne (ulotki, imprezy, akcje szkolne, audycje, konferencje) oraz informacyjne i szkoleniowe – poprzez:
   1) prowadzenie akcji edukacyjnych uświadamiających mieszkańcom zagrożenia dla zdrowia, jakie niesie ze sobą zanieczyszczenie powietrza;
   2) prowadzenie akcji edukacyjnych uświadamiających mieszkańcom wpływ spalania paliw niskiej jakości oraz odpadów na jakość powietrza;
   3) informowanie mieszkańców o zakazach związanych z postępowaniem z odpadami, a także w związku z wejściem w życie od 1 stycznia 2027 r. tzw. „uchwały antysmogowej”.
3. Prowadzenie kontroli przestrzegania przepisów ograniczających używanie paliw lub urządzeń do celów grzewczych oraz zakazu spalania odpadów – poprzez:
   1) przestrzeganie zakazu spalania odpadów w kotłach i piecach;
   2) przestrzeganie zakazu spalania odpadów zielonych, a także przestrzegania zakazu wypalania traw i łąk.

Odnosząc się do ww. działań naprawczych, w projekcie planu wyznaczono strefy planistyczne dla zabudowy kubaturowej zachowując koncentrację funkcji mieszkaniowych o większej intensywności oraz usług lokalnych i ponadlokalnych w poszczególnych miejscowościach gminy, jak również wyznaczono strefy planistyczne SO, obejmujące obszary cenne przyrodniczo, lasy, wody płynące i stojące, doliny rzeczne, pełniące funkcje korytarzy ekologicznych oraz obszary szczególnego zagrożenia powodzią, bez możliwości lokalizacji zabudowy kubaturowej oraz elektrowni słonecznych. Realizacja powyższych zapisów projektu planu przyczyni się do

zachowania ciągłości korytarzy ekologicznych oraz rozwoju zabudowy, umożliwiając jej przewietrzanie względem głównych kierunków panujących wiatrów.

Program ochrony środowiska dla Gminy Drezdenko na lata 2023-2027 z perspektywą do roku 2031

W ramach opracowania Programu wyznaczono zadania w poszczególnych obszarach interwencji, po wykonaniu których ma nastąpić poprawa stanu i jakości danego elementu środowiska, bądź będzie utrzymywany dobry stan, o ile aktualnie taki został zdiagnozowany. W ramach tych wytycznych zaplanowano konkretne zadania ekologiczne, czyli przedsięwzięcia, bądź czynności organizacyjno-administracyjne, prowadzące do realizacji wyznaczonych celów ekologicznych i kierunków interwencji. Poprzez realizację tych działań ekologicznych można będzie osiągnąć wymierną poprawę środowiska przyrodniczego w wyznaczonych obszarach interwencji, mierzoną za pomocą wskaźników środowiskowych (mierników realizacji). Cele i kierunki interwencji są pochodną zdiagnozowanych na obszarze Gminy zagrożeń i problemów w poszczególnych obszarach interwencji – analizy SWOT oraz kierunków działań zaproponowanych w każdym obszarze interwencji:

Obszar interwencji: Ochrona klimatu i jakości powietrza
Cel: Ochrona klimatu i jakości powietrza
Kierunki interwencji:

- zmniejszanie emisji zanieczyszczeń ze źródeł punktowych i rozproszonych źródeł komunalno-bytowych
- zmniejszanie emisji zanieczyszczeń ze źródeł liniowych

Obszar interwencji: Zagrożenia hałasem
Cel: Ochrona mieszkańców przed hałasem
Kierunki interwencji:

- ograniczanie hałasu komunikacyjnego
- ograniczanie hałasu przemysłowego

Obszar interwencji: Pola elektromagnetyczne
Cel: utrzymanie poziomów pól elektromagnetycznych poniżej poziomów dopuszczalnych
Kierunki interwencji:

- stała kontrola poziomu pól elektromagnetycznych
- dostosowanie infrastruktury elektroenergetycznej do wyzwań związanych z rozwojem OZE

Obszar interwencji: Gospodarowanie wodami
Cel: Racjonalne korzystanie z zasobów wodnych, ochrona przed skutkami zjawisk ekstremalnych (susze, powodzie)
Kierunek interwencji: przeciwdziałanie skutkom suszy oraz zapewnienie ochrony przeciwpowodziowej

Obszar interwencji: Gospodarka wodno-ściekowa
Cel: Uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej
Kierunki interwencji:

- rozwój infrastruktury wodociągowej i kanalizacyjnej
- zmniejszanie liczby zbiorników bezodpływowych

Obszar interwencji: Zasoby geologiczne
Cel: Racjonalne i efektywne gospodarowanie zasobami kopalin ze złóż
Kierunek interwencji: ograniczenie presji związanej z wydobyciem kopalin

Obszar interwencji: Gleby
Cel: Ochrona powierzchni ziemi i gleb
Kierunek interwencji: zapobieganie degradacji gleb i powierzchni ziemi

Obszar interwencji: Gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów
Cel: Zbilansowany system gospodarowania odpadami
Kierunek interwencji: zapewnienie właściwej obsługi mieszkańców w zakresie odbioru i utylizacji odpadów

Obszar interwencji: Zasoby przyrodnicze
Cel: Rozwój zasobów przyrodniczych
Kierunki interwencji:
- rozwój, utrzymanie terenów zielonych i rekreacyjnych
- ochrona i rozwój terenów leśnych
- ochrona i rozwój terenów leśnych

Obszar interwencji: Poważne awarie
Cel: Utrzymanie stanu braku zagrożenia dla środowiska i mieszkańców ze strony poważnych awarii
Kierunek interwencji: prowadzenie działań prewencyjnych w kierunku przeciwdziałania poważnym awariom

Obszar interwencji: Obejmujący wszystkie obszary interwencji
Cel: Wzrost wiedzy o stanie środowiska w gminie Drezdenko
Kierunek interwencji: monitoring środowiska w Drezdenko

Obszar interwencji: Obejmujący wszystkie obszary interwencji
Cel: Wzrost świadomości ekologicznej mieszkańców
Kierunek interwencji: edukacja ekologiczna mieszkańców gminy Drezdenko

W odniesieniu do wyżej wymienionych celów Programu Ochrony Środowiska, w projekcie planu wyznaczono strefy planistyczne dla zabudowy kubaturowej zachowując koncentrację funkcji mieszkaniowych o większej intensywności oraz usług lokalnych i ponadlokalnych w poszczególnych miejscowościach. Ochrona walorów przyrodniczych gminy będzie realizowana poprzez wyznaczenie stref planistycznych SO, obejmujących obszary cenne przyrodniczo, lasy, wody płynące i stojące, doliny rzeczne, pełniące funkcje korytarzy ekologicznych, obszary szczególnego zagrożenia powodzią.

Biorąc pod uwagę powyższe należy stwierdzić, że wprowadzone w projekcie planu ustalenia są zgodne z celami polityki krajowej, regionalnej i lokalnej w zakresie ochrony obszarów cennych przyrodniczo, ochrony krajobrazu, ochrony powietrza oraz ochrony i kształtowania zasobów wodnych. Wdrożenie ustaleń projektu planu umożliwi realizację celów polityki przestrzennej, określonej w ww. dokumentach strategicznych.

8. PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIA USTALEŃ PROJEKTU PLANU NA ŚRODOWISKO PRZYRODNICZE

8.1. Przewidywane znaczące oddziaływanie na formy ochrony przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru

Na terenie gminy Drezdenko występują następujące formy ochrony przyrody:
- 6 rezerwatów przyrody: „Czaplenice”, „Łabędziniec”, „Czaplisko”, „Jezioro Łubówko”, „Lubiatowskie Uroczyska”, „Goszczanowskie Źródliska im. prof. Ludwika Lipnickiego”,
- 3 obszary chronionego krajobrazu: Dolina Warty i Dolnej Noteci, Pojezierze Puszczy Noteckiej, Puszcza Drawska,
- 6 obszarów Natura 2000: Jeziora Gościmskie PLH080036, Bory Chrobotkowe Puszczy Noteckiej PLH080032, Uroczyska Puszczy Drawskiej PLH320046, Lasy Puszczy nad Drawą PLB320016, Dolina Dolnej Noteci PLB080002, Puszcza Notecka PLB300015,
- 42 pomniki przyrody,

- 21 użytków ekologicznych: Jelenie Bagna, Bagienko, odyniec, Nad Lubiatką, Koło, Nieużytek, Nad Jeziorem Pierska, Bagna W Obrębie Pierska, Bagienka, Owalne Bagno, Jezioro Kosinek, Trzynastka, Szesnastka, Przy Gruntach, Łąki, Bagno, Długie Bagno, Odyniec I, Wąskie Łąki, Podmokłe Łąki, Ramiona,
- zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Drezdeneckie Uroczyska".

Rezerwaty przyrody

Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody w rezerwatach przyrody zabrania się: budowy lub przebudowy obiektów budowlanych i urządzeń technicznych, z wyjątkiem obiektów i urządzeń służących celom rezerwatu przyrody; chwytania lub zabijania dziko występujących zwierząt, zbierania lub niszczenia jaj, postaci młodocianych i form rozwojowych zwierząt, umyślnego płoszenia zwierząt kręgowych, zbierania poroży, niszczenia nor, gniazd, legowisk i innych schronień zwierząt oraz ich miejsc rozrodu; polowania, z wyjątkiem obszarów wyznaczonych w planie ochrony lub zadaniach ochronnych ustanowionych dla rezerwatu przyrody; pozyskiwania, niszczenia lub umyślnego uszkadzania roślin oraz grzybów; użytkowania, niszczenia, umyślnego uszkadzania, zanieczyszczania i dokonywania zmian obiektów przyrodniczych, obszarów oraz zasobów, tworów i składników przyrody; zmiany stosunków wodnych, regulacji rzek i potoków, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody; pozyskiwania skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, minerałów i bursztynu; niszczenia gleby lub zmiany przeznaczenia i użytkowania gruntów; palenia ognisk i wyrobów tytoniowych oraz używania źródeł światła o otwartym płomieniu, z wyjątkiem miejsc wyznaczonych przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska; prowadzenia działalności wytwórczej, handlowej i rolniczej, z wyjątkiem miejsc wyznaczonych w planie ochrony; stosowania chemicznych i biologicznych środków ochrony roślin i nawozów; zbioru dziko występujących roślin i grzybów oraz ich części, z wyjątkiem miejsc wyznaczonych przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska; połowu ryb i innych organizmów wodnych, z wyjątkiem miejsc wyznaczonych w planie ochrony lub zadaniach ochronnych; ruchu pieszego, rowerowego, narciarskiego i jazdy konnej wierzchem, z wyjątkiem szlaków i tras narciarskich wyznaczonych przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska; wprowadzania psów na obszary objęte ochroną ścisłą i czynną, z wyjątkiem miejsc wyznaczonych w planie ochrony, psów pasterskich wprowadzanych na obszary objęte ochroną czynną, na których plan ochrony albo zadania ochronne dopuszczają wypas oraz psów asystujących w rozumieniu art. 2 pkt 11 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1172, 1495, 1696 i 1818); wspinaczki, eksploatacji jaskiń lub zbiorników wodnych, z wyjątkiem miejsc wyznaczonych przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska; ruchu pojazdów poza drogami publicznymi (…) wskazanymi w rezerwacie przyrody – przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska; umieszczania tablic, napisów, ogłoszeń reklamowych i innych znaków niezwiązanych z ochroną przyrody, udostępnianiem rezerwatu przyrody, edukacją ekologiczną, z wyjątkiem znaków drogowych i innych znaków związanych z ochroną bezpieczeństwa i porządku powszechnego; zakłócania ciszy; używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego, uprawiania sportów wodnych i motorowych, pływania i żeglowania, z wyjątkiem akwenów lub szlaków wyznaczonych przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska; wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu; biwakowania, z wyjątkiem miejsc wyznaczonych przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska; prowadzenia badań naukowych bez zgody regionalnego dyrektora ochrony środowiska; wprowadzania gatunków roślin, zwierząt i grzybów, bez zgody ministra właściwego do spraw środowiska; wprowadzania organizmów genetycznie zmodyfikowanych; organizacji imprez rekreacyjno-sportowych w rezerwacie przyrody bez zgody regionalnego dyrektora ochrony środowiska.

Rezerwat przyrody „Czaplenice" został utworzony na mocy zarządzenia Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 14 września 1959 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (M. P. z 1959 r. Nr 83, poz. 439). Obecnie obowiązującym aktem prawnym jest zarządzenie Nr 48/2011 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie rezerwatu przyrody "Czaplenice" (Dz. Urz. z 2011 r. Nr 81, poz. 1580).

Celem ochrony rezerwatowej jest półwysep z fragmentem lasu sosnowego w wieku 140-170 l z kolonią czapli siwej, z domieszką buka oraz płatami brzozy i olszy. Dla rezerwatu nie ustanowiono planu ochrony.
Rezerwat przyrody „Łabędziniec" został utworzony na mocy zarządzenia Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 14 września 1959 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (M.P. z 1959 r. Nr 87, poz. 463). Obecnie obowiązującym aktem prawnym jest zarządzenie Nr 17/2013 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 20 maja 2013 r. w sprawie rezerwatu przyrody "Łabędziniec" (Dz. Urz. z 2013 r. poz. 1532). Celem ochrony rezerwatowej jest pięć wysp o powierzchni od 0,05 do 2,17 ha na jeziorze Solecko, z bogatą fauną, szczególnie ptactwa wodno-błotnego. Ponadto ochroną objęto pojedynczo sosny – 150 lat i dęby 300 letnie. Dla rezerwatu nie ustanowiono planu ochrony.
Rezerwat przyrody „Czaplisko" został utworzony na mocy zarządzenia Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 14 września 1959 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (M. P. z 1959 r. Nr 87, poz. 465). Obecnie obowiązującym aktem prawnym jest zarządzenie Nr 46/2011 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie rezerwatu przyrody "Czaplisko" (Dz. Urz. z 2011 r. Nr 81, poz. 1578). Celem ochrony rezerwatowej jest starodrzew sosnowy rodzimego pochodzenia (160-190 lat) oraz dąb pomnikowy (około 100 lat). Dla rezerwatu nie ustanowiono planu ochrony.
Rezerwat przyrody „Jezioro Łubówko" został utworzony na mocy zarządzenia Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 8 lipca 1991 r. w sprawie uznania za rezerwaty przyrody (M.P. 1991 r. Nr 25 poz. 172). Obecnie obowiązującym aktem prawnym jest zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 22 listopada 2022 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Jezioro Łubówko" (Dz. Urz. z 2022 r. poz. 2328). Celem ochrony rezerwatowej jest ochrona oraz zachowanie unikalnego krajobrazu morenowego i buczyny o naturalnym charakterze. Dla rezerwatu nie ustanowiono planu ochrony.
Rezerwat przyrody „Lubiatowskie Uroczyska" został utworzony na mocy rozporządzenia Nr 6 Wojewody Lubuskiego z dnia 14 marca 2000 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Dz. Urz. z 2000 r. Nr 5, poz. 64). Obecnie obowiązującym aktem prawnym jest zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 7 grudnia 2023 roku w sprawie udostępnienia szlaku pieszego w rezerwacie przyrody "Lubiatowskie Uroczyska". Celem ochrony rezerwatowej są porośnięte lasami pola sandrowe nad jeziorem Lubiatowko z urozmaiconą rzeźbą terenu. Dla rezerwatu nie ustanowiono planu ochrony.
Rezerwat przyrody „Goszczanowskie Źródliska im. prof. Ludwika Lipnickiego" został utworzony na mocy zarządzenia Nr 17/2009 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. z dnia 1 września 2009 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Dz. Urz. z 2009 r. Nr 99, poz. 1325). Obecnie obowiązującym aktem prawnym jest zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 25 maja 2022 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Goszczanowskie Źródliska im. prof. Ludwika Lipnickiego" (Dz. Urz. z 2022 r. poz. 1135). Celem ochrony rezerwatowej jest zachowanie cennych siedlisk przyrodniczych – łęgu źródliskowego wyróżniającego się szczególnym bogactwem flory skupiającej rzadkie hydrofilne gatunki roślin kwiatowych oraz mszaków jak również lasu klonowo – lipowego stanowiącego zboczowy las wielogatunkowy i wielowarstwowy. Dla rezerwatu nie ustanowiono planu ochrony.
Zgodnie z ustaleniami projektu planu w granicach ww. rezerwatów przyrody wyznaczono wyłącznie strefy otwarte SO, bez żadnego profilu dodatkowego. Podstawowy profil funkcjonalny strefy planistycznej oznaczonej symbolem SO dopuszcza: teren rolnictwa z zakazem zabudowy, teren lasu, teren zieleni naturalnej, teren wód, teren komunikacji, teren ogrodów działkowych, teren infrastruktury technicznej. Mając na uwadze ogólny charakter projektu planu należy stwierdzić, że wprowadzenie stref planistycznych SO na obszarach rezerwatów przyrody nie przesądza na tym etapie o możliwości ich degradacji. Ustalenia dotyczące przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko będą mogły zostać sprecyzowane dopiero w planach miejscowych, gdyż tego rodzaju zapisy nie mogą zostać zapisane w planie ogólnym. Z uwagi na ustalenie udziału powierzchni biologicznie czynnej na poziomie 100%, w granicach rezerwatów nie będzie możliwości realizacji zabudowy

kubaturowej, zatem należy uznać, że ustalenia projektu planu nie wpłyną znacząco negatywnie na cele ich ochrony.

Obszary Chronionego Krajobrazu

Obszar Chronionego Krajobrazu Dolina Warty i Dolnej Noteci został ustanowiony rozporządzeniem Nr 14 Wojewody Lubuskiego z dnia 24 lipca 2003 r. w sprawie określenia obszarów chronionego krajobrazu na terenie województwa lubuskiego (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego z 2003 r. Nr 47, poz. 820). Czynna ochrona ekosystemów Obszaru, realizowana w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej i rybackiej, polega na zachowaniu różnorodności biologicznej siedlisk przyrodniczych dolin rzecznych Kotliny Gorzowskiej. Obowiązującym aktem prawnym dla przedmiotowego obszaru jest uchwała Nr XLII/625/18 Sejmiku Województwa Lubuskiego z dnia 26 lutego 2018 r. w sprawie obszaru chronionego krajobrazu o nazwie „Dolina Warty i Dolnej Noteci".

Obszar Chronionego Krajobrazu Pojezierze Puszczy Noteckiej został ustanowiony rozporządzeniem Nr 14 Wojewody Lubuskiego z dnia 24 lipca 2003 r. w sprawie określenia obszarów chronionego krajobrazu na terenie województwa lubuskiego (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego z 2003 r. Nr 47, poz. 820). Czynna ochrona ekosystemów Obszaru, realizowana w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej i rybackiej, polega na zachowaniu różnorodności biologicznej siedlisk Kotliny Gorzowskiej. Obowiązującym aktem prawnym dla przedmiotowego obszaru jest uchwała Nr I/32/19 Sejmiku Województwa Lubuskiego z dnia 11 lutego 2019 r. w sprawie obszaru chronionego krajobrazu o nazwie „Pojezierze Puszczy Noteckiej", zmieniona przez uchwałę Nr LI/589/22 Sejmiku Województwa Lubuskiego z dnia 4 kwietnia 2022 r.

Obszar Chronionego Krajobrazu Puszcza Drawska został wyznaczony rozporządzeniem Nr 14 Wojewody Lubuskiego z dnia 24 lipca 2003 r. w sprawie określenia obszarów chronionego krajobrazu na terenie województwa lubuskiego (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego z 2003 r. Nr 47, poz. 820). Czynna ochrona ekosystemów obszaru, realizowana w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej i rybackiej, polega na zachowaniu różnorodności biologicznej siedlisk przyrodniczych kompleksów leśnych Równiny Drawskiej. Obowiązującym aktem prawnym dla przedmiotowego obszaru jest uchwała Nr XXIX/454/17 Sejmiku Województwa Lubuskiego z dnia 10 kwietnia 2017 r. w sprawie obszaru chronionego krajobrazu o nazwie „Puszcza Drawska", zmieniona przez uchwałę Nr L/795/18 Sejmiku Województwa Lubuskiego z dnia 29 października 2018 r.

Zgodnie z ustaleniami projektu planu w granicach ww. obszarów chronionego krajobrazu wyznaczono głównie strefy otwarte SO, w których profil podstawowy dopuszcza teren rolnictwa z zakazem zabudowy, teren lasu, teren zieleni naturalnej, teren wód, teren komunikacji, teren ogrodów działkowych, teren infrastruktury technicznej. W żadnej strefie SO nie wyznaczono profilu dodatkowego. Wobec powyższego na tych terenach nie przewiduje się realizacji zabudowy kubaturowej. W zakresie jednostek osadniczych objętych granicą obszarów chronionego krajobrazu, wykonano czytelną delimitację stref planistycznych dedykowanych rozwojowi zabudowy do granic jednostek osadniczych, tj. głównie strefy wielofunkcyjne z zabudową zagrodową (SZ) i z zabudową mieszkaniową jednorodzinną (SJ), a z uwagi na walory krajobrazowe i turystyczne – również strefy zieleni i rekreacji (SN). Standardy urbanistyczne nie zostały określone, zgodnie z rozporządzeniami ustawodawcy. Wyjątek stanowią strefy planistyczne obejmujące rezerwaty przyrody, gdzie plan ogólny ustala minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej na poziomie 100%.

Mając na uwadze rodzaje stref planistycznych, wyznaczonych w projekcie planu w granicach obszarów chronionego krajobrazu, nie zakłada się wystąpienia znaczącego negatywnego oddziaływania na cele jego ochrony. Jednakże w związku z tym, że na etapie sporządzania planu ogólnego nie ma możliwości wprowadzenia zakazu realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko dla poszczególnych stref, ani ustalenia linii zabudowy, odpowiednie szczegółowe ustalenia w zakresie ochrony przyrody, powinny być uwzględnione na kolejnym etapie planistycznym, tj. sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Obszary Natura 2000

W stosunku do obszarów Natura 2000, zgodnie z art. 33 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody zabrania się, z zastrzeżeniem art. 34, podejmowania działań mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności: pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000 lub wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000, lub pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami.

Przedmiotem ochrony Specjalnego Obszaru Ochrony Jeziora Gościmskie PLH080036 jest 5 rodzajów siedlisk przyrodniczych: 3150 Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion, Potamion*, 7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzerio-Caricetea*), 9110 Kwaśne buczyny (*Luzulo-Fagetum*), 9190 Kwaśne dąbrowy (*Quercion robori-petraeae*), 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis, Populetum albae, Alnenion glutinoso-incanae*) i olsy źródliskowe, a także 6 gatunków zwierząt: bóbr europejski *Castor fiber*, koza *Cobitis taenia*, różanka *Rhodeus sericeus amarus*, wilk *Canis lupus*, wydra *Lutra lutra*, zatoczek łamliwy *Anisus vorticulus*. Dla przedmiotowego obszaru obowiązuje Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 28 września 2020 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Jeziora Gościmskie PLH080036.

Przedmiotem ochrony Specjalnego Obszaru Ochrony Bory Chrobotkowe Puszczy Noteckiej PLH080032 jest siedlisko przyrodnicze 91T0 Sosnowy bór chrobotkowy (*Cladonio-Pinetum* i chrobotkowa postać *Peucedano-Pinetum*) oraz wilk *Canis lupus*. Dla ww. obszaru obowiązuje Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 4 maja 2015 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Bory Chrobotkowe Puszczy Noteckiej PLH080032, zmienione Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 4 kwietnia 2016 r.

Przedmiotem ochrony Specjalnego Obszaru Ochrony Uroczyska Puszczy Drawskiej PLH320046 jest 20 rodzajów siedlisk przyrodniczych: 3140 Twardowodne oligo- i mezotroficzne zbiorniki z podwodnymi łąkami ramienic (*Charcteria spp.*), 3150 Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion, Potamion*, 3160 Naturalne, dystroficzne zbiorniki wodne, 3260 Nizinne i podgórskie rzeki ze zbiorowiskami włosieniczników (*Ranunculion fluitantis*), 6120 Ciepłolubne, śródlądowe murawy napiaskowe (*Koelerion glaucae*), 6410 Zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (*Molinion*), 6430 Ziołorośla górskie (*Adenostylion alliariae*) i ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*), 6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*), 7110 Torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą (żywe), 7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzerio-Caricetea*), 7210 Torfowiska nakredowe (*Cladietum marisci, Caricetum buxbaumii, Schoenetum nigricantis*), 7230 Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk, 9110 Kwaśne buczyny (*Luzulo-Fagetum*), 9130 Żyzne buczyny (*Dentario glandulosae Fagenion, Galio odorati-Fagenion*), 9160 Grąd subatlantycki (*Stellario-Carpinetum*), 9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Galio-Carpinetum, Tilio-Carpinetum*), 9190 Kwaśne dąbrowy (*Quercion robori-petraeae*), 91D0 Bory i lasy bagienne (*Vaccinio uliginosi Betuletum pubescentis, Vaccinio uliginosi Pinetum, Pino mugo-Sphagnetum, Sphagno girgensohnii-Piceetum*) i brzozowo-sosnowe bagienne lasy borealne, 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis, Populetum albae, Alnenion glutinoso-incanae*) i olsy źródliskowe, 91T0 Sosnowy bór chrobotkowy (*Cladonio-Pinetum* i chrobotkowa postać *Peucedano-Pinetum*), 3 gatunki roślin: elisma wodna *Luronium natans*, lipiennik *Loesela Liparis loeselii*, sierpowiec błyszczący *Drepanocladus* (*Hamatocaulis*) *vernicosus*, a także 23 gatunki zwierząt: bóbr europejski *Castor fiber*, czerwończyk nieparek *Lycaena dispar*, głowacz białopłetwy *Cottus gobio*, koza *Cobitis taenia*, kozioróg dębosz *Cerambyx cerdo*, kumak nizinny *Bombina bombina*, minóg strumieniowy *Lampetra planeri*, nocek duży *Myotis myotis*, pachnica dębowa *Osmoderma eremita*

(*Osmoderma barnabita*), piskorz *Misgurnus fossilis*, poczwarówka *Geyera Vertigo geyeri*, poczwarówka jajowata *Vertigo moulinsiana*, poczwarówka zwężona *Vertigo angustior*, różanka *Rhodeus sericeus* amarus, skójka gruboskorupowa *Unio crassus*, traszka grzebieniasta *Triturus cristatus* (*Triturus cristatus cristatus*), trzepla zielona *Ophiogomphus cecilia*, wilk *Canis lupus*, wydra *Lutra lutra*, zalotka większa *Leucorrhinia pectoralis*, zatoczek łamliwy *Anisus vorticulus*, łosoś atlantycki *Salmo salar*, żółw błotny *Emys orbicularis*. Dla przedmiotowego obszaru Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 23 listopada 2022 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Uroczyska Puszczy Drawskiej PLH320046.

Przedmiotem ochrony Obszaru Specjalnej Ochrony Natura 2000 Lasy Puszczy nad Drawą PLB320016 jest 31 gatunków ptaków: perkoz dwuczuby *Podiceps cristatus*, bąk *Botaurus stellaris*, bączek *Ixobrychus minutus*, czapla siwa *Ardea cinerea*, bocian czarny *Ciconia nigra*, łabędź niemy *Cygnus olor*, łabędź krzykliwy *Cygnus cygnus*, gęgawa *Anser anser*, gągoł *Bucephala clangula*, nurogęś *Mergus merganser*, trzmielojad *Pernis apivorus*, kania czarna *Milvus migrans*, kania ruda *Milvus milvus*, bielik *Haliaeetus albicilla*, błotniak stawowy *Circus aeruginosus*, orlik krzykliwy *Aquila pomarina*, rybołów *Pandion haliaetus*, kropiatka *Porzana porzana*, zielonka *Porzana parva*, żuraw *Grus grus*, słonka *Scolopax rusticola*, samotnik *Tringa ochropus*, rybitwa czarna *Chlidonias Niger*, siniak *Columba oenas*, puchacz *Bubo bubo*, sóweczka *Glaucidium passerinum*, włochatka *Aegolius funereus*, lelek *Caprimulgus europaeus*, zimorodek *Alcedo atthis*, dzięcioł czarny *Dryocopus martius*, muchołówka mała *Ficedula parva*. Dla ww. obszaru obowiązuje Zarządzenie Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 29 października 2021 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Lasy Puszczy nad Drawą PLB320016.

Przedmiotem ochrony Obszaru Specjalnej Ochrony Dolina Dolnej Noteci PLB080002 są 23 gatunki ptaków: czapla siwa Ardea cinerea, Bocian biały Ciconia ciconia, Łabędź niemy Cygnus olor, Łabędź krzykliwy Cygnus cygnus, Gęś zbożowa Anser fabalis, Gęś białoczelna Anser albifrons, Gęgawa Anser anser, Krakwa Anas strepera, Cyranka Anas querquedula, Płaskonos Anas clypeata, Kania czarna Milvus migrans, Kania ruda Milvus milvus, Wodnik Rallus aquaticus, Kropiatka Porzana porzana, Derkacz Crex crex, Żuraw Grus grus, Kszyk Gallinago gallinago, Rybitwa czarna Chlidonias niger, Rybitwa białoskrzydła Chlidonias leucopterus, podróżniczek Luscinia svecica, Świerszczak Locustella naevia, Jarzębatka Sylvia nisoria, Dziwonia Carpodacus erythrinus. Dla obszaru specjalnej ochrony ptaków Dolina Dolnej Noteci PLB080002 obowiązuje Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14 stycznia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Dolnej Noteci PLB080002.

Dla Obszaru Specjalnej Ochrony Puszcza Notecka PLB300015 obowiązuje Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim; Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z dnia 3 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Puszcza Notecka PLB300015.

Zgodnie z ustaleniami projektu planu w granicach ww. obszarów Natura 2000 wyznaczono głównie strefy otwarte SO, w których profil podstawowy dopuszcza teren rolnictwa z zakazem zabudowy, teren lasu, teren zieleni naturalnej, teren wód, teren komunikacji, teren ogrodów działkowych, teren infrastruktury technicznej. W żadnej strefie SO nie wyznaczono profilu dodatkowego. Standardy urbanistyczne nie zostały określone, zgodnie z rozporządzeniami ustawodawcy. Wyjątek stanowią strefy planistyczne obejmujące rezerwaty przyrody, gdzie plan ogólny ustala minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej na poziomie 100%. Wobec powyższego na tych terenach nie będzie możliwości realizacji zabudowy kubaturowej. W zakresie jednostek osadniczych objętych granicą obszarów Natura 2000, wykonano czytelną delimitację stref planistycznych dedykowanych rozwojowi zabudowy do granic jednostek osadniczych. Na terenach znajdujących się w granicach obszarów Natura 2000 w obrębach geodezyjnych: Goszczanowiec, Bagniewo, Gościm, Lubiatów, Górzyska, Klesno, Zagórze, Lubiewo, Drawiny, Przeborowo, Osów, Trzebicz, Trzebicz-Młyn, Zielątkowo, Goszczanówko, Kijów, Duraczewo, Goszczanowo, Rąpin, Marzenin i Karwin, wyznaczono strefy związane z zabudową – są to głównie strefy wielofunkcyjne z zabudową mieszkaniową jednorodzinną (SJ) i strefy wielofunkcyjne z zabudową zagrodową (SZ), obejmujące istniejącą

i ustaloną w planach miejscowych zabudowę. Z uwagi na walory krajobrazowe i turystyczne wyznaczone zostały również strefy zieleni i rekreacji (SN).
Mając na uwadze rodzaje stref planistycznych, wyznaczonych w projekcie planu w granicach obszarów Natura 2000, nie zakłada się wystąpienia znaczącego negatywnego oddziaływania na cele i przedmioty ochrony tych obszarów. W związku z tym, że rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 8 grudnia 2023 r. w sprawie projektu planu ogólnego gminy, dokumentowania prac planistycznych w zakresie tego planu oraz wydawania z niego wypisów i wyrysów, nie wskazuje stref planistycznych, w których ustalenia profilu podstawowego gwarantowałyby zachowanie terenu w niezmienionym stanie, a także z uwagi na brak możliwości wyboru funkcji terenów w ramach podstawowego profilu funkcjonalnego, mając na uwadze charakter projektowanego dokumentu należy stwierdzić, że wyznaczenie stref planistycznych przeznaczonych pod zabudowę w miejscach występowania chronionych siedlisk przyrodniczych i siedlisk chronionych gatunków roślin i zwierząt, nie przesądza na tym etapie o możliwości ich fizycznego zniszczenia. W przypadku stref, dla których ustalono minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej na poziomie 100%, przewiduje się że tereny te zostaną wyłączone z możliwości zagospodarowania i przekształcania. Jednakże w związku z tym, że na etapie sporządzania planu ogólnego nie ma możliwości wprowadzenia zakazu realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko dla poszczególnych stref, ani ustalenia linii zabudowy, odpowiednie szczegółowe ustalenia w tym zakresie zostaną uwzględnione na etapie sporządzania ewentualnych miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
Biorąc pod uwagę powyższe stwierdza się, że realizacja ustaleń projektu planu nie będzie znacząco negatywnie oddziaływać na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz ich integralność. Nie stwierdzono również sprzeczności z ustaleniami planów zadań ochronnych ustanowionych dla przedmiotowych obszarów Natura 2000. Z uwagi na charakter projektowanego dokumentu, plan ogólny uwzględnia zadania ochronne wykazane w obowiązujących planach zadań ochronnych jedynie w możliwym zakresie.

Pomniki przyrody
Na terenie gminy Drezdenko ustanowione zostały 42 pomniki przyrody – pojedyncze drzewa, grupy drzew, aleje drzew, skupisko wydm oraz głaz narzutowy.
W projekcie planu w miejscach występowania pomników przyrody wyznaczono strefy otwarte (SO) oraz strefy przewidziane pod zabudowę: strefy zieleni i rekreacji (SN), strefy wielofunkcyjne z zabudową mieszkaniową wielorodzinną (SW), strefę wielofunkcyjną z zabudową mieszkaniową jednorodzinną (SJ), strefę produkcji rolniczej (SR), strefę usługową (SU), strefę cmentarzy (SC) oraz strefę komunikacji (SK). Mając na uwadze charakter projektowanego dokumentu należy stwierdzić, że wyznaczenie wyżej wymienionych stref planistycznych na obszarach występowania pomników przyrody nie przesądza na tym etapie o możliwości ich fizycznego zniszczenia. Zasady ochrony pomników przyrody zostaną ustalone na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz przy wydawaniu warunków zabudowy.

Użytki ekologiczne
Użytki ekologiczne: Jelenie Bagna, Bagienko, odyniec, Nad Lubiatką, Koło, Nieużytek, Nad Jeziorem Pierska, Bagna W Obrębie Pierska, Bagienka, Owalne Bagno, Trzynastka, Szesnastka, Przy Gruntach, Łąki, Bagno, Długie Bagno, Odyniec I, Wąskie Łąki, Podmokłe Łąki oraz Ramiona zostały utworzone na mocy rozporządzenia Wojewody Lubuskiego Nr 5 z 2002 r. (Dz. U. Woj. Lub. Nr 44, poz. 554), użytek ekologiczny Jezioro Kosinek został utworzony na mocy uchwały Nr XXVII/201/04 Rady Miejskiej w Drezdenku z dnia 28 września 2004 r. (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego Nr 91 z dnia 19 listopada 2004 r.).
Zgodnie z ustaleniami projektu planu w granicach przedmiotowych użytków ekologicznych wyznaczono strefę otwartą SO, bez żadnego profilu dodatkowego. Wobec powyższego na terenie użytków ekologicznych nie będzie przewiduje się możliwości realizacji zabudowy kubaturowej. Prognozuje się zatem, że ustalenia projektu planu nie wpłyną negatywnie na cele i przedmioty ochrony ww. użytków ekologicznych.

Zespół przyrodniczo-krajobrazowy

Zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Drezdeneckie Uroczyska" został ustanowiony na mocy uchwały Nr XVIII/128/03 Rady Miejskiej w Drezdenku z dnia 18 grudnia 2003 roku w sprawie uznania za zespół przyrodniczo-krajobrazowy pn. "Drezdeneckie Uroczyska". Celem ochrony tego obszaru jest zachowanie cennych fragmentów krajobrazu naturalnego i kulturowego na terenach bezpośrednio przylegających do zachodnich granic gminy wraz z florą i fauną – dla potrzeb edukacyjnych, naukowych, turystycznych i wypoczynkowych.
Zgodnie z ustaleniami projektu planu w granicach przedmiotowego zespołu przyrodniczo-krajobrazowego wyznaczono głównie strefy otwarte SO, bez żadnego profilu dodatkowego. Ponadto wyznaczono strefy dedykowane zabudowie: SJ, SN SW, obejmujące tereny istniejącej zabudowy. Wobec powyższego przewiduje się, że teren zespołu przyrodniczo-krajobrazowego pozostanie w dotychczasowym zagospodarowaniu i użytkowaniu. Prognozuje się zatem, że ustalenia projektu planu nie wpłyną negatywnie na cele ochrony ww. zespołu przyrodniczo-krajobrazowego.

8.2. Przewidywane znaczące oddziaływanie na środowisko i poszczególne jego elementy, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy

8.2.1. Oddziaływanie na powierzchnię ziemi

Znaczącego oddziaływania na powierzchnię ziemi, o charakterze stałym i długoterminowym należy spodziewać się w granicach wyznaczonych w projekcie planu stref planistycznych, w granicach których możliwa będzie realizacja nowej zabudowy, tj. w strefach SW, SJ, SZ, SR, SU, SP, SN, SI. Lokalizacja zabudowy wraz z towarzyszącymi elementami zagospodarowania terenu, spowoduje uszczelnienie fragmentów powierzchni biologicznie czynnej, usunięcie roślinności oraz wierzchniej warstwy gleby. Podobnie przeznaczenie terenów pod budowę ciągów komunikacyjnych, będzie wymagało zajęcia powierzchniowego terenu i uszczelnienia go zgodnie z technologią budowy tego typu obiektów. Ponadto istnieje możliwość wystąpienia zmian w ukształtowaniu terenu, obejmujących między innymi wykonanie wykopów, niwelacji i wyrównania powierzchni terenów w związku z nowym zainwestowaniem. Możliwa będzie również realizacja kondygnacji podziemnych budynków, co wiązać się będzie ze znacznymi przekształceniami w budowie geologicznej wierzchnich warstw gruntu. Przy lokalizacji inwestycji należy przeprowadzić w zależności od potrzeb, w tym dla lokalizacji podpiwniczenia, badania geotechniczne warunków posadowienia obiektów budowlanych. Zmiany w ukształtowaniu terenu oraz strukturze gruntu wystąpią także w przypadku realizacji robót budowlanych w zakresie sieci i urządzeń infrastruktury technicznej. Na skutek ich przeprowadzenia mogą nastąpić zmiany we właściwościach fizycznych i chemicznych podłoża, jak również przekształcenie powierzchni ziemi o charakterze lokalnym i krótkoterminowym, związane z wykonaniem wykopów.
W kontekście wyżej wymienionych negatywnych skutków realizacji planowanych inwestycji należy podkreślić, że ustalone w projekcie planu granice stref planistycznych zasadniczo powielają zasięgi uchwalonych miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, wyznaczających tereny przeznaczone pod zabudowę. Sposób delimitacji stref ściśle wiąże się z treścią obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, nie tylko w zakresie przeznaczenia terenów, ale też w zakresie parametrów zabudowy. W celu zminimalizowania negatywnego wpływu planowanych inwestycji na środowisko, w projekcie planu ustala się parametry zabudowy lokalizowanej w poszczególnych strefach planistycznych, tj. maksymalny udział powierzchni zabudowy oraz minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej. Dzięki wyżej wymienionym ustaleniom projektu planu, część powierzchni terenów przeznaczonych pod zabudowę pozostanie czynna przyrodniczo, gdyż będzie stanowiła tereny nieutwardzone i zagospodarowane zielenią.
Skutkiem realizacji wszystkich przedsięwzięć budowlanych będzie powstawanie mas ziemnych, które należy w odpowiedni sposób zagospodarować lub usunąć z terenu inwestycji, zgodnie z przepisami odrębnymi, tj. ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony

środowiska, ustawą z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych oraz przepisami wykonawczymi do tych ustaw. W przypadku zanieczyszczenia gleby lub ziemi konieczne jest przeprowadzenie rekultywacji, zgodnie z przepisami odrębnymi, tj. ustawą z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych oraz ustawą z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie.
Zgodnie z ustaleniami projektu planu zachowuje się istniejące tereny lasów oraz tereny zieleni, poprzez wyznaczenie stref planistycznych otwartych (SO). Lasy znajdujące się na terenach zabudowanych zostały włączone do strefy dopasowanej do funkcji, którą pełni zabudowa w ich otoczeniu, z ustaleniem w profilu dodatkowym strefy planistycznej terenu lasu. Ponadto strefami dedykowanymi zabudowie objęto działki z fragmentami lasów, na których przewiduje się realizację nowych inwestycji. W takich przypadkach również ustalono w profilu dodatkowym strefy planistycznej teren lasu. Takie ustalenia podczas procedowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego umożliwią zachowanie dotychczasowej funkcji lasu. Należy zwrócić uwagę na pozytywny aspekt zachowania lasów i terenów zadrzewionych, którego konsekwencją będzie ochrona gleb przed zanieczyszczeniami, przesuszeniem, nadmiernym uwilgotnieniem oraz erozją wodną i wietrzną.
W granicach opracowania występują grunty rolne klas bonitacyjnych II-III. Przy wyznaczaniu stref planistycznych na tych gruntach wzięto pod uwagę potrzeby rolniczej przestrzeni produkcyjnej i zapewniono odpowiednie warunki dla jej rozwoju. W znacznej części tereny te zostały objęte w projekcie planu strefami otwartymi (SO) bez żadnego profilu dodatkowego. W związku z powyższym przewiduje się, że w granicach tych stref grunty te pozostaną w dotychczasowym użytkowaniu rolniczym. Fragmenty gruntów rolnych klas II-III, występujących na obszarach wiejskich gminy, objęto strefami przeznaczonymi pod zabudowę, tj. strefami wielofunkcyjnymi z zabudową mieszkaniową jednorodzinną (SJ), na podstawie obowiązujących planów miejscowych, dla których uzyskano zgodę na zmianę przeznaczenia na cele nierolnicze, a także w oparciu o indywidualne rozstrzygnięcia. Strefy te wyznaczono w sąsiedztwie istniejących obszarów zainwestowanych. Z uwagi na lokalizację przedmiotowych gruntów II-III klasy w otoczeniu terenów zabudowanych oraz rozwijającą się zabudowę w granicach poszczególnych miejscowości, uznano za zasadną zmianę przeznaczenia tych gruntów na cele budowlane i tym samym pozyskanie nowych terenów inwestycyjnych, które przyczynią się do rozwoju jednostek osadniczych. W przypadku zamiaru zabudowy gruntów ornych o wysokich walorach dla rolnictwa, zaleca się, aby wierzchnią warstwę gruntu przetransportować na tereny gdzie prowadzona jest gospodarka rolna. Z uwagi położenie części gruntów II-III klasy w granicach administracyjnych miasta Drezdenka nie wystąpi konieczność uzyskania dla nich zgody na zmianę przeznaczenia na cele nierolnicze. Zgodnie z art. 10a ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych, ograniczanie przeznaczania gruntów na cele nierolnicze nie dotyczy gruntów rolnych położonych w granicach administracyjnych miast.
Potencjalnym zagrożeniem dla powierzchni ziemi będzie ewentualne, niewłaściwe gromadzenie odpadów stałych w obrębie działek, do czasu ich odbioru i wywiezienia do Punktu Selektywnego Zbierania Odpadów Komunalnych lub na składowisko. Na etapie funkcjonowania inwestycji odpady należy gromadzić w sposób selektywny w miejscach do tego przeznaczonych na terenie działki budowlanej. Dalsze ich zagospodarowanie nastąpi zgodnie z Regulaminem utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Drezdenko oraz zgodnie z przepisami odrębnymi, tj. ustawą z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, których ustalenia mają na celu zapewnienie ochrony powierzchni ziemi przed skażeniem.
W projekcie planu wyznaczono strefy górnictwa (SG) m.in. dla odkrywkowej eksploatacji złóż kruszywa naturalnego. Skutkiem dopuszczonej w tych strefach działalności wydobywczej metodą odkrywkową będzie przede wszystkim całkowite usunięcie naturalnej pokrywy glebowej, likwidacja profilu glebowego, przemieszanie mas ziemnych, jak również przekształcenie rzeźby terenu, a co za tym idzie pogorszenie warunków glebowych. Wymienione oddziaływania na powierzchnię ziemi będą miały charakter bezpośredni, długoterminowy i stały. Na etapie eksploatacji na terenie istniejących użytków rolnych

powstaną częściowo zawodnione wyrobiska oraz usypiska nadkładu. Tereny powyrobiskowe będą podlegały rekultywacji w kierunku wodnym, rolnym lub leśnym.
Zgodnie z danymi dostępnymi na mapach geośrodowiskowych Polski w rejonie miejscowości: Radowo, Klesno, Lubiewo, Gościm i Modropole występują obszary predysponowane do występowania ruchów masowych. W projekcie planu w miejscach ich występowania wyznaczono głównie strefy otwarte (SO), bez żadnego profilu dodatkowego. Przewiduje się, że tereny te pozostaną w dotychczasowym użytkowaniu. Natomiast w obrębie obszarów predysponowanych do występowania ruchów masowych w Radowie wyznaczono strefy dedykowane zabudowie, tj. strefy SJ, SZ, SN, SC, zgodnie z zasięgiem wynikającym z obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, bądź obecnego zagospodarowania, rozszerzonego w ramach obszaru uzupełnienia zabudowy. Nieprzekraczalne linie zabudowy oraz szczegółowe zasady zabudowy terenów położonych w zasięgu obszarów predysponowanych do występowania ruchów masowych zostaną określone na etapie sporządzania zmian miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego lub decyzji o warunkach zabudowy. W celu ograniczenia niekorzystnego oddziaływania na powierzchnię ziemi, obszar działek zróżnicowanych pod względem ukształtowania terenu należy zabezpieczyć przed potencjalnym przemieszczaniem się mas ziemi, mogącym wystąpić na skutek działania siły ciężkości, wód opadowych czy wiatru. W celu ochrony skarp przed osuwaniem, spływaniem lub wymywaniem zaleca się przykładowo lokalizację murków oporowych, wykonanie przypór z koszy siatkowo kamiennych, umocnienie geomatą czy biozabudowę skarp. Ponadto obiekty budowlane w granicach terenów zagrożonych ruchami masowymi należy lokalizować z uwzględnieniem przepisów odrębnych w zakresie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych.

8.2.2. Oddziaływanie na krajobraz

W zakresie oddziaływania na krajobraz przewiduje się wystąpienie przekształceń, o charakterze bezpośrednim, stałym i skumulowanym, związanych z nowym zainwestowaniem w strefach planistycznych przeznaczonych pod zabudowę, tj. w strefach SW, SJ, SZ, SR, SU, SP, SN, SI. Istotny wpływ na krajobraz będzie miał rozwój zabudowy na terenach obecnie otwartych, użytkowanych rolniczo. Rozwój nowej zabudowy będzie wiązał się również z budową infrastruktury technicznej i infrastruktury komunikacyjnej oraz wykonaniem elementów towarzyszących, np. oświetleniem terenów komunikacji, lokalizacją urządzeń reklamowych. Zasadniczo w projekcie planu strefy planistyczne przeznaczone pod zabudowę wyznaczono zgodnie z istniejącym zagospodarowaniem oraz przeznaczeniem terenu w obowiązujących planach miejscowych. Wskaźniki zagospodarowania terenu ustalono jako adaptację ustaleń planów miejscowych, bądź na poziomie wskaźników średnich, charakterystycznych dla gminy. Obszary przeznaczone pod nową zabudowę będą zatem stanowiły kontynuację istniejącego sposobu zagospodarowania, tym samym planowane inwestycje nie będą dominować w istniejącym krajobrazie. Należy jednak zaznaczyć, że odbiór wizualny poszczególnych fragmentów omawianej przestrzeni będzie miał charakter subiektywny i będzie zależny od zastosowanych form architektonicznych.
Prognozuje się, że w granicach wybranych stref SG nastąpi czasowe przekształcenie istniejącego krajobrazu, związane z eksploatacją kruszywa naturalnego metodą odkrywkową. W wyniku prowadzonej działalności wydobywczej nastąpią zmiany w ukształtowaniu terenu, w tym usypiska mas ziemnych nakładu tworzące zwałowiska kopalni. Przewiduje się pełną rekultywację terenów po zakończeniu eksploatacji złoża, zgodnie z warunkami koncesji, z maksymalnym zachowaniem dotychczasowych walorów i funkcji przyrodniczych obszaru.
Respektując zapisy Konwencji Krajobrazowej w projekcie planu dla stref planistycznych przyjęto parametry i wskaźniki urbanistyczne, w tym maksymalną wysokość zabudowy, maksymalną intensywność zabudowy, maksymalny udział powierzchni zabudowy, jak również minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej, mające na celu ochronę ładu przestrzennego i krajobrazu. Uszczegółowienie struktury przestrzennej terenów nastąpi w trybie opracowania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Prognozuje się, że wprowadzone zostaną nasadzenia zieleni towarzyszące zabudowie, co pozwoli na

zwiększenie atrakcyjności krajobrazu, jak również poprawi estetykę nowo zainwestowanych terenów.
Pozytywnie na walory krajobrazowe wpłynie wyznaczenie stref zieleni i rekreacji (SN) oraz stref otwartych (SO), dzięki czemu zachowane zostaną istniejące tereny lasów i zieleni. Skutkiem ochrony obszarów leśnych i zadrzewionych przed zabudową będzie utrzymanie dotychczasowego użytkowania tych terenów i zachowanie otwartego krajobrazu użytków rolnych oraz cennych wizualnie obszarów zadrzewionych.
W przypadku stref otwartych (SO), w granicach których dopuszczono możliwość lokalizacji elektrowni słonecznych, nastąpi przekształcenie krajobrazu związane z wprowadzeniem elementów farmy fotowoltaicznej. W ramach tego typu inwestycji możliwa będzie realizacja paneli fotowoltaicznych na stelażach (konstrukcjach wsporczych), magazynów energii, stacji transformatorowych oraz obiektów liniowych i punktowych, np. linii napowietrznych, urządzeń, oświetlenia, monitoringu, instalacji odgromowych, co spowoduje przekształcenie obecnego otwartego krajobrazu pól uprawnych. W celu zminimalizowania negatywnego oddziaływania na krajobraz zaleca się zastosowanie powłoki antyrefleksyjnej na panelach fotowoltaicznych, aby wyeliminować możliwość odbicia światła i oślepiania ludzi lub ptaków, zastosowanie neutralnych kolorów dla obiektów kubaturowych oraz realizację linii elektroenergetycznych jako podziemnych.

8.2.3. Oddziaływanie na powietrze i klimat

Na etapie realizacji dopuszczonych w projekcie planu inwestycji wpływ na stan czystości powietrza będzie miała emisja zanieczyszczeń gazowych i pyłowych, o charakterze niezorganizowanym, związana z robotami budowlanymi. Zagrożeniem jakości powietrza będą prace przy użyciu specjalistycznego sprzętu budowlanego, transport i przeładunek materiałów budowlanych. Wpływ na skalę emisji będą miały warunki atmosferyczne, takie jak: wilgotność powietrza, częstość, wielkość i rodzaj opadów, temperatura powietrza, siła i częstość występowania wiatrów. Wyżej wymienione oddziaływania będą miały charakter krótkoterminowy i wystąpią jedynie w fazie realizacji inwestycji.
Funkcjonowanie istniejącej i nowej zabudowy będzie wiązać się z emisją zanieczyszczeń gazowych i pyłowych, powstających na skutek spalania paliw w instalacjach grzewczych, tj. SO_2, NO_2, CO, CO_2, pyły. Należy zaznaczyć, że w odniesieniu do eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw do celów grzewczych obowiązują ustalenia uchwały Nr XLVI/732/18 Sejmiku Województwa Lubuskiego z dnia 18 czerwca 2018 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa lubuskiego, z wyłączeniem miasta Zielona Góra oraz miasta Gorzów Wlkp., ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw.
W kontekście możliwości lokalizacji obiektów produkcyjnych w strefach gospodarczych (SP) zaznaczyć należy, że zgodnie z art. 144 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, eksploatacja instalacji powodująca wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza nie powinna powodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny. Zatem do obowiązków inwestora będzie należało zastosowanie na terenie przedsięwzięcia odpowiednich środków technicznych i organizacyjnych skutecznie ograniczających rozprzestrzenianie się zanieczyszczeń powietrza na tereny sąsiednie. Zakłada się, że funkcjonowanie nowej zabudowy nie wpłynie w znaczącym stopniu na stan jakości powietrza, ponieważ przewiduje się zastosowanie nowoczesnych technologii minimalizujących negatywne skutki emisji zanieczyszczeń do powietrza, zgodnie z obowiązującymi przepisami z zakresu ochrony środowiska. Biorąc pod uwagę skumulowane oddziaływanie istniejących i planowanych inwestycji, obecny poziom zaawansowania technologicznego oraz stosowanie nowoczesnych procesów w zakładach przemysłowych prognozuje się, że instalacje przewidziane do realizacji na obszarze objętym projektem planu nie będą powodować znaczącego oddziaływania na powietrze.
Dodatkowy wpływ na stan czystości powietrza może wywierać emisja spalin z pojazdów poruszających się drogami przebiegającymi przez obszar opracowania. Podstawowymi zanieczyszczeniami charakterystycznymi dla komunikacji samochodowej są: tlenki azotu

(NO_x), powstające podczas spalania paliw w silnikach, związki ołowiu powstające podczas spalania benzyn etylizowanych, tlenki siarki (SO_x), z przewagą dwutlenku siarki (SO_2), powstające podczas spalania oleju napędowego oraz węglowodory związane z pracą silników wykorzystujących jako paliwo gaz LPG. Na ilość emitowanych przez pojazdy zanieczyszczeń mają wpływ takie czynniki, jak: rodzaj spalanego paliwa, rozwiązania konstrukcyjne silnika i układu paliwowego, pojemność silnika, moc i związane z nimi zużycie paliwa, konstrukcja układu wydechowego (katalizator), stan techniczny silnika i innych podzespołów, prędkość jazdy, technika jazdy, płynność jazdy. Wpływ na skalę emisji będą miały również aktualne warunki atmosferyczne. W związku z tak dużą ilością zmiennych dokładne oszacowanie ilości wprowadzanych do powietrza substancji nie jest możliwe. Przewiduje się jednak, że w związku z powstaniem nowego zainwestowania ruch samochodowy na istniejących ciągach komunikacyjnych ulegnie zwiększeniu, zatem pogorszy się stan zanieczyszczenia powietrza związkami pochodzącymi ze spalania paliw napędowych.
Ocenia się, że wyżej opisane oddziaływanie na powietrze w przypadku ruchu komunikacyjnego będzie miało charakter bezpośredni, długoterminowy i zmienny w ciągu doby, natomiast w odniesieniu do emisji z urządzeń grzewczych – charakter sezonowy.
Na etapie planowania inwestycji zaleca się projektowanie linii zabudowy z uwzględnieniem głównych kierunków panujących wiatrów, w taki sposób, aby zapewnić „przewietrzanie" terenów, jak również projektowanie możliwie największych powierzchni terenów zieleni. Roślinność będzie miała duże znaczenie przy oczyszczaniu powietrza z pyłów i kurzu, poprzez gromadzenie ich na powierzchni liści oraz jednoczesnej produkcji tlenu.
Na etapie wydobycia złóż kruszywa naturalnego w wybranych strefach SG wpływ na stan czystości powietrza na przedmiotowych terenach będzie wywierać przede wszystkim emisja spalin z pojazdów i maszyn związanych z funkcjonowaniem zakładu górniczego oraz poruszających się drogami przebiegającymi w ich sąsiedztwie. Eksploatacja złóż spowoduje emisję pyłów do atmosfery, spowodowaną urabianiem, ładowaniem i transportem wydobytego surowca, jak również wywiewaniem pyłów z powierzchni pozbawionych roślinności. W celu przeciwdziałania negatywnemu oddziaływaniu skutków eksploatacji na powietrze, zaleca się obsadzenie pasów ochronnych wyrobisk zielenią zimozieloną oraz roślinnością wzmacniającą grunt dla ochrony przed erozją.
W wybranych strefach górnictwa (SG) przewiduje się dalszą eksploatację gazu ziemnego i ropy naftowej. W ich granicach zlokalizowane są instalacje technologiczne, które wprowadzają zanieczyszczenia gazowo-pyłowe do atmosfery. Powstają one w wyniku spalania gazu ziemnego w kotłach ciepłowniczych, spalania oleju napędowego w agregatach prądotwórczych, emisji ze zbiorników magazynowania ropy naftowej, spalania gazów zrzutowych na pochodni, spalania paliw w silnikach samochodowych, używania farb i rozpuszczalników, prac spawalniczych. Prognozuje się, że podczas normalnej pracy ww. instalacje nie będą stanowić zagrożenia w aspekcie ochrony powietrza atmosferycznego.
W granicach stref planistycznych przeznaczonych pod zabudowę przewiduje się nieznaczną modyfikację warunków mikroklimatu, w zakresie zmiany temperatury oraz wilgotności powietrza, spowodowaną zmniejszeniem powierzchni biologicznie czynnej, a także wzrostem emisji ciepła, pochodzącego ze spalania paliw do celów grzewczych, jak również wzrostu powierzchni utwardzonych wynikającego z rozwoju terenów zabudowy.
Zgodnie ze „Strategicznym planem adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030", wykonanym przez Ministerstwo Środowiska, sektor budownictwa jest szczególnie wrażliwy na kilka elementów klimatu, zwłaszcza na wiatry i opady. Oddziaływanie tych czynników klimatycznych powinna znaleźć swoje odbicie w zakresie projektowania zarówno posadowienia, jak i konstrukcji niosącej budowli. Oddziaływanie deszczy jest szczególnie ważne w odniesieniu do problemu sprawności sieci kanalizacyjnych oraz występowania osuwisk skarp. Prognozy odnośnie wiatrów wskazują na nasilanie się zjawisk takich jak trąby powietrzne lub huragany, aczkolwiek trudno jest określić strefy szczególnie zagrożone tym zjawiskiem. Zwrócić należy uwagę na dużą dynamikę zmian warunków klimatycznych, które mogą negatywnie wpływać zarówno na wykonawstwo robót, jak i na właściwości wyrobów budowlanych w tym ich trwałość.

Funkcjonowanie działalności rolniczej w granicach stref produkcji rolniczej i stref otwartych może powodować dyskomfort zapachowy w najbliższej okolicy. Może ona stanowić źródło potencjalnych odorów, które nie są unormowane przepisami prawa. Produkcja rolna wiąże się zarówno z produkowaniem, jak również ze stosowaniem nawozów naturalnych. Źródłem emisji substancji zapachowoczynnych jest przede wszystkim składowanie odchodów w postaci stałej lub ciekłej i stosowanie ich jako nawozów. Niewłaściwe ich przechowywanie i stosowanie może stanowić źródło zanieczyszczeń środowiska powodując skażenie powietrza i doprowadzić do zakwaszenia gleby i wód powierzchniowych. Należy zaznaczyć, że wszelkie oddziaływania związane z prowadzoną działalnością rolną nie mogą powodować przekroczenia standardów jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych, tj. ustawie Prawo ochrony środowiska. Budynki i budowle niezbędne do prowadzenia gospodarstw rolnych powinny posiadać takie rozwiązania techniczne, technologiczne i organizacyjne, które zagwarantują dotrzymanie standardów jakości środowiska poza granicami terenu, do którego inwestor posiada tytuł prawny. Oddziaływanie obiektów uzależnione będzie od ich wielkości, rodzaju zwierząt, sposobu odżywiania, systemu utrzymania (ściółkowy, bezściółkowy), częstotliwości usuwania odchodów, miejsca składowania odchodów, czyszczenia stanowisk, sposobu wentylacji budynków, parametrów meteorologicznych (temperatura, prędkość i kierunek wiatru, wilgotność), właściwości odchodów (temperatura, pH, uwodnienie oraz stosunek węgla do azotu). W celu ograniczenia emisji uciążliwości odorowych zaleca się zastosowanie takich rozwiązań jak: optymalizacja składu pasz poprzez obniżenie poziomu białka ogólnego w mieszankach, stosowanie żywienia fazowego, optymalizację stosunku białka i aminokwasów do energii, poprawę jakości białka (dobór komponentów mieszanek, białko idealne), stosowanie dodatków czystych aminokwasów (uzupełnienie niedoborów), preparowanie pasz (poprawa strawności i higieny pasz), stosowanie dodatków paszowych (substancje antybakteryjne, enzymy paszowe – saponiny, probiotyki, kwasy organiczne – kwas benzoesowy ($C_7H_6O_2$), wyciągi z roślin, włókna rozpuszczalne - wysłodki buraczane, otręby sojowe, preparaty huminowe), jak również optymalizacja mikroklimatu pomieszczeń inwentarskich, poprawa jakości ściółki zastosowanej w budynku, ozonowanie powietrza, czy też stosowanie biofiltrów. Ponadto w strefach produkcji rolniczej zaleca się lokalizację zadrzewień i zakrzewień, które przyczynią się do zatrzymywania zanieczyszczeń pyłowych, toksycznych gazów oraz nieprzyjemnych zapachów.
Wyznaczenie stref otwartych, których profil funkcjonalny obejmuje tereny rolnictwa z zakazem zabudowy, tereny lasu, tereny zieleni naturalnej, tereny wód, tereny komunikacji i tereny infrastruktury technicznej, wpłynie na utrzymanie obecnych warunków termicznych, anemometrycznych i wilgotnościowych. Zachowanie istniejących terenów leśnych oraz terenów zieleni wpłynie na złagodzenie warunków klimatycznych, w tym ujemnego oddziaływania promieniowania słonecznego i wahań temperatury, retencjonowanie wody, zmniejszenie siły wiatru oraz utrzymanie wilgotności powietrza. Na terenach rolnictwa zaleca się lokalizację zadrzewień i zakrzewień śródpolnych, co wpłynie pozytywnie na lokalne warunki klimatyczne, z uwagi na hamowanie wiatrów, modyfikację rozkładu opadów oraz ograniczanie parowania.
Zgodnie ze „Strategicznym planem adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030”, w aspekcie potrzeb produkcji roślinnej najważniejsze są zmiany charakterystyk dwóch podstawowych elementów klimatu tj. temperatury i opadów. Przeprowadzone prognozy pokazują, że na skutek zwiększania się temperatury wydłuża się okres wegetacyjny. W związku z tym nastąpi przesunięcie zabiegów agrotechnicznych oraz zmiana produktywności upraw. W wyniku ww. zmian poprawią się warunki dla roślin ciepłolubnych takich jak kukurydza, słonecznik, soja, winorośle czy pszenica, dzięki czemu jakość plonów będzie lepsza od obecnie otrzymywanych. Rozpoczynający się wcześniej okres wegetacji zwiększy jednak zagrożenie upraw ze względu na występowanie późnych wiosennych przymrozków. Terytorialnie największe zmiany okresu wegetacji będą miały miejsce w północnej i północno zachodniej części Polski. Jednocześnie wraz ze wzrostem temperatury zwiększy się zagrożenie ze strony szkodników roślin uprawnych, które podobnie jak rośliny zareagują przyspieszeniem rozwoju i będą stanowić większe zagrożenie dla upraw.

Przewidywane zmiany klimatyczne i związany z nimi wzrost częstotliwości i intensywności susz w rolnictwie spowodują wzrost zapotrzebowania na wodę do nawodnień. Z obliczeń prognostycznych wartości niedoborów wody w glebie dla wybranych roślin wynika, że następuje ciągły proces przesuszania się gleby i zwiększania zagrożenia suszą. Geograficznie problem ten może w największym stopniu dotknąć województwa Wielkopolskiego, Kujaw oraz Polski zachodniej i centralnej. Analizując te wyniki prognozuje się wzrost strat w plonach w wyniku zagrożenia suszą rolniczą w dekadach następujących po roku 2020. Obok suszy także intensywne opady stanowią zagrożenie dla produkcji roślinnej. W związku ze wzrostem częstości występowania intensywnych opadów w okresie letnim, można oczekiwać zwiększenia potrzeb odwadniania. Przeprowadzone analizy wskazały, że należy oczekiwać zwiększenia częstości lat ze stratami plonów wynikających z niekorzystnego przebiegu pogody.
Mając na uwadze powyższe zaleca się podjęcie działań adaptacyjnych, takich jak: wsparcie inwestycyjne gospodarstw oraz szkolenia i doradztwo technologiczne uwzględniające aspekty dostosowania produkcji rolnej do zwiększonego ryzyka klimatycznego i przeciwdziałania zmianom klimatu oraz doskonalenie systemu tworzenia i zarządzania rezerwami żywności, materiału siewnego i paszy na wypadek nieurodzaju.
Podczas lokalizacji planowanych elektrowni słonecznych w wybranych strefach SO należy mieć na uwadze ich dostosowanie do globalnych zmian klimatu. Według „Strategicznego planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030", wzrost znaczenia rozproszonych, odnawialnych źródeł energii powinien uwzględniać pogorszenie warunków wiatrowych oraz prognozowane wahanie średniej temperatury. Zwraca się uwagę, iż konieczne będzie dostosowanie systemu energetycznego do wahań zapotrzebowania zarówno na energię elektryczną, jak i cieplną. W przypadku energii słonecznej można spodziewać się poprawy warunków do jej rozwoju w lecie, ze względu na wydłużone okresy pogody słonecznej i ich zmniejszenie w zimie ze względu na dłuższe okresy z zachmurzeniem.

8.2.4. Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne

Projekt planu ustala zachowanie i ochronę głównych elementów istniejącego układu hydrograficznego, poprzez wyznaczenie stref otwartych (SO) w granicach ewidencyjnych rzek i zbiorników wodnych. Postuluje się wzmocnienie funkcji korytarzy ekologicznych, poprzez powstrzymanie zabudowy ciągów dolin, a tam, gdzie jest to uzasadnione i możliwe, odbudowę zdegradowanych ekosystemów.
Jakość zasobów wodnych na obszarze gminy w znacznym stopniu zależeć będzie od sposobu prowadzenia gospodarki wodno-ściekowej. Realizacja ustaleń projektu planu w zakresie rozwoju terenów inwestycyjnych spowoduje wzrost zapotrzebowania na wodę i jej większe zużycie. Konsekwencją tego będzie powstawanie nowych źródeł ścieków, które będą musiały być w odpowiedni sposób odprowadzone.
Kwestie zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków regulują przepisy ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. Zgodnie z ustaleniami § 26 ust. 3 ww. rozporządzenia w razie braku warunków przyłączenia do sieci wodociągowej i kanalizacyjnej działka może być wykorzystana pod zabudowę budynkami przeznaczonymi na pobyt ludzi, pod warunkiem zapewnienia możliwości korzystania z indywidualnego ujęcia wody, a także zastosowania zbiornika bezodpływowego lub przydomowej oczyszczalni ścieków, jeżeli ich ilość nie przekracza 5 m^3 na dobę. Jeżeli ilość ścieków jest większa od 5 m^3, to ich gromadzenie lub oczyszczanie wymaga pozytywnej opinii właściwego terenowo inspektora ochrony środowiska. Natomiast według przepisów art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku przez przyłączenie nieruchomości do istniejącej sieci kanalizacyjnej lub, w przypadku gdy budowa sieci kanalizacyjnej jest technicznie lub ekonomicznie nieuzasadniona, wyposażenie nieruchomości w zbiornik bezodpływowy

nieczystości ciekłych lub w przydomową oczyszczalnię ścieków bytowych, spełniające wymagania określone w przepisach odrębnych.
W sytuacji braku możliwości zaopatrzenia w wodę z sieci wodociągowej pobór wody będzie odbywał się z indywidualnych ujęć. Biorąc pod uwagę zapewnienie racjonalizacji zaopatrzenia ludności oraz sektorów gospodarczych w wodę z zasobów podziemnych oraz otoczenia ich ochroną przed ilościową degradacją, zastosowanie rozwiązań indywidualnych powinno odbywać się tylko i wyłącznie: w przypadku braku sieci wodociągowej do czasu jej realizacji, w przypadku niewystarczającej przepustowości sieci wodociągowej lub niewystarczających zasobów eksploatacyjnych ujęcia komunalnego, a także w przypadku braku warunków przyłączenia sieci wodociągowej. Eksploatacja studni może potencjalnie przyczynić się do uszczuplenia zasobów wód podziemnych oraz do pogorszenia jakości tych wód. Intensywność oddziaływania będzie zależeć od ilości zlokalizowanych urządzeń umożliwiających pobór wód podziemnych, a także od ilości ujmowanej wody.
W zakresie odprowadzania ścieków, w przypadku braku możliwości przyłączenia do sieci kanalizacji sanitarnej, przewiduje się realizację zbiorników bezodpływowych na nieczystości ciekłe lub przydomowych oczyszczalni ścieków. Ewentualna nieszczelność zbiorników bezodpływowych lub nieprawidłowe użytkowanie przydomowych oczyszczalni ścieków może przyczynić się do zanieczyszczenia zarówno wód podziemnych, jak i gleby, a za jej pośrednictwem również wód powierzchniowych. W celu zminimalizowania ryzyka wystąpienia negatywnego oddziaływania na środowisko, należałoby przyjąć zasadę realizacji sieci infrastruktury technicznej przed powstaniem planowanej zabudowy. Jednakże w sytuacji braku możliwości technicznych, czy ekonomicznych zbiorowego odprowadzania ścieków, aby ograniczyć negatywne oddziaływanie związane z funkcjonowaniem indywidualnych rozwiązań w zakresie ich odprowadzania, istotna będzie okresowa kontrola szczelności zbiorników bezodpływowych i prawidłowości działania przydomowych oczyszczalni ścieków oraz regularny wywóz nieczystości ciekłych ze zbiorników. W przypadku stwierdzenia awarii urządzenia konieczna będzie jego niezwłoczna naprawa. Odprowadzanie ścieków do zbiornika bezodpływowego lub przydomowej oczyszczalni ścieków nie będzie budziła obaw o spowodowanie zagrożenia dla środowiska gruntowo-wodnego pod warunkiem właściwego wykonania zbiornika i instalacji doprowadzającej do niego ścieki oraz odpowiedniego użytkowania urządzeń oczyszczających ścieki.
W kontekście odprowadzanych ścieków przemysłowych należy zaznaczyć, że muszą one spełniać normy określone w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych. Zgodnie z § 17 ust. 1 i ust. 2 ww. rozporządzenia wody opadowe lub roztopowe, ujęte w otwarte lub zamknięte systemy kanalizacyjne, pochodzące z zanieczyszczonej powierzchni szczelnej: terenów przemysłowych, składowych, baz transportowych, portów, lotnisk, miast, dróg zaliczanych do kategorii dróg krajowych, wojewódzkich lub powiatowych klasy G, a także parkingów o powierzchni powyżej 0,1 ha, w ilości, jaka powstaje z opadów o natężeniu co najmniej 15 l na sekundę na 1 ha, obiektów magazynowania i dystrybucji paliw, w ilości, jaka powstaje z opadów o częstości występowania jeden raz w roku i czasie trwania 15 minut, lecz w ilości nie mniejszej niż powstająca z opadów o natężeniu 77 l na sekundę na 1 ha – mogą być wprowadzane do wód lub do urządzeń wodnych, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 75a ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, o ile nie zawierają substancji zanieczyszczających w ilościach przekraczających 100 mg/l zawiesiny ogólnej oraz 15 mg/l węglowodorów ropopochodnych. Wody opadowe lub roztopowe pochodzące z powierzchni innych niż powierzchnie, o których mowa w ust. 1, mogą być wprowadzane do wód lub do urządzeń wodnych, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 75a ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, bez oczyszczania. W razie konieczności do obowiązków inwestora będzie należało zainstalowanie niezbędnych urządzeń podczyszczających ścieki przemysłowe i prawidłowa ich eksploatacja. Zaleca się prowadzenie wewnętrznej kontroli przestrzegania dopuszczalnych ilości i natężeń dopływu ścieków przemysłowych oraz ich wskaźników zanieczyszczenia, poprzez

zainstalowanie urządzeń pomiarowych służących do określenia ilości i jakości ścieków przemysłowych.
Realizacja zabudowy w strefach planistycznych przeznaczonych pod zabudowę spowoduje uszczelnienie gruntu poprzez obiekty budowlane oraz towarzyszące im powierzchnie utwardzone, co będzie skutkować pozbawieniem go naturalnych zdolności filtracyjnych. Powierzchnia infiltracji na działkach budowlanych zostanie ograniczona do powierzchni biologicznie czynnej. Pełne uszczelnienie nastąpi w obrębie terenów przeznaczonych pod drogi, parkingi i inne powierzchnie utwardzone. Generalnie nastąpi zwiększenie odpływu powierzchniowego. Według ustaleń § 28 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, działka budowlana, na której sytuowane są budynki, powinna być wyposażona w kanalizację umożliwiającą odprowadzenie wód opadowych do sieci kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej. W przypadku budynków niskich lub budynków, dla których nie ma możliwości przyłączenia do sieci kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej, dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych na własny teren nieutwardzony, do dołów chłonnych lub do zbiorników retencyjnych. Zgodnie z § 8 pkt 1 ww. rozporządzenia budynki niskie to budynki do 12 m włącznie nad poziomem terenu lub budynki mieszkalne o wysokości do 4 kondygnacji nadziemnych włącznie. Przewiduje się, że zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych na terenach niewyposażonych w sieć kanalizacji deszczowej będzie odbywać się w granicach nieruchomości. Należy zaznaczyć, że taki sposób ich zagospodarowania jest najkorzystniejszy ze środowiskowego punktu widzenia, z uwagi na spowolnienie tempa spływu od odbiornika oraz naturalne oczyszczanie wód opadowych na miejscu, przed odprowadzeniem do odbiornika, poprzez spływ przez powierzchnie zadarnione. Zaleca się zastosowanie rozwiązań opóźniających spływ wód opadowych z terenu inwestycji, np. lokalizację zbiorników retencyjnych, zbiorników na deszczówkę, studni chłonnych, oczek wodnych czy zielonych dachów. Realizacja ww. rozwiązań przyczyni się do zatrzymania wód opadowych i roztopowych w granicach nieruchomości, ustabilizowania poziomu wód gruntowych oraz wydłużenia obiegu wody w przyrodzie.
Jednym ze sposobów szeroko pojętej ochrony wód podziemnych służącej osiągnięciu celów środowiskowych jest opracowana w Polsce koncepcja udokumentowania i ochrony najcenniejszych zasobów tych wód – głównych zbiorników wód podziemnych (GZWP). Zgodnie z art. 120 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne ochronie zasobów wodnych służy m.in. ustanawianie obszarów ochronnych zbiorników wód śródlądowych, do których zalicza się także GZWP. Znaczna część terenu gminy Drezdenko położona jest w zasięgu występowania udokumentowanych Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP): nr 127 Subzbiornik Złotów-Piła-Strzelce Krajeńskie i nr 138 Pradolina Toruń-Eberswalde. W związku z powyższym wszelkie działania inwestycyjne powinny uwzględniać konieczność ochrony wód podziemnych i powierzchniowych, tak aby planowany sposób zagospodarowania przestrzennego nie stanowił dla nich zagrożenia. Wszelkie działania związane z realizacją i funkcjonowaniem inwestycji powinny zapewniać eliminację potencjalnych zanieczyszczeń środowiska gruntowo-wodnego, celem zachowania właściwych parametrów fizyko-chemicznych wód podziemnych. W celu zminimalizowania ryzyka wystąpienia potencjalnego zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego, w fazie realizacji inwestycji wykonawca powinien odizolować zaplecze budowlane od gruntu i wód gruntowych. Miejsce składowania materiałów budowlanych należy odpowiednio uszczelnić i zabezpieczyć za pomocą geosyntetyków, natomiast materiały wykorzystywane w trakcie budowy należy przechowywać w szczelnych kontenerach i pojemnikach spełniających wymagania przeciwpożarowe i ochrony środowiska. Realizując miejsca parkingowe w granicach nieruchomości należy zastosować zabezpieczenia uniemożliwiające przenikanie zanieczyszczeń do gruntu.
Oddziaływanie na wody dalszego rolniczego użytkowania gruntów w granicach stref produkcji rolniczej i stref otwartych będzie miało charakter zarówno pozytywny, z uwagi na zachowanie powierzchni biologicznie czynnej oraz utrzymanie naturalnych warunków retencji, jak i negatywny z powodu spływu zanieczyszczeń z pól uprawnych. Stan czystości wód będzie związany głównie z ilością i rodzajem stosowanych nawozów na polach uprawnych. Ścieki powstałe w wyniku prowadzonej działalności rolniczej należy zagospodarować zgodnie

z obowiązującymi przepisami. W tym zakresie należy przestrzegać przepisów ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu. Mając na uwadze powyższe nie zakłada się pogorszenia stanu czystości i jakości wód powierzchniowych oraz podziemnych, jednakże nie przewiduje również poprawy tego stanu, ze względu na dalsze odprowadzanie wód z terenów rolniczych bezpośrednio do gruntu i wód powierzchniowych.
Odprowadzanie wód opadowych i roztopowych z terenów rolniczych będzie odbywać się do ziemi oraz zgodnie z przepisami odrębnymi, tj. przepisami ustawy Prawo wodne oraz Kodeksu Dobrej Praktyki Rolniczej. Zwraca się uwagę na przyjęcie takich rozwiązań, które umożliwią maksymalną retencję wód opadowych i roztopowych w obrębie tej samej zlewni, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.
Wyznaczenie w projekcie planu stref otwartych, mających na celu zachowanie istniejących terenów lasu oraz terenów zieleni naturalnej, wpłynie stabilizująco na poziom wód gruntowych, z uwagi na zdolności retencyjne drzew i krzewów.
Funkcjonowanie farm fotowoltaicznych w strefach SO, w których dopuszczono lokalizację elektrowni słonecznych, zasadniczo nie będzie przyczyniało się do zanieczyszczenia wód. Elektrownia słoneczna nie będzie wymagała zaopatrzenia w wodę, ani odprowadzania ścieków. Jednakże przewiduje się, iż w trakcie jej eksploatacji wystąpi potrzeba okresowego mycia paneli fotowoltaicznych. Wpływ takiego zabiegu na środowisko zależeć będzie od użytych środków czyszczących. Do mycia paneli fotowoltaicznych należy wykorzystywać wodę demineralizowaną, bez użycia detergentów. Jedynie w przypadku silniejszych zabrudzeń dopuszcza się wykorzystanie biodegradowalnych środków myjących. Z kolei w przypadku zastosowania transformatorów olejowych, należy wykonać zabezpieczenia środowiska gruntowo-wodnego, np. misy, które w przypadku awarii umożliwią przejęcie całej pojemności oleju zastosowanego w stacjach transformatorowych. Stacje takie należy wyposażyć w czujniki poziomu oleju. W przypadku lokalizacji transformatorów suchych należy zastosować szczelne posadzki.
Przewiduje się, że eksploatacja złóż kruszywa naturalnego w wybranych strefach SG przyczyni się do zmiany stosunków gruntowo-wodnych występujących dotychczas na przedmiotowych obszarach. W celu regulacji stosunków wodnych należy zachować ciągłość istniejących rowów melioracyjnych poprzez ich przebudowę, bądź zapewnić przepływ wody pochodzącej z niezlikwidowanej części rowów melioracyjnych przez wyrobisko eksploatacyjne i umożliwić jej odpływ. Zaleca się zastosowanie technologii eksploatacji bez wypompowywania wody z wyrobiska, w celu ograniczenia możliwości powstania leja depresyjnego, czyli obszaru obniżonego poziomu zwierciadła wód podziemnych.
Prognozuje się, że prawidłowa eksploatacja złóż ropy naftowej i gazu ziemnego w wybranych strefach SG nie będzie niosła ze sobą zagrożenia zanieczyszczenia wód powierzchniowych, podziemnych i powierzchni ziemi. W celu ochrony środowiska gruntowo-wodnego przewiduje się hermetyzację procesu wydobycia. Odwierty eksploatacyjne zostaną zarurowane i zacementowane na całej głębokości, co wpłynie na skuteczną izolację wód podziemnych przed ich ewentualnym zanieczyszczeniem oraz uniemożliwienie kontaktu wód z różnych poziomów wodonośnych. Zastosowane zabezpieczenia zapewnią ochronę wód w trakcie eksploatacji, w tym przy pracach modernizacyjnych i intensyfikacyjnych. Ropa naftowa oraz woda złożowa magazynowane będą w zbiornikach dwupłaszczowych z elektronicznym monitoringiem szczelności strefy międzypłaszczowej. Zaleca się systematyczną kontrolę szczelności instalacji.
W granicach opracowania wyznacza się pięć stref cmentarzy (SC) obejmujących tereny czynnych cmentarzy. Lokalizacja zabudowy w ich otoczeniu będzie możliwa przy uwzględnieniu przepisów rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze (Dz. U. z 1959 r. Nr 52 poz. 315) oraz rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 7 marca 2008 r. w sprawie wymagań jakie muszą spełniać cmentarze, groby i inne miejsca pochówku zwłok i szczątków (Dz. U. z 2008 r. Nr 48 poz. 284). W myśl ustaleń ww. rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej odległość cmentarza od zabudowań mieszkalnych, od zakładów produkujących artykuły żywności, zakładów żywienia zbiorowego bądź zakładów przechowujących artykuły żywności oraz studzien, źródeł i strumieni, służących

do czerpania wody do picia i potrzeb gospodarczych, powinna wynosić co najmniej 150 m. Odległość ta może być zmniejszona do 50 m pod warunkiem, że teren w granicach od 50 do 150 m odległości od cmentarza posiada sieć wodociągową i wszystkie budynki korzystające z wody są do tej sieci podłączone. Należy zaznaczyć, że ograniczenia wynikające z przepisów ww. rozporządzeń zostaną uwzględnione na dalszym etapie planistycznym, tj. sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, zmiany obowiązujących planów lub wydawania decyzji o warunkach zabudowy.
W związku z ustaleniami projektu planu oraz zaleceniami dotyczącymi minimalizacji negatywnego oddziaływania planowanych inwestycji zakłada się, że ich realizacja nie przyczyni się do nieosiągnięcia celów środowiskowych określonych dla JCW, w obrębie których zlokalizowany jest przedmiotowy obszar.

8.2.5. Oddziaływanie na rośliny, zwierzęta i różnorodność biologiczną

Faza realizacji ustaleń opracowywanego dokumentu w granicach stref przeznaczonych pod zabudowę spowoduje zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej na terenach dotychczas niezainwestowanych. W celu ograniczenia negatywnego oddziaływania na środowisko w projekcie planu ustalono maksymalny udział powierzchni zabudowy oraz minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej w poszczególnych strefach planistycznych. Do obsadzania terenów wolnych od utwardzenia wskazane jest wprowadzanie zieleni charakteryzującej się odpowiednim doborem i zróżnicowaniem gatunkowym oraz gęstością nasadzeń. Istotne jest również jej dostosowanie do warunków siedliskowych panujących na danym terenie. Zwraca się uwagę, że wprowadzanie do środowiska przyrodniczego i przemieszczanie w nim gatunków obcych, jest co do zasady zakazane, z uwagi na to, że każdy gatunek obcy może w przyszłości stać się gatunkiem zagrażającym rodzimej bioróżnorodności. W odniesieniu do drzew status inwazyjnych zyskały m.in. jesion pensylwański, dąb czerwony, bożodrzew gruczołowaty, wiązowiec zachodni czy orzech włoski. Mając na uwadze powyższe, zagospodarowując tereny zieleni należy uwzględnić rodzime gatunki kwitnące i owocujące, np. głóg, bez czarny, dzika róża, śliwa tarnina, kalina koralowa, trzmielina zwyczajna, ligustr, szakłak, a wśród drzew - jabłonie, grusze, śliwy, lipy drobnolistne i szerokolistne, klony zwyczajne, klony polne, jawory, dęby szypułkowe i bezszypułkowe. Przewiduje się, że z czasem wprowadzona zieleń pozwoli wzbogacić walory przyrodnicze nowo zainwestowanych fragmentów obszaru opracowania.
W celu zminimalizowania negatywnego oddziaływania na rośliny przy realizacji poszczególnych inwestycji zaleca się przeprowadzenie inwentaryzacji zieleni oraz przyjęcie zasady omijania istniejących drzew, o ile zaistnieje taka możliwość. W przypadku realizacji inwestycji na terenach zadrzewionych lub w sąsiedztwie terenów leśnych, podczas wszelkich robót budowlanych należy chronić istniejące drzewa. Należy zaznaczyć, że drzewa wymagają szczególnej uwagi podczas wszystkich etapów procesu inwestycyjnego. Najgroźniejszymi dla życia drzew są wszystkie te czynniki, które negatywnie wpływają na rozwój ich korzeni. Nie wolno dopuścić, aby wokół drzew sąsiadujących z planowaną inwestycją doszło do zmiany poziomu grunty ani zagęszczenia gleby, wskutek składowania materiałów budowlanych pod drzewami. Należy również pamiętać, aby zabezpieczyć drzewa przed zmianą właściwości chemicznych gleby przez zanieczyszczenie wodą używaną na budowie np. z wapnem i cementem. Podczas prac inwestycyjnych sąsiadujących z drzewami należy zastosować rozwiązania zapewniające ochronę drzew i gleby, tj. zastosowanie ogrodzenia tymczasowego strefy ochrony drzew (SOD) - wyznaczonej przez inspektora nadzoru dendrologicznego, zastosowanie murków oporowych na granicy SOD w celu zachowania oryginalnego poziomu gruntu, zabezpieczenie konarów i pni (nie należy wycinać całych konarów, ogławiać ani podkrzesywać koron drzew). W przypadku konieczności pozostawienia otwartej ściany wykopu w SOD, na czas robót budowalnych, konieczne jest zamontowanie ekranu korzeniowego, w celu ochrony przed przesuszeniem i przemarznięciem korzeni żywicielskich. Należy pamiętać, że ochrona systemu korzeniowego jest konieczna dla przyszłego stanu zdrowia, wzrostu i bezpieczeństwa drzew (Suchocka M., 2016, Organizacja prac budowalnych na terenach zadrzewionych, Warszawa). Inwestor zobowiązany jest do przestrzegania art. 75

ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, tj. uwzględnienia ochrony środowiska w trakcie prac budowlanych. Zapisy ustawy Prawo ochrony środowiska zobowiązują inwestora do oszczędnego korzystania z terenu w trakcie przygotowania i realizacji inwestycji oraz ochrony gleby, zieleni, naturalnego ukształtowania terenu i stosunków wodnych. Zgodnie z art. 75 ust. 2 ww. ustawy wykorzystywanie i przekształcanie elementów przyrodniczych przy prowadzeniu prac budowlanych dopuszcza się wyłącznie w takim zakresie, w jakim jest to konieczne w związku z realizacją inwestycji. W związku z powyższym w projektach budowlanych poszczególnych inwestycji, planując zagospodarowanie danego terenu, należy możliwie zaadaptować występujące zadrzewienia i zakrzewienia. Utrzymanie istniejących zadrzewień i zakrzewień wpłynie pozytywnie na zachowanie walorów przyrodniczych obszaru objętego opracowaniem, w tym zachowanie istniejących gatunków roślin oraz miejsc bytowania zwierząt.
Prognozuje się, że lokalizacja planowanej zabudowy spowoduje ograniczenie miejsc bytowania gatunków zwierząt, w tym gatunków chronionych. Przewiduje się, że docelowo działki budowlane zostaną ogrodzone, co utrudni migrację zwierzyny. W celu zminimalizowania negatywnego wpływu realizacji inwestycji na zwierzęta, postuluje się, aby na przedmiotowych terenach prace budowlane rozpoczęły się poza okresem wzmożonych wędrówek zwierząt, poza okresem lęgowym ptaków, czyli poza okresem od marca do końca sierpnia, a także poza okresem przemieszczania się płazów, tj. od 15 lutego do końca maja (migracja wiosenna) oraz od 15 sierpnia do końca października (migracja jesienna). W przypadku stwierdzenia obecności gatunków dziko występujących roślin, zwierząt i grzybów podlegających ochronie gatunkowej, wymagane jest przestrzeganie zapisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody dotyczących zakazów oraz odstępstw od zakazów, w odniesieniu do ww. gatunków. W celu ochrony gatunków wykorzystujących tereny przeznaczone do zainwestowania, przed przystąpieniem do realizacji planowanych zamierzeń konieczne będzie przeprowadzenie inwentaryzacji, m.in. pod kątem gatunków dziko występujących zwierząt objętych ochroną gatunkową, w związku z obowiązującym zakazem niszczenia ich siedlisk i ostoi. Jeżeli wykonanie prac związanych z wycinką drzew lub krzewów może naruszyć zakazy w stosunku do zwierząt, roślin, grzybów podlegających ochronie, należy w pierwszej kolejności, jeśli to możliwe, odstąpić od tych prac i zachować poszczególne zadrzewienia i zakrzewienia będące siedliskiem gatunku (zapobieganie), lub zrezygnować z wycinki w okresie, którego dotyczy zakaz np. w przypadku zakazu płoszenia ptaków w miejscach rozrodu lub wychowu młodych - w ich okresie lęgowym, uzyskać stosowne zezwolenie regionalnego dyrektora ochrony środowiska na odstępstwa od tych zakazów. Regionalny dyrektor ochrony środowiska, na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, może zezwolić w stosunku do zwierząt objętych ochroną na odstępstwa od zakazów, w przypadku braku rozwiązań alternatywnych, jeżeli nie będzie to szkodliwe dla zachowania we właściwym stanie ochrony dziko występujących populacji chronionych gatunków oraz w przypadku zaistnienia jednej z przesłanek wskazanych w art. 56 ust. 4 pkt 1-7 ww. ustawy.
Wzmożona emisja hałasu na etapie budowy elektrowni słonecznych na wybranych terenach SO przyczyni się do migracji bytujących na przedmiotowych obszarach gatunków zwierząt. Ponadto przeznaczenie terenów obecnie niezabudowanych pod farmy fotowoltaiczne będzie oznaczało uszczuplenie powierzchni siedlisk i żerowisk dla różnych gatunków. Negatywne oddziaływanie będzie wiązać się również z utrudnieniem migracji zwierząt, z uwagi na to, że tereny farm fotowoltaicznych zostaną ogrodzone. W związku z funkcjonowaniem urządzeń fotowoltaicznych istnieje prawdopodobieństwo wystąpienia kolizji ptaków z powierzchnią paneli, przy próbie ich lądowania na panelach, które wskutek efektu odbicia lustrzanego będą imitowały taflę wody. Na ryzyko wystąpienia kolizji narażone są przede wszystkim ptaki wodne. Problem odbicia może również dotyczyć owadów składających jaja w wodzie (np. jętki, widelnice), które również mogą traktować panele jako obiekty wodne i składać na nich jaja. W efekcie może to oznaczać spadek sukcesu rozrodczego owadów, a co za tym idzie ograniczenie zasobów pokarmowych dla ptaków.
Mając na uwadze powyższe potencjalne zagrożenia dla gatunków zwierząt, na terenach elektrowni słonecznych należy zastosować odpowiednie działania minimalizujące ich

negatywny wpływ na środowisko, takie jak: stosowanie modułów fotowoltaicznych o powierzchni antyrefleksyjnej lub posiadających białe granice i białe paski podziału, które znacznie zmniejszają przyciąganie bezkręgowców wodnych, prowadzenie prac budowlanych w terminach dostosowanych do uwarunkowań przyrodniczych, tj. poza okresami lęgowymi ptaków, wzmożonych wędrówek zwierząt, a także poza okresem przemieszczania się płazów. W kontekście ogrodzenia terenu inwestycji przewiduje się, że powstanie planowanych elektrowni słonecznych nie przyczyni się do powstania całkowitej bariery migracyjnej. Zarówno małe, jak i większe zwierzęta będą mogły ominąć tereny inwestycji poprzez obszary sąsiednie. Zaleca się lokalizację ogrodzeń wyłącznie jako ażurowych, bez podmurówki, z pozostawieniem minimum 0,2 m przerwy między ogrodzeniem a gruntem, co zminimalizuje niekorzystny wpływ inwestycji na możliwość przemieszczania się mniejszych ptaków oraz płazów. Na etapie funkcjonowania elektrowni słonecznych zaleca się również zezwolenie na spontaniczną sukcesję roślinności pomiędzy rzędami paneli, np. ziół i chwastów, która będzie również stanowić miejsce żerowania ptaków. Nie należy używać gatunków roślin obcego pochodzenia, ani stosowania nawozów sztucznych i chemicznych środków ochrony roślin. Dla ochrony ptaków należy planować koszenia poza okresem lęgowym, który dla większości gatunków ptaków krajobrazu rolniczego przypada przeciętnie od 1 marca do 31 lipca. W przypadku planowanego koszenia terminy należy dostosować także do okresów migracji płazów, wymienionych w poprzednim akapicie. Ponadto zaleca się nie stosowanie ciągłego oświetlenia terenów elektrowni i jej ogrodzenia w porze nocnej.
Wyznaczenie w projekcie planu stref otwartych, gdzie nie będzie możliwa lokalizacja zabudowy kubaturowej i tym samym zachowanie istniejących terenów rolnictwa, terenów lasu oraz terenów zieleni naturalnej, przyczyni się do zachowania istniejącej roślinności oraz miejsc bytowania gatunków zwierząt. Przewiduje się utrzymanie istniejących zadrzewień i zakrzewień śródpolnych, które będą pełnić m.in. funkcję biocenotyczną, poprzez tworzenie gniazdowisk i miejsc żerowania ptaków i owadów, niezbędnych do zapylania roślin uprawnych. Zachowanie terenów lasu oraz terenów zieleni naturalnej wpłynie pozytywnie na utrzymanie walorów przyrodniczych obszaru opracowania.

8.2.6. Oddziaływanie na ludzi i klimat akustyczny

Nie przewiduje się wystąpienia negatywnych skutków realizacji ustaleń projektu planu w zakresie zagrożenia dla zdrowia i życia ludzi.
W kontekście realizacji nowych inwestycji należy zaznaczyć, że zagospodarowanie terenu nie może powodować kolizji z uzbrojeniem naziemnym i podziemnym. W celu zminimalizowania negatywnego oddziaływania na ludzi w zagospodarowaniu terenów należy uwzględnić wymagania i ograniczenia techniczne wynikające z przebiegu sieci infrastruktury technicznej, zgodnie z przepisami odrębnymi, tj. rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych (Dz. U. z 2003 r. nr 47 poz. 401), rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2022 r. poz. 1225 ze zm.), rozporządzeniem Ministra Cyfryzacji z dnia 26 maja 2023 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać telekomunikacyjne obiekty budowlane i ich usytuowanie (Dz. U. z 2023 r. poz. 1040) oraz normami branżowymi. Przepisy norm branżowych precyzują odległości zabudowy i innych elementów zagospodarowania terenu m.in. od sieci wodociągowych, kanalizacji sanitarnych i elektroenergetycznych. Ponadto należy uwzględnić wymagania w zagospodarowaniu terenu określane indywidualnie przez właściwego gestora sieci.
W odniesieniu do istniejących i planowanych linii elektroenergetycznych, wzdłuż ich przebiegu należy uwzględnić pasy technologiczne w poziomie nie mniejsze niż:

- dla linii napowietrznych WN 110 kV – 22,0 m (po 11,0 m po każdej ze stron od osi linii),
- dla linii napowietrznych SN 15 kV – 14,0 m (po 7,0 m po każdej ze stron od osi linii),
- dla linii napowietrznych nn-0,4 kV – 7,0 m (po 3,5 m po każdej ze stron od osi linii),
- dla linii kablowych SN i nn-0,4 kV – 0,5 m (po 0,25 m po każdej ze stron od osi linii).

Utworzenie pasa technologicznego nie powoduje wyłączenia terenu z dotychczasowego zagospodarowania, a jedynie może wprowadzać obostrzenia. W pasach technologicznych obowiązuje w szczególności zakaz sadzenia roślinności wysokiej i o rozbudowanym systemie korzeniowym, w tym obowiązuje szerokość pasa wycinki podstawowej drzew na trasie linii według przepisów odrębnych. Wszystkie obiekty przewidywane do budowy, przebudowy lub remontu w zbliżeniu lub na skrzyżowaniu z infrastrukturą techniczną elektroenergetyczną podlegają przepisom odrębnym (w uzgodnieniu z gestorem sieci). Nie jest dopuszczalne sytuowanie stanowisk pracy, składowisk wyrobów i materiałów lub urządzeń budowlanych bezpośrednio pod napowietrznymi liniami elektroenergetycznymi lub w odległości liczonej w poziomie od skrajnych przewodów, mniejszej niż:

- 3 m - dla linii o napięciu znamionowym nieprzekraczającym 1 kV,
- 5 m - dla linii o napięciu znamionowym powyżej 1 kV, lecz nieprzekraczającym 15 kV,
- 10 m - dla linii o napięciu znamionowym powyżej 15 kV, lecz nieprzekraczającym 30 kV,
- 15 m - dla linii o napięciu znamionowym powyżej 30 kV, lecz nieprzekraczającym 110 kV.

W odniesieniu do sieci gazowych, na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie, dla gazociągów wyznacza się, na okres ich użytkowania, strefy kontrolowane, tj. obszar wyznaczony po obu stronach osi gazociągu, którego linia środkowa pokrywa się z osią gazociągu, w którym przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się transportem gazu ziemnego podejmuje czynności w celu zapobieżenia działalności mogącej mieć negatywny wpływ na trwałość i prawidłowe użytkowanie gazociągu. W strefach kontrolowanych należy kontrolować wszelkie działania, które mogłyby spowodować uszkodzenie gazociągu lub mieć inny negatywny wpływ na jego użytkowanie i funkcjonowanie. W strefach kontrolowanych nie należy wznosić obiektów budowlanych, urządzać stałych składów i magazynów oraz podejmować działań mogących spowodować uszkodzenia gazociągu podczas jego użytkowania. W strefach kontrolowanych nie mogą rosnąć drzewa w odległości mniejszej niż 2,0 m od gazociągów o średnicy do DN 300 włącznie i 3,0 m od gazociągów o średnicy większej niż DN 300, licząc od osi gazociągu do pni drzew. Wszelkie prace w strefach kontrolowanych mogą być prowadzone tylko po wcześniejszym uzgodnieniu sposobu ich wykonania z właściwym operatorem sieci gazowej.

Od obiektów i urządzeń związany z wydobywaniem ropy naftowej i gazu ziemnego, w szczególności od czynnych odwiertów eksploatacyjnych należy zachować strefę ochronną min. 50,0 m, zgodnie z § 161 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 25 kwietnia 2014 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących prowadzenia ruchu zakładów górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 812). W strefie tej zabrania się wznoszenia jakichkolwiek obiektów niezwiązanych z ruchem zakładu górniczego. Wokół zlikwidowanych odwiertów Drawiny-1, Goszczanowo-1K, Grotów-20K, Krobielewko-4K, -5, -7 obowiązuje strefa ochronna o promieniu 5 m, wyznaczona zgodnie z projektami likwidacji tych odwiertów, na podstawie obowiązujących przepisów. W strefie tej orz na zlikwidowanych odwiertach zabrania się wznoszenia jakichkolwiek obiektów.

Od rurociągów służących do przesyłania z odwiertów płynu złożowego z zawartością siarkowodoru większą od 2% objętości należy zachować odległość nie mniejszą niż 200 m od granicy terenów zwartej zabudowy i 50 m od wolno stojących domów mieszkalnych, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Praca projektowanych elektrowni słonecznych powodować będzie emisję niejonizującego promieniowania elektromagnetycznego. Wszystkie urządzenia zasilane prądem elektrycznym wytwarzają w swoim otoczeniu pole elektromagnetyczne. Źródłem promieniowania elektromagnetycznego niejonizującego będą układy wytwarzania, przesyłania i rozdziału energii elektrycznej, a także jej odbiorniki. Instalacje elektryczne oraz urządzenia do przesyłania energii elektrycznej planowane do zastosowania w elektrowni fotowoltaicznej będą wytwarzały w swoim otoczeniu pola elektromagnetyczne o częstotliwości 50 Hz. Przewiduje się, że na terenie elektrowni słonecznej będą pracowały przede wszystkim urządzenia przetwarzające prąd niskich napięć (do 0,4 kV). W transformatorach zajdzie przetworzenie

napięcia z niskiego na średnie (15 kV) i będzie to jedyne urządzenie na terenie elektrowni (oprócz sterowni – miejsce przyłączenia), które będzie operowało na takim napięciu. Prognozuje się, że wszystkie linie elektroenergetyczne kablowe niskiego i średniego napięcia (oprócz przewodów niskiego napięcia prowadzonych po konstrukcji nośnej paneli) będą wykonane jako podziemne. Na podstawie wyników współczesnych badań stwierdza się, że pola elektromagnetyczne wytwarzane przez sieć elektroenergetyczną średniego napięcia o częstotliwości 50 Hz nie wpływają niekorzystnie na organizmy żywe. Według badań przeprowadzonych przez wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska, opublikowane w pracy Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska „Pola elektromagnetyczne w środowisku – opis źródeł i wyniki badań", wśród pomiarów składowej magnetycznej pola elektromagnetycznego dla częstotliwości 50 Hz zdecydowanie najwięcej wyników nie przekraczało wartości 1 A/m. Wobec powyższego można stwierdzić, iż oddziaływanie elektrowni fotowoltaicznej w zakresie emisji pól elektromagnetycznych będzie pomijalnie małe.
Centralna i zachodnia część terenu gminy, położona w dolinie Noteci oraz wschodnia część gminy, położona w dolinie Drawy, znajduje się na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat (p=1%) oraz na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat (p=10%). W tych rejonach gminy występują również obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat (p=0,2%). W projekcie planu w granicach obszarów szczególnego zagrożenia powodzią wyznaczono przede wszystkim strefy planistyczne otwarte (SO), gdzie nie będzie możliwa lokalizacja nowej zabudowy kubaturowej, gdyż ustalono maksymalny udział powierzchni zabudowy - 0%, maksymalną nadziemną intensywność zabudowy - 0, a udział powierzchni biologicznie czynnej na poziomie 100%, dzięki czemu zachowane zostaną zdolności retencyjne tych terenów. W strefach planistycznych przeznaczonych pod zabudowę, wyznaczonych w granicach obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, tj. strefach SW, SJ, SZ, SU, SN i SP, adaptacji podlega istniejąca zabudowa. Część ww. stref wyznaczono zgodnie z przeznaczeniem terenu ustalonym w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, w których linie zabudowy ograniczają możliwość zabudowy na terenie zalewowym. Według obowiązujących przepisów ustawy Prawo wodne lokalizowanie nowych obiektów budowlanych na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią wymaga uzyskania pozwolenia wodnoprawnego, w którym określone zostaną wymagania dla nowych obiektów budowlanych. Z uwagi na ustalenia projektu planu, ograniczające rozwój zabudowy na terenach zagrożonych wystąpieniem powodzi, nie przewiduje się wystąpienia szkód powodziowych oraz zagrożenia dla zdrowia i życia ludzi.
Wpływ na klimat akustyczny obszaru gminy ma przede wszystkim ruch komunikacyjny odbywający się istniejącymi drogami oraz liniami kolejowymi. Oddziaływanie będzie charakteryzowało się zmiennością w ciągu doby. Ruch pojazdów będzie większy w porze dziennej, natomiast w porze nocnej będzie znikomy.
W opracowywanym dokumencie projektuje się tereny podlegające ochronie akustycznej. Ochrona akustyczna poszczególnych rodzajów terenów uregulowana jest w przepisach odrębnych, tj. ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku oraz rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. Należy zaznaczyć, że zakwalifikowanie danego terenu do terenów chronionych akustycznie oznacza, iż dopuszczalny poziom hałasu musi być dotrzymany na granicy tego terenu.
Należy zaznaczyć, że zgodnie z § 11 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, budynek z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi powinien być wznoszony poza zasięgiem zagrożeń i uciążliwości określonych w przepisach odrębnych, przy czym dopuszcza się wznoszenie budynków w tym zasięgu, pod warunkiem zastosowania środków technicznych zmniejszających uciążliwości poniżej poziomu ustalonego w przepisach

odrębnych, bądź zwiększających odporność budynku na zagrożenia i uciążliwości takie jak m.in. hałas i drgania (wibracje).
Przy lokalizowaniu obiektów budowlanych na terenach sąsiadujących z drogami oraz liniami kolejowymi należy uwzględnić strefę uciążliwości dla stałych użytkowników przedmiotowych obszarów. Należy jednak zwrócić uwagę, iż według przepisów art. 174 ustawy Prawo ochrony środowiska emisje polegające m.in. na powodowaniu hałasu, powstające w związku z eksploatacją dróg i linii kolejowych, nie mogą spowodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego zarządzający tym obiektem ma tytuł prawny. Zgodnie z art. 139 ww. ustawy, przestrzeganie wymagań ochrony środowiska związanych z eksploatacją dróg i linii kolejowych zapewnia zarządzający tym obiektem.
Jednakże w świetle istniejącego poziomu obciążenia ruchem oraz lokalizacji linii kolejowych w bezpośrednim sąsiedztwie terenów chronionych akustycznie, uzyskanie efektów w postaci dotrzymania poziomów dopuszczalnych jest niezwykle trudne, a w niektórych przypadkach wręcz nierealne. Zadaniem służb ochrony środowiska oraz administratora sieci kolejowej jest jednak podejmowanie wszelkich działań mających na celu poprawę klimatu akustycznego w sąsiedztwie linii kolejowych w takim stopniu, w jakim jest to tylko możliwe. W ramach strategii krótkookresowej powinny być zawarte działania, których celem jest spowodowanie poprawy klimatu akustycznego w tych miejscach, gdzie przekroczenia dopuszczalnych wartości hałasu w środowisku są w chwili obecnej największe, oraz tam gdzie na oddziaływanie hałasu narażona jest największa liczba osób, tj. techniczne działania polegające głównie na stałej kontroli stanu nawierzchni kolejowej oraz na szlifowaniu szyn. Zabieg szlifowania szyn (tzw. reprofilacji) polega na usuwaniu specjalnymi narzędziami określonej warstwy metalu, celem likwidacji lub zmniejszania płytkich wad powierzchniowych, dzięki czemu możliwe jest nadanie powierzchni tocznej szyn wymaganego przekroju poprzecznego i profilu podłużnego. Zmechanizowana obróbka szyn wpływa na poprawę komfortu jazdy oraz redukcję emisji hałasu i drgań.
Z kolei do podstawowych kierunków działań mających na celu ograniczenie emisji hałasu związanego z eksploatacją dróg do wartości dopuszczalnych należą m.in.: budowa ekranów akustycznych, modernizacje nawierzchni jezdni, stosowanie tzw. „cichych nawierzchni", promowanie transportu zbiorowego oraz rowerowego, jako alternatywnego środka komunikacji, czy też wprowadzanie obszarów ograniczonego użytkowania.
W kontekście lokalizacji zabudowy w strefach gospodarczych (SP), jej funkcjonowanie będzie miało wpływ na generowanie uciążliwości akustycznych w związku z prowadzoną działalnością produkcyjną oraz ruchem pojazdów obsługujących istniejące i planowane obiekty. Należy zaznaczyć, że zgodnie z art. 144 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, eksploatacja instalacji powodująca wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, emisję hałasu oraz wytwarzanie pól elektromagnetycznych nie powinna powodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny. Zatem do obowiązków inwestora będzie należało zastosowanie na terenie przedsięwzięcia odpowiednich środków technicznych i organizacyjnych skutecznie ograniczających rozprzestrzenianie się hałasu i drgań na tereny sąsiednie. W przypadku wystąpienia przekroczenia akustycznych standardów jakości środowiska, należy zastosować środki techniczne, technologiczne lub organizacyjne zmniejszające poziom emisji hałasu, co najmniej do wartości dopuszczalnych, w tym w szczególności: ekrany akustyczne, tłumiki hałasu, zieleń izolacyjną. Zaleca się wykorzystanie metod i środków związanych z lokalizacją i odpowiednim ukształtowaniem budynków i obiektów na terenie zakładu, rozwiązań konstrukcyjno-materiałowych i funkcjonalnych poszczególnych obiektów oraz ich izolacją w celu ograniczenia rozprzestrzeniania się hałasu, użytkowanie sprawnych urządzeń, stosowanie rozwiązań uniemożliwiających spływ zanieczyszczeń do gruntu, zaopatrzenie w ciepło z zastosowaniem technologii i urządzeń niskoemisyjnych oraz alternatywnych źródeł energii. Ponadto na etapie eksploatacji inwestycji należy stosować rozwiązania i technologię pozwalającą na maksymalne ograniczenie emisji do środowiska. Procesy produkcyjne powinny być prowadzone wyłącznie wewnątrz pomieszczeń, przy zamkniętych drzwiach i oknach. W celu wykluczenia sytuacji, w których emitory hałasu będą pracować w trybie awaryjnym,

powodującym ponadnormatywną emisję hałasu, należy prowadzić ciągłą kontrolę pracy procesów technologicznych i poszczególnych urządzeń wykorzystywanych w związku z eksploatacją inwestycji.
Działalność wydobywcza, prowadzona na terenie zakładów górniczych w strefach SG, spowoduje wzrost poziomu hałasu w środowisku. Źródłem emisji będzie praca maszyn i urządzeń wydobywczych oraz ruch pojazdów transportowych. Oddziaływania te będą jednak występowały tylko czasowo - w porze dziennej. W celu minimalizacji negatywnego wpływu działalności wydobywczej na klimat akustyczny zaleca się stosowanie rozwiązań ograniczających emisję hałasu, takich jak: wyznaczenie pasów ochronnych, wprowadzenie zieleni izolacyjnej w pasach ochronnych, lokalizację wałów ziemnych pełniących funkcję ekranów akustycznych, odpowiednią lokalizację zaplecza infrastruktury wydobywczej, a także ograniczenie funkcjonowania zakładu do pory dnia, tj. od godz. 6:00 do godz. 22:00. Emisja hałasu powinna zostać zniwelowana zarówno w trakcie budowy, poprzez zastosowanie sprzętu wydobywczego i środków transportu w dobrym stanie technicznym i spełniających wymogi regulowane prawem, przestrzeganie zasad wyłączania silników w czasie przerw w pracy, odpowiednie zaplanowanie procesu formowania zwałowisk i eksploatacji, zastosowanie środków ochrony akustycznej, ograniczenie liczby przejazdów pojazdów ciężkich, a także wykonywanie prac konserwatorskich i naprawczych pojazdów poza terenem zakładu górniczego.
Na terenie gminy znajduje się zakład o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (ZDR), tj. "PGNIG S.A. Oddział w Zielonej Górze Kopalnia Ropy Naftowej i Gazu Ziemnego Lubiatów", 66-530 Drezdenko, Grotów 59a. W projekcie planu teren zakład objęto strefą SP. Zakład nie sąsiaduje z terenami zabudowy mieszkaniowej. Na terenie zakładu, podczas wystąpienia jakiejkolwiek awarii przemysłowej lub innego miejscowego zagrożenia mogącego wystąpić, wprowadza się procedury bezpieczeństwa ewakuacji zakładu. Kopalnia Ropy Naftowej i Gazu Ziemnego Lubiatów posiada opracowaną i wdrożoną dokumentację wymaganą dla zakładów o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniach. Są to:

- Program Zapobiegania Awariom (PZA),
- Wewnętrzny Plan Operacyjno – Ratowniczy (WPOR),
- Raport o Bezpieczeństwie (RoB).

Dokumenty te zawierają szczegółowe informacje o występujących zagrożeniach, stosowanych środkach zapobiegania oraz systemach zabezpieczeń technicznych, a także zasadach prowadzenia działań ratowniczych.
Głównym źródłem hałasu na etapie eksploatacji gazu ziemnego i ropy naftowej będzie praca urządzeń wydobywczych, takich jak: zawory redukcyjne, pompa zbiornika inhibitorów korozji i hydratów, agregat prądotwórczy. Należy zaznaczyć, że poziom hałasu ww. urządzeń będzie obniżany, poprzez ich lokalizację wewnątrz kontenerów technologicznych. Ponadto w trakcie eksploatacji występować będzie emisja hałasu związanego z ruchem pojazdów po terenie zakładu, w tym samochody osobowe i ciężarowe (cysterny). Biorąc pod uwagę znaczne oddalenie obiektów służących eksploatacji gazu ziemnego od zabudowy, przewiduje się, iż eksploatacja złóż w strefach SG nie spowoduje przekroczeń obowiązujących wartości dopuszczalnych poziomu hałasu na najbliższych terenach chronionych pod względem akustycznym.

8.2.7. Oddziaływanie na zabytki i dobra materialne

Na obszarze opracowania występują obiekty i obszary wpisane do rejestru zabytków i ujęte w ewidencji zabytków, których ochrona została uwzględniona w projekcie planu, poprzez wyznaczenie stref planistycznych dostosowanych do funkcji pełnionej przez dany obiekt i określenie odpowiednich parametrów zabudowy. Pełna ochrona możliwa jest do zapewnienia tylko w planie miejscowym i w ramach decyzji o warunkach zabudowy (tylko w przypadkach gdy jest wyznaczony OUZ). Dla terenów zabytkowych cmentarzy wyznaczono głównie strefy cmentarzy (SC), a dla terenów zabytkowych parków wyznaczono głównie strefy zieleni i rekreacji (SN).

Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia projektu planu nie przewiduje się wystąpienia negatywnego oddziaływania na obiekty i obszary objęte ochroną konserwatorską.
Należy również zaznaczyć, że zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami kto, w trakcie prowadzenia robót budowlanych lub ziemnych, odkrył przedmiot, co do którego istnieje przypuszczenie, iż jest on zabytkiem, jest obowiązany:

1) wstrzymać wszelkie roboty mogące uszkodzić lub zniszczyć odkryty przedmiot;
2) zabezpieczyć, przy użyciu dostępnych środków, ten przedmiot i miejsce jego odkrycia;
3) niezwłocznie zawiadomić o tym właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków, a jeśli nie jest to możliwe, właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta).

Oddziaływanie zapisów projektu planu na dobra materialne występujące na analizowanym obszarze, rozumiane jako wytwory kultury i sztuki oraz elementy infrastruktury technicznej i społecznej, będzie wiązało się z możliwością prowadzenia robót budowlanych w zakresie urządzeń i sieci infrastruktury technicznej we wszystkich strefach planistycznych, co pozytywnie wpłynie na rozwój gminy Drezdenko oraz na jakość życia mieszkańców.

8.2.8. Oddziaływanie na zasoby naturalne

W projekcie planu w granicach terenów i obszarów górniczych dotyczących złóż kruszywa naturalnego, gazu ziemnego i ropy naftowej wyznaczono strefy górnictwa (SG). Z kolei na terenach występowania złóż kopalin wyznaczono przede wszystkim strefy SG i SO, zabezpieczające możliwość ich eksploatacji lub wykorzystania w przyszłości. W granicach złóż wyznaczono również strefy SJ, SZ, SR, SU, SN, SP, SC, SI, SK, sankcjonujące istniejącą zabudowę i tereny komunikacji.
W wyniku podjętej działalności wydobywczej przedmiotowe złoża zostaną wyczerpane. Wobec tego przewiduje się znaczące oddziaływanie na te surowce naturalne. W celu zminimalizowania negatywnego oddziaływania na środowisko, działalność wydobywczą należy prowadzić zgodnie z planem zagospodarowania złoża oraz przepisami z zakresu prawa geologicznego i górniczego. Po wyeksploatowaniu złoża należy przeprowadzić jego rekultywację zgodnie z wydanymi decyzjami.
Oddziaływanie na pozostałe komponenty środowiska zostały omówione w kolejnych podrozdziałach rozdziału 8.

8.2.9. Skutki oddziaływania projektu planu na całokształt środowiska przyrodniczego

Przewidywane skutki oddziaływania projektu planu na całokształt środowiska oraz jego prawidłowe funkcjonowanie, w tym na obszary chronione, są zróżnicowane co do charakteru, czasu oddziaływania, odwracalności i ich zasięgu przestrzennego. Skutki realizacji zapisów projektu planu dotyczących rozmieszczenia stref planistycznych oraz ustalonych dla nich parametrów zabudowy i zagospodarowania terenu podzielić można na: bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane. Ponadto można je rozpatrywać w kontekście czasu oddziaływania:

- długoterminowego (w skali kilkudziesięciu lat),
- średnioterminowego (około 5 – 10 lat),
- krótkoterminowego (około 1 roku),
- chwilowego (około 1 doby).

Rodzaj i skalę przewidywanych oddziaływań na poszczególne komponenty środowiska przedstawiono w podrozdziałach 8.1. i 8.2.1-8.2.8. oraz w poniższej tabeli (Tabela 10.).

Tabela 10. Przewidywane oddziaływania realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska

Komponent środowiska	Rodzaj oddziaływania											Brak oddziaływania
	bezpośrednie	pośrednie	wtórne	skumulowane	krótkoterminowe	średnioterminowe	długoterminowe	stałe	chwilowe	pozytywne	negatywne	
obszar Natura 2000												•
różnorodność biologiczna		•	•				•			•		
ludzie		•					•			•	•	
zwierzęta		•					•			•	•	
rośliny	•						•			•	•	
woda		•	•				•			•	•	
powietrze		•					•			•	•	
powierzchnia ziemi	•						•	•		•	•	
krajobraz	•						•	•		•	•	
klimat		•	•				•			•	•	
zasoby naturalne	•						•	•			•	
zabytki		•					•			•		
dobra materialne		•					•			•		

Realizacja ustaleń zawartych w projekcie planu pociągnie za sobą zmianę istniejącego stanu środowiska. Sposób i stopień oddziaływania na środowisko zależny będzie od lokalnych uwarunkowań, takich jak: typ krajobrazu, budowa geologiczna, ukształtowanie terenu, stosunki wodne, walory przyrodnicze, stan czystości powietrza oraz zainwestowanie terenu.
Zakłada się korzystny wpływ skutków realizacji ustaleń projektu planu na:

- ludzi i dobra materialne, z uwagi wyznaczenie stref planistycznych przeznaczonych pod zabudowę i tym samym udostępnienie nowych terenów inwestycyjnych,
- rośliny, zwierzęta, różnorodność biologiczną, wody powierzchniowe, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, z uwagi na wyznaczenie stref otwartych (SO) i tym samym zachowanie obszarów cennych przyrodniczo, lasów, wód powierzchniowych, dolin rzecznych oraz terenów rolniczych,
- zabytki, z uwagi na wyznaczenie stref planistycznych z uwzględnieniem obiektów i obszarów wpisanych do rejestru zabytków i Gminnej Ewidencji Zabytków.

Przewiduje się negatywny wpływ skutków realizacji ustaleń projektu planu na:

- ludzi, w związku z wyznaczeniem stref planistycznych przeznaczonych pod zabudowę, gdzie występować będzie emisja zanieczyszczeń powietrza, hałasu i wibracji powodowana przez ruch komunikacyjny i działalność gospodarczą,
- powierzchnię ziemi, w związku z wyznaczeniem stref planistycznych przeznaczonych pod zabudowę, gdzie wystąpi uszczelnienie gruntu w miejscach realizacji inwestycji,
- wody podziemne, w związku z wyznaczeniem stref planistycznych przeznaczonych pod zabudowę, gdzie wystąpi wzrost powierzchni utwardzonych i zmiana warunków odpływu wód opadowych i roztopowych,
- zwierzęta, w związku z wyznaczeniem stref planistycznych przeznaczonych pod zabudowę, gdzie wystąpi ograniczenie miejsc bytowania gatunków zwierząt,
- powietrze, w związku z wyznaczeniem stref planistycznych przeznaczonych pod zabudowę, gdzie powstaną nowe źródła zanieczyszczeń do powietrza, którymi będą instalacje grzewcze budynków i pojazdy samochodowe,

- klimat (mikroklimat), w związku z wyznaczeniem stref planistycznych przeznaczonych pod zabudowę, gdzie wystąpi wzrost emisji ciepła, pochodzącego ze spalania paliw do celów grzewczych, jak również wzrost powierzchni utwardzonych,
- krajobraz, w związku z wyznaczeniem stref planistycznych przeznaczonych pod zabudowę, gdzie wystąpi przekształcenie krajobrazu terenów dotychczas niezainwestowanych; należy zaznaczyć, że odbiór wizualny krajobrazu będzie miał charakter subiektywny,
- zasoby naturalne, w związku z przewidywaną eksploatację złóż.

Nie zakłada się wystąpienia znaczącego negatywnego oddziaływania skutków ustaleń projektu planu na obszary Natura 2000 i inne formy ochrony przyrody.

9. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU

Do rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji ustaleń projektowanego dokumentu zaliczyć można:

- wyznaczenie stref planistycznych przewidujących rozwój zabudowy, w sposób czytelnie definiujący kształt jednostki osadniczej, przeciwdziałając rozlewaniu się zabudowy,
- wyznaczenie stref planistycznych SO obejmujących obszary cenne przyrodniczo, lasy, wody płynące i stojące, doliny rzeczne, pełniące funkcje korytarzy ekologicznych oraz obszary szczególnego zagrożenia powodzią,
- określenie parametrów maksymalnej nadziemnej intensywności zabudowy, maksymalnej wysokości zabudowy, maksymalnego udziału powierzchni zabudowy oraz minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej w poszczególnych strefach planistycznych w nawiązaniu do parametrów obowiązujących planów miejscowych, a także parametry zabudowy wynikające z inwentaryzacji urbanistyczno-architektonicznej oraz w oparciu o udostępnione materiały geodezyjne i dane przestrzenne: mapę zasadniczą, bazę danych ewidencji gruntów i budynków, obiektów topograficznych (BDOT 10k), uzbrojenia (GESUT), ortofotomapy, numerycznego modelu pokrycia terenu oraz numerycznego modelu terenu,
- wyznaczenie w profilu podstawowym terenów zieleni urządzonej osobnych stref SN zieleni i rekreacji – w celu uwidocznienia i wyodrębnienia terenów zielonych, których zagospodarowanie jest zdominowane przez zieleń urządzoną, bądź też ich zagospodarowanie wiąże się z lokalnymi usługami publicznymi.

Szczegółowe ustalenia w zakresie rozwiązań zmniejszających, bądź eliminujących szkodliwe oddziaływania powinny zostać zapisane w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Niektóre z występujących problemów jak np.: zanieczyszczenie wód, czy też rozwój sieci komunikacyjnej ma charakter ponad lokalny. Dlatego ich rozwiązanie wymaga odpowiedniej współpracy z innymi jednostkami administracyjnymi.

10. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Ustalenia projektu planu uwzględniają wymogi ochrony środowiska zgodnie z obowiązującymi przepisami aktów prawnych. Podczas funkcjonowania zrealizowanych przedsięwzięć na przedmiotowym terenie zawsze istnieje ryzyko wystąpienia negatywnych zjawisk dla środowiska, trudnych do określenia i zminimalizowania w zapisach ustaleń projektu planu (np. wystąpienie wypadków, pożarów lub awarii infrastruktury technicznej). Zgodnie z art. 55 ust. 5

ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, organ opracowujący projekt dokumentu jest obowiązany prowadzić monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego dokumentu w zakresie oddziaływania na środowisko. Monitoring ten zaleca się wykonywać raz na 4 lata w oparciu o dostępne dane o środowisku.
Monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego dokumentu w zakresie oddziaływania na środowisko będzie polegał na analizie i ocenie stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska lub w ramach indywidualnych zamówień. Dokonując analizy i oceny stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska należy pamiętać, że muszą się one odnosić do obszaru objętego projektem planu.
Należy prowadzić bieżące analizy, które umożliwią, jeśli pojawi się taka potrzeba, wprowadzenie odpowiednich zmian i korekt do planu ogólnego. Proponuje się objęcie monitoringiem komponentów środowiska w zakresie:

- jakości wód,
- jakości (zanieczyszczenia) powietrza,
- jakości gleb,
- jakości klimatu akustycznego (oddziaływania hałasu),
- oddziaływania pól elektromagnetycznych,
- gospodarowania odpadami.

11. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Z uwagi na położenie gminy Drezdenko w znacznej odległości od granicy państwa nie należy spodziewać się transgranicznego oddziaływania realizacji ustaleń projektu planu na środowisko.

12. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU

Nie wskazuje się rozwiązań alternatywnych zakładając, że rozwiązania zawarte w projekcie planu są optymalne zarówno pod względem rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych, jak i rozwiązań ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko. Poprzez opracowanie projektu planu gmina otrzyma dokument, który umożliwi jej zrównoważony rozwój.

13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko dotyczy projektu planu ogólnego gminy Drezdenko, sporządzanego na podstawie uchwały Nr XCI/570/2024 Rady Miejskiej w Drezdenku z dnia 6 lutego 2024 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia planu ogólnego dla obszaru gminy Drezdenko.
Prognoza oddziaływania na środowisko stanowi podstawowy dokument, niezbędny do przeprowadzenia postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji polityki, strategii, planu lub programu. Obowiązek jej opracowania wynika bezpośrednio z zapisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zasadniczym celem prognozy oddziaływania na środowisko jest wskazanie prawdopodobnych skutków realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego.

Prognoza składa się z 13 rozdziałów.
Rozdział pierwszy stanowi wprowadzenie prezentujące przedmiot i cel opracowania, podstawy prawne oraz wykorzystane materiały i metody pracy. Prognozę oddziaływania na środowisko sporządzono przy zastosowaniu metody opisowej, polegającej na charakterystyce istniejących zasobów środowiska oraz łączeniu w całość posiadanej wiedzy o dotychczasowych mechanizmach funkcjonowania środowiska i wskazaniu, jakie potencjalne skutki mogą wystąpić w środowisku w wyniku realizacji ustaleń projektu planu. Skonfrontowano zaproponowane rozwiązania z istniejącymi uwarunkowaniami przyrodniczymi. Oceniono potencjalne zagrożenie środowiska oraz wpływ skutków realizacji ustaleń projektu planu na jego funkcjonowanie. Zwrócono uwagę na ewentualne niepożądane konsekwencje, proponując sposoby ich zminimalizowania. Prognozę oddziaływania na poszczególne komponenty środowiska przedstawiono za pomocą techniki listy identyfikacyjnej, w zakresie, jaki umożliwia obecny stan dostępnej informacji o środowisku oraz w dostosowaniu do stopnia szczegółowości ustaleń projektu planu.
W rozdziale drugim zawarto informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu. Celem opracowania planu ogólnego jest zapewnienie ciągłości prowadzenia polityki przestrzennej i zrównoważonego rozwoju gminy. Zakres opracowania obejmuje obszar w granicach administracyjnych gminy Drezdenko. Plan ogólny służyć będzie przede wszystkim pobudzaniu rozwoju gminy oraz ochronie interesów publicznych.
W rozdziale trzecim zaprezentowano informacje o powiązaniach projektu planu z innymi dokumentami. Przy sporządzaniu projektu planu uwzględniono treść dokumentów określających strategiczne, generalne cele rozwoju i kształtowania przestrzeni, takich jak: Plan zagospodarowania przestrzennego województwa lubuskiego, przyjęty uchwałą Nr XLIV/667/18 Sejmiku Województwa Lubuskiego z dnia 23 kwietnia 2018 r. (Dz. Urz. Woj. Lub. z dnia 2 maja 2018 r. poz. 1163), Audyt krajobrazowy województwa lubuskiego, przyjęty uchwałą Nr V/66/24 Sejmiku Województwa Lubuskiego z dnia 28 października 2024 r., a także Opracowanie ekofizjograficzne gminy Drezdenko, sporządzone w maju 2025 r.
Rozdział czwarty zawiera charakterystykę stanu i funkcjonowania środowiska przyrodniczego w granicach opracowania. Administracyjnie gmina Drezdenko położona jest w województwie lubuskim, w powiecie strzelecko-drezdeneckim. Sąsiaduje z gminami: Dobiegniew, Stare Kurowo, Zwierzyn w powiecie strzelecko-drezdeneckim, w województwie lubuskim, Drawsko, Krzyż Wielkopolski w powiecie czarnkowsko-trzcianeckim, w województwie wielkopolskim, Międzychód, Sieraków w powiecie międzychodzkim, w województwie wielkopolskim, Santok w powiecie gorzowskim, w województwie lubuskim, Skwierzyna w powiecie międzyrzeckim, w województwie lubuskim. Gmina Drezdenko zajmuje obszar o powierzchni 399,9 km^2. Na terenie opracowania występują następujące formy ochrony przyrody: 6 rezerwatów przyrody: „Czaplenice”, „Łabędziniec”, „Czaplisko”, „Jezioro Łubówko”, „Lubiatowskie Uroczyska”, „Goszczanowskie Źródliska im. prof. Ludwika Lipnickiego”, 3 obszary chronionego krajobrazu: Dolina Warty i Dolnej Noteci, Pojezierze Puszczy Noteckiej, Puszcza Drawska, 6 obszarów Natura 2000: Jeziora Gościmskie PLH080036, Bory Chrobotkowe Puszczy Noteckiej PLH080032, Uroczyska Puszczy Drawskiej PLH320046, Lasy Puszczy nad Drawą PLB320016, Dolina Dolnej Noteci PLB080002, Puszcza Notecka PLB300015, 42 pomniki przyrody, 21 użytków ekologicznych: Jelenie Bagna, Bagienko, odyniec, Nad Lubiatką, Koło, Nieużytek, Nad Jeziorem Pierska, Bagna W Obrębie Pierska, Bagienka, Owalne Bagno, Jezioro Kosinek, Trzynastka, Szesnastka, Przy Gruntach, Łąki, Bagno, Długie Bagno, Odyniec I, Wąskie Łąki, Podmokłe Łąki, Ramiona, a także zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Drezdeneckie Uroczyska”.
W rozdziale piątym wskazano istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektu planu, do których należą: wzrost emisji zanieczyszczeń powietrza (emisje z systemów grzewczych, z ciągów komunikacyjnych), a w konsekwencji przekroczenie wymaganych prawem norm jakości powietrza atmosferycznego, wymagające prowadzenia działań na rzecz utrzymania jakości lub poprawy warunków aerosanitarnych, wzrost udziału powierzchni utwardzonych, zmiana warunków odpływu wód opadowych, osiągnięcie celów środowiskowych określonych dla JCW, w granicach których znajduje się przedmiotowy obszar, konieczność ochrony jakości wód podziemnych, z uwagi na położenie obszaru w zasięgu

występowania GZWP, degradacja powierzchni ziemi spowodowana rolniczym użytkowaniem, ochrona klimatu akustycznego na terenach podlegających ochronie akustycznej, a także eliminacja lub ograniczanie istniejących i potencjalnych zagrożeń obszarów i obiektów objętych formami ochrony przyrody.
W rozdziale szóstym przedstawiono analizę i ocenę potencjalnych zmian stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektu planu. W przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu zmiany stanu środowiska będą następować w związku z realizacją obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. W wyniku realizacji ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego wystąpić mogą przede wszystkim przekształcenia powierzchni ziemi i krajobrazu, w związku z posadowieniem budynków i obiektów im towarzyszących. Zmianie mogą ulec również warunki odpływu wód opadowych spowodowane utwardzeniem terenu. W związku z funkcjonowaniem zabudowy występować będzie emisja zanieczyszczeń do powietrza pochodząca ze spalania paliw wykorzystywanych do ogrzewania budynków, emisja spalin z samochodów użytkowników terenu, jak również emisja hałasu komunikacyjnego. Z kolei zachowanie istniejących terenów lasu, zieleni i wód powierzchniowych będzie pozytywnie oddziaływać na krajobraz, powietrze oraz klimat.
Część siódma dotyczy wskazania celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym z podaniem sposobów uwzględnienia tych celów w projekcie planu. Wykazano, iż zapisy projektu planu gwarantują realizację głównych celów stawianych przez dokumenty rangi międzynarodowej, wspólnotowej, krajowej i lokalnej. Projekt planu uwzględnia cele ochrony środowiska zawarte w dokumentach strategicznych opracowanych na szczeblu krajowym, wspólnotowym i regionalnym. Istotne z punktu widzenia opracowywanego dokumentu są takie opracowania jak: Polityka ekologiczna państwa 2030 – strategia rozwoju w obszarze środowiska i gospodarki wodnej, Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, Aktualizacja programu ochrony powietrza dla strefy lubuskiej wraz z planem działań krótkoterminowych oraz Program ochrony środowiska dla Gminy Drezdenko na lata 2023-2027 z perspektywą do roku 2031. W odniesieniu do ustanowionych w tych dokumentach celów ochrony środowiska, w projekcie planu wyznaczono strefy planistyczne dla zabudowy kubaturowej adekwatnie do obowiązujących aktów planowania przestrzennego oraz istniejącego zagospodarowania, z uwzględnieniem dostępu do sieci wodociągowej i kanalizacji sanitarnej, jak również wyznaczono strefy planistyczne SO, obejmujące obszary cenne przyrodniczo, lasy, wody płynące i stojące, doliny rzeczne, pełniące funkcje korytarzy ekologicznych oraz obszary szczególnego zagrożenia powodzią. Delimitację stref planistycznych wykonano w sposób zapewniający zrównoważony rozwój. Strefy planistyczne wielofunkcyjne umożliwią zachowanie i rozwój działalności gospodarczej oraz infrastruktury technicznej i społecznej. Z kolei wyznaczenie stref planistycznych otwartych SO oraz stref zieleni i rekreacji SN adekwatnie do obowiązujących aktów z zakresu ochrony przyrody, przyczyni się do ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego.
W rozdziale ósmym przeprowadzono analizę oddziaływania ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska. Ustalenia projektu planu w sposób ogólny odnoszą się do ochrony i kształtowania poszczególnych komponentów środowiska, koncentrując się głównie na wyznaczaniu wskaźników zabudowy oraz określaniu odpowiednich profili funkcjonalnych dla poszczególnych stref planistycznych. Przewiduje się, że realizacja zapisów projektu planu wpłynie korzystnie na ludzi, roślinność, zwierzęta, różnorodność biologiczną, stan czystości wód, powietrze, klimat, dobra materialne i zabytki, z uwagi na wyznaczenie granic stref planistycznych przewidujących rozwój zabudowy w sposób czytelnie definiujący kształt jednostki osadniczej, co będzie przeciwdziałać rozlewaniu się zabudowy, wyznaczenie stref planistycznych SO, obejmujących obszary cenne przyrodniczo, lasy, wody powierzchniowe, obszary szczególnego zagrożenia powodzią, a także określenie parametrów dla nowej zabudowy o wartościach harmonizujących z otoczeniem, co wpłynie na poprawę walorów krajobrazowych gminy, przyczyniając się jednocześnie do podniesienia jej atrakcyjności.
Przewiduje się negatywny wpływ skutków realizacji zapisów projektu planu na powierzchnię ziemi, wody podziemne, zwierzęta oraz krajobraz, z powodu wyznaczenia stref planistycznych przewidujących rozwój zabudowy, który przyczyni się do przekształcenia gruntu

w miejscach realizacji inwestycji, obniżenia poziomu wód podziemnych, uszczelnienia powierzchni ziemi, ograniczenia miejsc bytowania gatunków zwierząt, jak również przekształcenia krajobrazu terenów dotąd niezainwestowanych.
Nie zakłada się wystąpienia znaczącego negatywnego oddziaływania skutków ustaleń projektu planu na obszary Natura 2000 i inne formy ochrony przyrody.
W rozdziale dziewiątym przedstawiono rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu. Zaliczono do nich następujące ustalenia: wyznaczenie stref planistycznych przewidujących rozwój zabudowy, w sposób czytelnie definiujący kształt jednostki osadniczej, przeciwdziałając rozlewaniu się zabudowy, wyznaczenie stref planistycznych SO obejmujących obszary cenne przyrodniczo, lasy, wody płynące i stojące, doliny rzeczne, pełniące funkcje korytarzy ekologicznych oraz obszary szczególnego zagrożenia powodzią, określenie parametrów maksymalnej nadziemnej intensywności zabudowy, maksymalnej wysokości zabudowy, maksymalnego udziału powierzchni zabudowy oraz minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej w poszczególnych strefach planistycznych w nawiązaniu do parametrów obowiązujących planów miejscowych, a także parametry zabudowy wynikające z inwentaryzacji urbanistyczno-architektonicznej oraz w oparciu o udostępnione materiały geodezyjne i dane przestrzenne: mapę zasadniczą, bazę danych ewidencji gruntów i budynków, obiektów topograficznych (BDOT 10k), uzbrojenia (GESUT), ortofotomapy, numerycznego modelu pokrycia terenu oraz numerycznego modelu terenu, wyznaczenie w profilu podstawowym terenów zieleni urządzonej osobnych stref SN zieleni i rekreacji – w celu uwidocznienia i wyodrębnienia terenów zielonych, których zagospodarowanie jest zdominowane przez zieleń urządzoną, bądź też ich zagospodarowanie wiąże się z lokalnymi usługami publicznymi.
Rozdział dziesiąty przedstawia propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektu planu oraz częstotliwości jej przeprowadzania. Monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego dokumentu w zakresie oddziaływania na środowisko będzie polegał na analizie i ocenie stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska lub w ramach indywidualnych zamówień. Dokonując analizy i oceny stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska należy pamiętać, że muszą się one odnosić do obszaru objętego projektem planu. Proponuje się objęcie monitoringiem komponentów środowiska w zakresie: jakości wód, jakości (zanieczyszczenia) powietrza, jakości gleb, jakości klimatu akustycznego (oddziaływania hałasu), oddziaływania pól elektromagnetycznych oraz gospodarowania odpadami.
W rozdziale jedenastym odniesiono się do możliwego transgranicznego oddziaływania na środowisko. Z uwagi na położenie gminy Drezdenko w znacznej odległości od granicy państwa nie należy spodziewać się transgranicznego oddziaływania ustaleń realizacji projektu planu na środowisko.
Rozdział dwunasty dotyczy rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projekcie planu. W prognozie nie wskazuje się rozwiązań alternatywnych zakładając, że rozwiązania zawarte w projekcie planu są optymalne zarówno pod względem rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych, jak i rozwiązań ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko. Poprzez opracowanie projektu planu gmina otrzyma dokument, który umożliwi realizację zamierzeń inwestycyjnych.
Rozdział trzynasty zawiera streszczenie w języku niespecjalistycznym.

OŚWIADCZENIE AUTORA PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
DO PROJEKTU PLANU OGÓLNEGO GMINY DREZDENKO

Oświadczam, że jako autor prognozy spełniam wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2026 r. poz. 670).

Jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Opracowanie:

mgr inż. Katarzyna Milczarek

mgr inż. arch. Agata Marciniak

mgr inż. arch. Aldona Cieśla

mgr inż. Sonia Stasik